

การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี

สารนิพนธ์
ของ
นายปัญญา โรจนวิภาค

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ตุลาคม 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

370.78
ป5๓4ก
ร.๓ :

การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ
ของ
นายปัญญา โรจนวิภาต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ตุลาคม 2546

h 237487 ร.๓

ปัญญา ไรจนวิภาต. (2546). การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี
สารนิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ.: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านความรู้ ด้านเวลา
ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร
2. เปรียบเทียบปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม
วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ประสบการณ์การทำวิจัย
ในชั้นเรียน และขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นชนิด
สัดส่วน โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ
ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ สถิติ t - test และวิเคราะห์
ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง
2. ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านเวลา อยู่ในระดับปานกลาง
3. ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และจำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา และจำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามประสบการณ์

ในการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และจำแนกตามขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน พบว่า
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A STUDY OF PROBLEMS AND NEEDS FOR TEACHERS' CLASSROOM
ACTION RESEARCH IN THE PRIVATE PRIMARY SCHOOL
IN PATHUM THANI PROVINCE.

AN ABSTRACT
BY
MR. PANYA ROJANAWIPHAT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University
October 2003

Panya Rojanawiphat. (2003). *A Study of Problems and Needs for Teachers' Classroom Action Research in the Private Primary School in Pathum Thani Province*. Master's Project. M.Ed. (Educational Administration). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor: Lect. Dr. Marasri Suthaniti.

The purposes of this study were to

1. investigate problems and needs for teachers' classroom action research in the private primary school in Pathum Thani Province in 4 aspects namely : knowledge ; time availability ; instruments and materials ; and supports from principals.
2. compare problems and needs of for teachers' classroom action research in the private primary school in Pathum Thani Province as defined by educational background, experiences in classroom action research training, experiences in conducting classroom action research, and school size.

The samples consisted of 250 Pathum Thani Primary School Teachers. The instrument for collecting data was a two-part questionnaire including checklist and 5-rating scale questionnaire. The data were statistically analyzed by performing percentage, mean, standard deviation, t-test (at 0.05 statistically significance level), and One way ANOVA.

The results of the study were as follows :

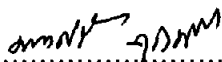
1. The Problems for Teachers' Classroom Action Research in the Private Primary School in Pathum Thani Province in 4 aspects were moderate in its entirety and individually.
2. The overall Needs for Teachers' Classroom Action Research in the Private Primary School in Pathum Thani Province in its entirety was high. In consideration of individual aspect including knowledge, instruments and materials, and supports from principals, the result reveled that the needs were high. However, as for time availability, the result indicated that the needs was moderate.
3. There was no statistical significant different on Problems for Teachers' Classroom Action Research in the Private Primary School in Pathum Thani Province when taking educational level, and experiences in both training and conducting classroom action researches into account. However, there was a statistical significant

different at the level of 0.05 on Problems for Teachers' Classroom Action Research in the Private Primary School in Pathum Thani Province when taking school size into account.

4. There was no statistical significant different on Needs for Teachers' Classroom Action Research in the Private Primary School in Pathum Thani Province when taking educational level, and experiences in conducting classroom action research into account. However, there was a statistical significant different at the level of 0.05 on Needs for Teachers' Classroom Action Research in the Private Primary School in Pathum Thani Province. when taking experiences in classroom action research training and school size into account.

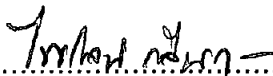
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

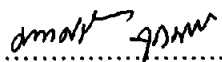
(อาจารย์ ดร. มารศรี สุธานี)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

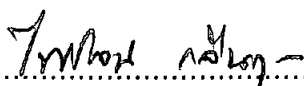

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

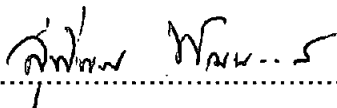
คณะกรรมการสอบ

(อาจารย์ ดร. มารศรี สุธานี)

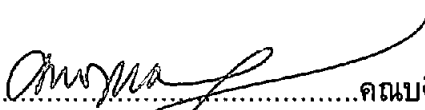

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

(อาจารย์สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จิตรสุกุล)

วันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะความเมตตาจาก อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือด้านวิชาการ ตลอดจนแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีระ สุภากิจ และอาจารย์ ดร.ปิยพร นวรัตน์ ณ อยู่ธยา คณะกรรมการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำสารนิพนธ์ให้มีมาตรฐาน คุณภาพตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ แสงศักดิ์ อาจารย์สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์ อาจารย์ ดร.ปิยพร นวรัตน์ ณ อยู่ธยา ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นายพนนต์ สุวรรณทรัพย์ ศึกษาธิการอำเภอชัยบุรี และนายอิทธิพร พูนสวัสดิ์ นักวิชาการศึกษา 8 ว. เขตพื้นที่การศึกษา 2 สมุทรปราการ

ขอขอบคุณ นายสุพรรณ สุวิชากร ครูใหญ่โรงเรียนคริสตสงเคราะห์ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก ที่ได้กรุณาประสานจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดนครนายก เพื่อการทดลองใช้ (Tryout)

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สุนทรี สังข์ทอง ผู้รับใบอนุญาต, ครูใหญ่ โรงเรียนบ้านใหม่วัฒนา อาจารย์นิภาพรรณ โรจนวิภาต ผู้จัดการโรงเรียนบ้านใหม่วัฒนา อาจารย์วราภรณ์ คล้ายทองคำ โรงเรียนเอี่ยมสุรีย์ คุณพุ่ม ทรงทับทิม และ คุณณัฐา โรจนวิภาต ที่ให้กำลังใจและสนับสนุนอยู่เบื้องหลังความสำเร็จของสารนิพนธ์ฉบับนี้

ปัญญา โรจนวิภาต

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบความคิดในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	7
สมมุติฐานของการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.....	12
ความเป็นมาของการจัดการศึกษาเอกชน.....	12
นโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน.....	15
การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชน.....	16
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี.....	17
การทำวิจัยในชั้นเรียน.....	19
ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	19
ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	20
กระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	23
ปัจจัยที่ส่งเสริมต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	29
ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา.....	31
ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา.....	31
ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา.....	40
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา.....	47
วุฒิการศึกษา.....	47
ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) ประสพการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน.....	48
ขนาดของโรงเรียนที่ครูปฏิบัติงาน.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	50
งานวิจัยในประเทศ.....	50
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	56
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
การกำหนดกลุ่มประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	58
ประชากร.....	58
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	58
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
สัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพภาพ ผู้ตอบแบบสอบถาม.....	64
ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	66
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	77
5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	95
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	95
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	95
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	96
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
สรุปผลการวิจัยผล.....	97

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ) อภิปรายผล.....	98
ข้อเสนอแนะ.....	104
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	105
 บรรณานุกรม.....	 106
 ภาคผนวก.....	 114
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	115
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือ.....	124
ภาคผนวก ค หนังสือราชการ.....	126
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	 132

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน.....	18
2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี.....	59
3 จำนวนและร้อยละสภาพทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม	64
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาในการวิจัยในชั้นเรียนของครูประถม ศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวม และเป็นรายด้าน.....	66
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านความรู้ โดยรวมและเป็นรายข้อ.....	67
6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านเวลา โดยรวมและเป็นรายข้อ.....	68
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ โดยรวมและเป็นรายข้อ.....	69
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาในการวิจัยในชั้นเรียนของ ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร โดยรวมและ เป็นรายข้อ.....	70
9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการในการวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	71
10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านความรู้ โดยรวมและเป็นรายข้อ.....	72
11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านเวลา โดยรวมและเป็นรายข้อ.....	73

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
12	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ โดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	75
13	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร โดยรวมและ เป็นรายชื่อ.....	76
14	เปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนก ตามวุฒิการศึกษา.....	77
15	เปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	78
16	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการอบรม เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	79
17	เปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน.....	80
18	เปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน.....	81
19	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ปัญหาการวิจัย ในชั้นเรียนด้านความรู้ ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี รู้จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ ปฏิบัติงาน.....	82

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
20 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลาของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน.....	82
21 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของ โรงเรียนที่ปฏิบัติงาน.....	83
22 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหารของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของ โรงเรียนที่ปฏิบัติงาน.....	83
23 เปรียบเทียบความแตกต่าง โดยรวมและเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยปัญหาการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน.....	84
24 เปรียบเทียบความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายคู่ จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	85
25 เปรียบเทียบความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานีโดยรวมและเป็นรายคู่ จำแนกตามประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	86
26 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการการทำวิจัย ในชั้นเรียน ด้านเวลา ของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการอบรม เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	87
27 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการการทำวิจัย ในชั้นเรียน ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ เป็นรายคู่ ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	88

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
28 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการการทำวิจัย ในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	89
29 เปรียบเทียบความแตกต่าง โดยรวมเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการอบรม เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	90
30 เปรียบเทียบความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	91
31 เปรียบเทียบความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน.....	92
32 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการการทำวิจัย ในชั้นเรียนด้านความรู้ ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาด ของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน.....	93
33 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการการทำวิจัย ในชั้นเรียนด้านเวลา ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ ปฏิบัติงาน.....	93
34 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการการทำวิจัย ในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน.....	94
35 เปรียบเทียบความแตกต่าง โดยรวมเป็นรายคู่ ความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน.....	94

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
2 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์การจัดการเรียนรู้กับการวิจัย.....	21

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ยึดหลักการที่ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพโดยการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545)

การให้ความสำคัญแก่ผู้สอนให้มีบทบาทเป็นนักวิจัย เพื่อศึกษาข้อมูลมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้สอนสามารถแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ และเรียนรู้อย่างมีความสุข อันจะนำไปสู่มาตรฐานและคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนและพัฒนาวิชาชีพของผู้สอนควบคู่กันไป จึงนับได้ว่า การวิจัย มีความสำคัญยิ่งโดยเฉพาะการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งนับเป็นกระบวนการแก้ปัญหา และพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียนได้อย่างดี ดังนั้น ผู้สอนจึงมีบทบาทเพิ่มขึ้นจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นนักวิจัยอีกบทบาทหนึ่ง/ซึ่งการเป็นนักวิจัยในที่นี้ ก็คือ วิจัยเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอน เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับครู นักเรียน ผู้ปกครอง และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวนักเรียนนั่นเอง โดยหวังผลเพื่อนำมาพัฒนา ส่งเสริม และแก้ปัญหาให้นักเรียนมีพัฒนาการ และมีกระบวนการเรียนรู้ดีขึ้น (ทัศนา แสงศักดิ์. 2543 : 72)

(๕) ในปัจจุบันวงการศึกษานำหลักการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มาใช้ในการแก้ปัญหา ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ซึ่งเราเรียกกันโดยทั่วไปว่า วิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) ซึ่งมีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการแก้ปัญหายังตรงจุดเฉพาะเรื่องของปัญหานั้น ดังที่ อริญญา สุชาติโนบล ได้กล่าวไว้ว่า ในการจัด การเรียนการสอน ครูจะต้องหมั่นตรวจสอบอยู่เสมอว่า นักเรียนจะบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรบ้าง เมื่อประสบกับปัญหา ก็ลองคิดหาวิธีการ หรือแนวทางในการแก้ปัญหานั้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งแนวปฏิบัติดังกล่าวจัดได้ว่าเป็น " กระบวนการวิจัย " นั่นเอง ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ และการวิจัยเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กัน โดยสามารถทำควบคู่กันไปได้ตลอดเวลา ดังนั้นการ ทำวิจัย ในชั้นเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษา จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูทุกคน

ควรจะมีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับการวิจัย หรือการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อที่จะได้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อันเป็นผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้เรียนมีโอกาสมุ่งความสำเร็จในการเรียน จึงนับได้ว่าเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ดียิ่ง (อริยญา สุราสีโนบล. 2544 : 66)

เป็นที่ตระหนักดีว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญ และหน่วยงานการศึกษาให้ความสำคัญในการพัฒนาครูให้เป็นนักวิจัย โดยการจัดอบรมในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง ⁽²⁾ แต่กลับพบว่า การทำวิจัยของครูยังไม่พัฒนา และก้าวหน้าเท่าที่ควรทั้งนี้พบว่ามี ปัญหาหลายด้าน พอประมวลได้ดังนี้ (พันธณี วิหกโต. 2536 : บทคัดย่อ ; ลัดดา กองคำ. 2541 : 7-8 ; กระทรวงศึกษาธิการ. 2534 : 3 ; สุวิมล ว่องวาณิช. 2544 : 4 - 5)

1. ความรู้ของครูที่ได้จากการอบรมไม่เพียงพอที่จะทำให้ครูสามารถทำวิจัย ได้โดยลำพังส่งผลให้ครูทำวิจัยไม่สำเร็จ และเกิดความท้อถอยในการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. ครูประสบปัญหาในการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัย
3. ครูมีข้อจำกัดด้านเวลา อันเนื่องมาจากการะงานประจำของครู จำเป็นต้องให้ผู้อื่นไปค้นคว้า หรือดำเนินการหาขั้นตอนแทน ซึ่งส่งผลให้ครูไม่ได้เรียนรู้จากการศึกษาด้วยตนเอง สิ่งที่ครูได้มาไม่ได้นำมาปฏิบัติจริง แต่เป็นการทำเพื่อให้ครบถ้วนตามรูปแบบของการวิจัยเท่านั้น
4. ความยากลำบากในการวิจัย ทำให้ครูไม่เกิดแรงจูงใจในการทำวิจัย
5. ปัญหาการวิจัยที่ครูทำมักไม่ได้เกิดจากปัญหาในสภาพจริงของชั้นเรียน แต่เป็นปัญหาการวิจัยที่เกิดจากการเลียนแบบนักวิชาการ จึงไม่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนได้
6. การวิจัยต้องใช้เวลามากในการดำเนินการ สิ่งที่ครูค้นพบไม่สามารถนำไปใช้ได้ทันเหตุการณ์
7. การวิจัยเป็นเรื่องที่ต้องได้รับการฝึกฝน และการเรียนรู้จากผู้รู้หรือเชี่ยวชาญแต่หลักสูตรการอบรมมักเป็นหลักสูตรแบบเร่งรัด สาระในหลักสูตร เกี่ยวข้องกับหลักการของการวิจัย การเรียนศัพท์เทคนิค และกระบวนการต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นเรื่องที่ครูไม่คุ้นเคย เป็นเรื่องเข้าใจยาก และต้องอาศัยการฝึกฝน และต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติภายใต้พี่เลี้ยงที่เข้าใจในวิธีการวิจัยอย่างสม่ำเสมอ แต่ในสภาพจริง หลังการอบรมครูที่ทำวิจัยไม่ได้มีพี่เลี้ยงช่วยวิจัย ทำให้การวิจัยของครูบกพร่องมาก ในเกือบทุกขั้นตอน (๑)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ครูไม่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ หรือแม้ครูบางท่านจะได้ลองทำการวิจัยโดยสมัครใจทำด้วยตนเองหลังจากที่ได้รับความรู้ หรือทำวิจัยตามที่ได้รับมอบหมายให้ทำหลังการอบรมก็ตาม ก็ดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนเพียงครั้งเดียวแล้วหยุดไป ไม่ทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง แม้จะทราบว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อ

การจัดการเรียนการสอนของครู และส่งผลให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพก็ตาม และจากการติดตามผลการดำเนินการฝึกอบรมครูในกลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่ผ่านมา (ปทุม แจ่มนิยม สัมภาษณ์. 2545) ⁽³⁾ ภายหลังจากดำเนินการอบรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ขาดการทำวิจัยติดตามผลการนำความรู้ ความเข้าใจไปใช้ ดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งภายหลังการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนไปแล้ว ก็ยังไม่ปรากฏผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนที่ครูผ่านการอบรมเผยแพร่ออกมา เพื่อเป็น การยืนยันว่า ครูที่ผ่านการอบรมไปแล้วสามารถดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ประสบผล สำเร็จ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นว่า ครูมีปัญหาในเรื่องใดจึง ไม่สามารถดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ หรือดำเนินการได้ไม่ต่อเนื่อง และครูมีความต้องการ ได้รับการสนับสนุนในเรื่องใด เพื่อให้สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็น ข้อมูลในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และเกิดนวัตกรรมในการพัฒนาการเรียน การสอนของครู อันจะส่งผลให้การศึกษาของเยาวชนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย (5)

1. เพื่อศึกษาปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้าน เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ประสบการณ์การทำวิจัย ในชั้นเรียน และขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อการแก้ไขปัญหา และส่งเสริมสนับสนุนการ ทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัด ปทุมธานี ดังนี้

1. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปทุมธานี สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อการวางแผน กำหนดนโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาครูให้มีความรู้ ความสามารถในการ ดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดทำโครงการพัฒนาครู พัฒนาวิทยากรให้มีความสามารถในการ ถ่ายทอดความรู้ได้ตรงตามความต้องการของครู รวมทั้งนำสภาพปัญหาที่พบมาใช้เป็นข้อมูล เพื่อการวางแผนสนับสนุน ติดตาม ช่วยเหลือการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู เพื่อให้สามารถ ดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้บริหารโรงเรียนนำผลการวิจัยไปใช้ เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนครูในโรงเรียนให้ดำเนินการวิจัย โดยการให้คำปรึกษาหารือ ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน จนครูสามารถดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนได้สำเร็จ และต่อเนื่อง

3. ครูผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ ความสามารถในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างเป็นระบบ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยพิจารณาปัญหาและความต้องการ 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ในปีการศึกษา 2546 จำนวน 709 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ในปีการศึกษา 2546 จำนวน 250 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607 - 610) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นชนิดสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น หลังจากนั้นกำหนดผู้ให้ข้อมูลโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ จำแนกเป็น

3.1.1 วุฒิการศึกษา

3.1.1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

3.1.1.2 ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

3.1.2 ประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

3.1.2.1 ไม่เคยเข้ารับการอบรม

3.1.2.2 เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง

3.1.2.3 เคยเข้ารับการอบรม ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป

3.1.3 ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน

3.1.3.1 ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน

3.1.3.2 เคยทำวิจัยในชั้นเรียน 1 เรื่อง

3.1.3.3 เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไป

3.1.4 ขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอน

3.1.4.1 โรงเรียนขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนไม่เกิน 270 คน)

3.1.4.2 โรงเรียนขนาดกลาง (จำนวนนักเรียน 271 – 540 คน)

3.1.4.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนมากกว่า 540 คน)

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

① การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือเปลี่ยนแปลงพัฒนา กิจกรรมการเรียน การสอนให้ดียิ่งขึ้น

② ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง อุปสรรคหรือสิ่งกีดขวางที่ทำให้การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนไม่บรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ มี 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านความรู้ หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ของครู ทั้งทฤษฎี หลักแนวคิด ทางวิชาการ การเลือกหัวข้อ การกำหนดปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความรู้เกี่ยวกับ ขั้นตอนกระบวนการ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การใช้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล สถิติการ วิเคราะห์ข้อมูลและความรู้ความสามารถในการเขียนรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2 ด้านเวลา หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับ การใช้เวลาของครูในการะงานสอน หน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย การปฏิบัติการกิจส่วนตัวของครู การยืดหยุ่นเวลาหรือ การกำหนดเวลาเพื่อการดำเนินการทำวิจัย การสนับสนุนจากผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน เพื่อให้ มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน และการให้เวลาเป็นพิเศษแก่ครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพบ ที่ปรึกษา ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.3 ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับ เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ทั้งเอกสาร ตำรา วารสาร และห้องสมุด ความสะดวกในการใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น เครื่องพิมพ์ ตีต เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องอัดสำเนา รวมถึงการจัดบริการพิมพ์รายงานวิจัยในชั้นเรียน ให้ บริการวิเคราะห์ข้อมูล และประมวลผลข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ ให้บริการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.4 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนในเรื่อง นโยบาย การมีส่วนร่วมกำหนดแผนงานงบประมาณ และการส่งเสริมด้านการพัฒนาความรู้ ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

3. ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความต้องการได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในการทำวิจัยในชั้นเรียน ใน 4 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านความรู้ หมายถึง ความต้องการความรู้ของครู ทั้งทฤษฎี หลักแนวคิดทางวิชาการ การเลือกหัวข้อ การกำหนดปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การใช้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล ความรู้ความสามารถในเขียนรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียน

3.2 ด้านเวลา หมายถึง ความต้องการได้รับการสนับสนุนเกี่ยวกับการใช้เวลาของครูในการะงานสอน หน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย การปฏิบัติภารกิจส่วนตัวของครู การยืดหยุ่นเวลาหรือการกำหนดเวลาเพื่อการดำเนินการวิจัย การสนับสนุนจากผู้บริหาร บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน เพื่อให้มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน และการให้เวลาเป็นพิเศษแก่ครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพบที่ปรึกษา ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

3.3 ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง ความต้องการให้มีเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ทั้งเอกสาร ตำรา วารสาร และห้องสมุด ความสะดวกในการใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องอัดสำเนา รวมถึงการจัดบริการพิมพ์รายงานวิจัยในชั้นเรียนให้บริการวิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผลข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ ให้บริการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำวิจัยในชั้นเรียน

3.4 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร หมายถึง ความต้องการให้ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนโดยสนับสนุนในเรื่อง นโยบาย การมีส่วนร่วมกำหนดแผนงานงบประมาณ และส่งเสริมด้านการพัฒนาความรู้ ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

4. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หมายถึง หน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากรมหนึ่งในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุน กำกับดูแลโรงเรียนเอกชน และปฏิบัติงานอื่น ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525

5. โรงเรียนเอกชนจังหวัดปทุมธานีระดับประถมศึกษาหมายถึง สถานศึกษาที่อยู่ในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่มีการเปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 39 โรงเรียน

6. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้จัดการ ผู้รับใบอนุญาต ครูใหญ่ ในโรงเรียนเอกชนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี

7. ครูประถมศึกษา หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนอยู่ในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี

8. วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้ คือ

8.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี หมายถึง ระดับการศึกษาของครูประถมที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

8.2 ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป หมายถึง ระดับการศึกษาของครูประถมที่มีวุฒิการศึกษา ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

9. ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง จำนวนครั้งที่ครูประถมศึกษาผ่านการอบรม ประชุม สัมมนา เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จากหน่วยงานและสถาบันต่าง ๆ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

9.1 ไม่เคยเข้ารับการอบรม หมายถึง ครูประถมศึกษาไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

9.2 เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง หมายถึง ครูประถมศึกษาเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 1 ครั้ง

9.3 เคยเข้ารับการอบรม ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป หมายถึง ครูประถมศึกษาเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป

10. ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง จำนวนครั้งที่ครูประถมศึกษาทำการวิจัยในชั้นเรียน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

10.1 ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ครูประถมศึกษาไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน

10.2 เคยทำวิจัยในชั้นเรียน 1 เรื่อง หมายถึง ครูประถมศึกษาเคยทำวิจัยในชั้นเรียนจำนวนไม่เกิน 1 เรื่อง

10.3 เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไป หมายถึง ครูประถมศึกษาเคยทำวิจัยในชั้นเรียนตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไป

11. ขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอน หมายถึง โรงเรียนที่ปฏิบัติการสอนจำแนกออกเป็น 3 ขนาดโดยถือเกณฑ์ดังนี้

11.1 ขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 270 คน

11.2 ขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนมีจำนวนนักเรียน 271 – 540 คน

11.3 ขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนมีจำนวนนักเรียนมากกว่า 540 คน

กรอบความคิดในการทำวิจัยในชั้นเรียน (b)

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี

โดยอาศัยกรอบความคิด ดังนี้

1. การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยศึกษาจากแนวคิดของกรมวิชาการ (2530 : 22) และอุทัย ดุลยเกษม (2533 : 3-4) พบว่า ปัญหาที่ครูไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนเนื่องจากผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุน ขาดความรู้ความเข้าใจ ส่วนวิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543 : 54-56) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ครูมีปัญหาและความต้องการ ด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การไม่มีเวลาทำวิจัย และการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยต้องอาศัย แหล่งค้นคว้า เอกสาร ตำรา และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับสุวิมล ว่องวานิช (2544 : 4-5) ที่ว่า ความรู้ของครูที่ได้จากการอบรมไม่เพียงพอที่จะทำให้ครู สามารถทำวิจัยทางการได้โดยลำพัง และงานวิจัยของครูที่ผ่านมาใช้เวลาในการดำเนินการมาก จากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยได้นำมากำหนดปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความรู้

1.2 ด้านเวลา

1.3 ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์

1.4 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร

2. การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี คือ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และขนาดของโรงเรียน ผู้วิจัยศึกษาจากแนวคิด ต่อไปนี้

2.1 วุฒิการศึกษา จากผลการวิจัยของ บุปผา เป็ดทิพย์ ได้วิจัย พบว่า

วุฒิการศึกษามีผลต่อความรู้ ความเข้าใจ และสภาพปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้ผู้สอนมีพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ในการทำวิจัยที่แตกต่างกันไป เช่น ในการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ผู้สอนไม่ได้เรียนรู้ถึงรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเลย แต่ผู้สอนที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีได้มีโอกาสศึกษาในรายวิชาที่เป็น การวิจัยเบื้องต้นมาบ้าง และมีประสบการณ์ในการทำงานวิจัยเบื้องต้น เป็นต้น จึงทำให้มีความแตกต่างในการรับรู้ ทำความเข้าใจในการทำวิจัยได้แตกต่างกัน จึงน่าจะส่งผลกระทบต่อ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครู (บุปผา เป็ดทิพย์. 2543 : 86)

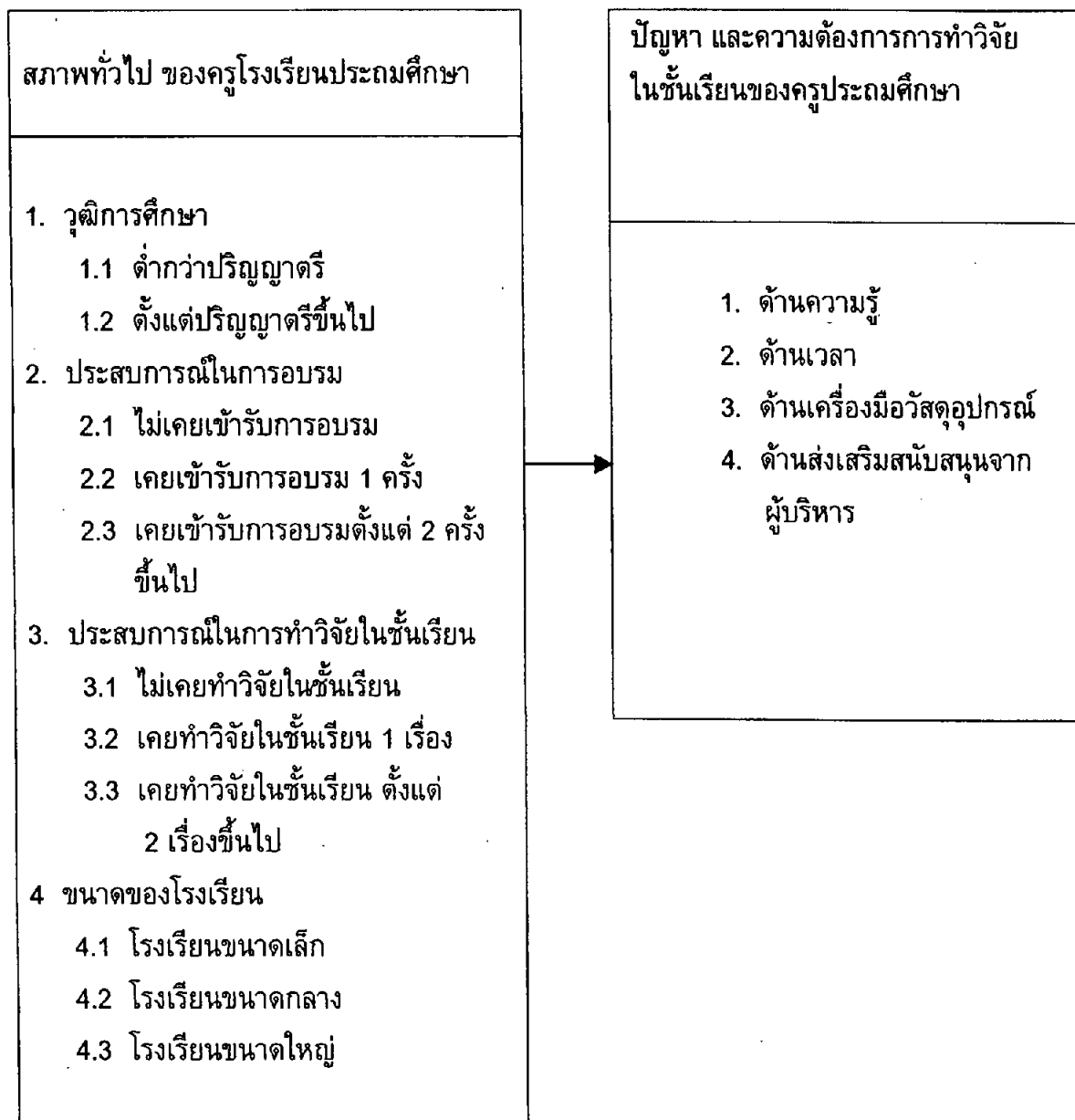
2.2 ประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัยของ พิระวัฒน์ วงษ์พรหม และเยาวภา เจริญบุญ พบว่า ตัวแปรที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การอบรม ซึ่งสถานภาพทั่วไปของครูส่วนมากไม่เคยเข้ารับการอบรมการทำวิจัย มีเพียงส่วนน้อยที่เข้ารับการอบรม และจำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรม ตั้งแต่ 1 ครั้งจนถึง 8 ครั้ง ซึ่งมีผลต่อ

ความสัมพันธ์กับผลผลิตภาพการวิจัย (พีระวัฒน์ วงษ์พรหม. 2533 : 46 47 ; เยาวภา เจริญบุญ. 2538 :80)

2.3 ประสิทธิภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน จากผลการวิจัยของ สจิวรรณ ทรรพวุธ และศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง พบว่าการที่ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยมีประสิทธิภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียนมาบางส่วน ซึ่งอาจสำเร็จหรือพบปัญหาอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียนก็ตาม จะมีผลทำให้การพัฒนาครูผู้สอนให้สามารถจัดทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างจากครูผู้สอนที่ไม่มีประสิทธิภาพในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน (สจิวรรณ ทรรพวุธ. 2540 : 176 ; ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง. 2541 : 88)

2.4 ขนาดของโรงเรียน จากผลการวิจัยของ ตรุณี อาจปรุ พบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความสนใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อย และครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดกลางมีความสนใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กครูมีความสนใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับน้อย (ตรุณี อาจปรุ. 2543 : 66)

จากการศึกษาแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับปานกลาง /
2. ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกัน /
3. ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ที่มีประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ต่างกัน มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกัน

4. ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี
ที่มีประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน ต่างกัน มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยใน
ชั้นเรียน แตกต่างกัน

5. ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี
ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาด ต่างกัน มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน
แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังสาระสำคัญต่อไปนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี
 - 1.1 ความเป็นมาของการจัดการศึกษาเอกชน
 - 1.2 นโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน
 - 1.3 การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน
 - 1.4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี
2. การทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.1 ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2 ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.3 กระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.4 ปัจจัยที่ส่งเสริมต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
3. ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา
 - 3.1 ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ในด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร
 - 3.2 ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร
4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา
 - 4.1 วุฒิการศึกษา
 - 4.2 ประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 4.3 ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 4.4 ขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

1.1 ความเป็นมาของการจัดการศึกษาเอกชน

นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2476 เป็นต้นมา การจัดการศึกษาเอกชนได้ดำเนินการควบคู่มา

การจัดการศึกษาของรัฐอยู่ภายใต้การอุดหนุน ส่งเสริม และควบคุมของกองโรงเรียนราษฎร์ กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ แต่เนื่องจากการจัดการศึกษามีการขยายตัวอย่างกว้างขวางจึงทำให้กองโรงเรียนราษฎร์ไม่สามารถบริหารงานได้รวดเร็วทันความต้องการของประชาชน สมาคมครูโรงเรียนราษฎร์แห่งประเทศไทย จึงเสนอความเห็นว่าการโรงเรียนราษฎร์ควรได้รับการยกวิทยฐานะให้เป็นกรมโรงเรียนราษฎร์ หรือกรมการศึกษาเอกชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมและช่วยเหลือโรงเรียนเอกชนอันจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารการศึกษามากขึ้น และเป็นการเสริมกำลังใจให้เอกชนจัดการศึกษาได้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการปรับปรุงระบบราชการ และปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษาทั้งด้านวิชาการ และด้านบริหาร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2535 : 1 - 2)

พจน ะเพียรชัย (2529 : 3 - 5) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาเอกชนเริ่มจัดมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่แน่นอน สถานที่สอนจะใช้วัด วัง หรือบ้าน โดยผู้เรียนที่เป็นกุลบุตรธิดาในวงศ์ตระกูลที่มีฐานะบรรดาศักดิ์ ต่อมาในสมัยอยุธยาได้มีมิชชันนารีนิกายโรมันคาทอลิกชาวฝรั่งเศส ได้เข้ามาเผยแผ่ศาสนา และได้มีการตั้งโรงเรียนสอนหนังสือของพวกสอนศาสนาขึ้นเป็นครั้งแรก เรียกว่า “โรงเรียนสามเณร” จนกระทั่งถึงสมัยกรุงธนบุรี กิจการทางการศึกษาก็หยุดชะงัก เนื่องจากเกิดสภาวะสงคราม และสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงเนรเทศสังฆราชและบาทหลวงชาวฝรั่งเศสออกนอกประเทศ เมื่อปลายพุทธศักราช 2322 แต่เมื่อใกล้สิ้นรัชกาลของพระองค์ มิชชันนารีได้แอบลักลอบเข้ามาอยู่ที่เกาะภูเก็ตอีกครั้งหนึ่งในสมัยรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ได้ทรงดำรัสให้สังฆราชและมิชชันนารีกลับเข้ามาอยู่ในประเทศอีกครั้ง และให้ฟื้นฟูโรงเรียนสามเณรขึ้นใหม่ ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีมิชชันนารีอเมริกันกายโปเรตสแดนท์ 3 คณะ คือ คณะเบปติสต์ คณะเพรสไบทีเรียน และคณะอเมริกัน เข้ามามีบทบาททางการศึกษา ได้บุกเบิกตั้งโรงเรียนขึ้นสอนหนังสือแก่บุตรและธิดาในราชสำนัก เป็นการจัดการศึกษาเฉพาะหมู่คณะมิได้เป็นการจัดการเรียนการสอนให้แก่ราษฎรทั่วไป

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้เกิดโรงเรียนเอกชน หรือคณะบุคคลเรียกว่า “โรงเรียนเซนต์ดอมินิก” ขึ้นต่อมาเปลี่ยนเป็น “โรงเรียนบดินทรเดชา” อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของกระทรวงธรรมการ และในปี พ.ศ. 2461 ได้เปลี่ยนอีกครั้งเป็น “โรงเรียนราษฎร์” ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ฉบับแรกของไทย เพื่อใช้ควบคุมโรงเรียนจีนที่มีปัญหาด้านการเมืองเกิดขึ้น (วุฒิชัย มูลศิลป์ และลดาวัลย์ พวงนิล. 2532 : 7)

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ยังมีโรงเรียนเอกชนอื่นๆ อีก ที่ได้ดำเนินการจัดการศึกษา เช่น โรงเรียนบำรุงวิทยาสร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2442 โดยนางบุญเกิด ปาจิณพยัคฆ์ มารดาของหลวงสารานุพันธ์ ตั้งโรงเรียนขึ้นในวังโดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาเทววงศ์วโรปการ และตั้งโรงเรียนราชินีขึ้นใน พ.ศ. 2446 โดยสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ ใน

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ถนนอัษฎางค์ และถนนจักรเพชร (วราวิทย์ วตินสารกร. 2535 : 643)

อย่างไรก็ตามโรงเรียนราษฎร นับว่ามีความสำคัญเมื่อรัฐได้เห็นถึงประโยชน์ของการศึกษาและได้เริ่มสนับสนุนการศึกษาเอกชน โดยเริ่มในแผนการศึกษาชาติ ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 ซึ่งระบุว่า ให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐ แต่ในขณะที่รัฐมีความต้องการที่จะสนับสนุนโรงเรียนราษฎรนั้น โรงเรียนจีนกลับมีปัญหามากขึ้น ดังนั้นรัฐบาลจึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร ฉบับที่ 2 ขึ้นในปี พ.ศ. 2479 เพื่อควบคุมโรงเรียนราษฎร โดยเฉพาะโรงเรียนจีนทำให้โรงเรียนจีนลดลง แต่สำหรับโรงเรียนมิชชันนารีมีผลงานเป็นที่ยอมรับของรัฐและผู้ปกครองจึงสามารถดำเนินภารกิจแพร่หลายจนมีชื่อเสียง และได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ (กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ. 2536 : 22)

ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2530) รัฐได้ส่งเสริมให้ภาคเอกชนจัดการศึกษามากขึ้น มีการขยายจัดการศึกษาไปถึงระดับมหาวิทยาลัย และในปี พ.ศ. 2515 ได้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนขึ้น เพื่อดูแลรับผิดชอบ โรงเรียนราษฎร โดยเฉพาะให้มีมาตรฐานทัดเทียมกับโรงเรียนรัฐบาล เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

ปี พ.ศ. 2525 ได้มีการแก้ไข พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎรอีกครั้ง เป็นพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน ได้เรียกโรงเรียนราษฎรว่า “โรงเรียนเอกชน” และในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) รัฐยังมีนโยบายในการสนับสนุนการจัดการศึกษาของภาคเอกชนมากขึ้นและในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 รัฐสนับสนุนการจัดการศึกษาในภาคเอกชน โดยเน้นไปที่การจัดการอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2534 : 11 ; กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ. 2536 : 23)

จากแนวทางการพัฒนาการศึกษาเอกชนดังกล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษาเอกชนมีพัฒนาการมาโดยลำดับ สามารถแบ่งพัฒนาการของการศึกษาเอกชน ออกได้เป็น 5 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ความเป็นอิสระของการศึกษาเอกชน (พ.ศ. 2395 - 2461) นับตั้งแต่ก่อตั้งโรงเรียนซึ่งในปัจจุบัน คือ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จนถึงการประกาศพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร ฉบับที่ 1 ในช่วงนี้โรงเรียนเอกชนสามารถดำเนินการได้โดยไม่มีการควบคุม การที่รัฐไม่ได้ดำเนินการควบคุมโรงเรียนเอกชนก็เนื่องจากเหตุผลทางการเมืองระหว่างประเทศที่ประเทศตะวันตก กำลังขยายอำนาจทางการเมืองหรือจักรวรรดินิยมนั่นเอง สิ่งที่รัฐดำเนินการในช่วงนี้ คือ การตั้งโรงเรียนของรัฐ และการสนับสนุนโรงเรียนเอกชนของไทย

ระยะที่ 2 การควบคุมโรงเรียนเอกชน (พ.ศ. 2461 - 2480) ในระยะนี้รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร 2 ฉบับ คือ ฉบับ พ.ศ. 2461 และ พ.ศ. 2479 สาเหตุสำคัญที่ควบคุมกิจการของโรงเรียนราษฎร ก็เพื่อความมั่นคงของชาติเป็นหลัก เช่น ครูใหญ่ต้องมี

คุณวุฒิทางครู ครูที่สอนต้องมีความรู้ภาษาไทย ต้องสอนภาษาไทยและปลูกฝังความเป็นพลเมืองดี จงรักภักดีต่อชาติ

ระยะที่ 3 ความเฟื่องฟูของการศึกษาเอกชน (พ.ศ. 2480 - 2503) รัฐเริ่มการอุดหนุนการรับรองวิทยฐานะ และมีนโยบายเด่นชัดให้เอกชนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษาของชาติเพิ่มมากขึ้นในระยะนี้มีโรงเรียนเอกชนขยายตัวอย่างมาก

ระยะที่ 4 การหยุดชะงัก และการขยายตัวของโรงเรียนเอกชน (พ.ศ. 2507 - 2518) รัฐมีนโยบายขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น 7 ปีทำให้โรงเรียนของรัฐขยายตัวอย่างมาก อันมีผลกระทบต่อการทำงานของโรงเรียนเอกชน แต่ด้วยรัฐบาลไม่สามารถดำเนินงานตามเป้าหมายได้ เพราะปัญหาด้านงบประมาณ และการขาดแคลนครู ตลอดจนอาคารสถานที่ รัฐจึงมีนโยบายให้เอกชนเข้ามาร่วมดำเนินการมากขึ้น ทำให้โรงเรียนเอกชนขยายตัวเพิ่มมากขึ้นในปี พ.ศ. 2518

ระยะที่ 5 การแสวงหาแนวทางใหม่ (พ.ศ. 2518 – ปัจจุบัน) การประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2518 และ พ.ศ. 2525 ส่งผลต่อการดำเนินงานของ โรงเรียนเอกชนอย่างมาก เพราะมีการควบคุมมาตรฐานเข้มงวดมาก มีการควบคุมการเก็บค่าเล่าเรียน และต่อมาได้มีการผ่อนปรนตามนโยบายค่าเล่าเรียนลอยตัว อีกทั้งรัฐบาลได้ดำเนินการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น 9 ปี และในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ. 2535 ได้กำหนดเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ซึ่งรัฐบาลจำเป็นต้องเร่งการขยายการศึกษาภาคี้ออกไป เพื่อให้เป็นไปตามทิศทางและความจำเป็นในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ โรงเรียนเอกชนจึงได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ในปี พ.ศ. 2538 มีสิ่งใหม่เกิดขึ้น คือ การที่รัฐบาลสนับสนุนโรงเรียนเอกชนให้ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดการศึกษา โดยดำเนินการให้มีเงินกองทุนอุดหนุนโรงเรียนเอกชน นโยบายการให้โรงเรียนเอกชนเก็บค่าเล่าเรียนได้ตามความเหมาะสม การจัดให้มีเงินยืมเรียน นโยบายอุปถัมภ์การศึกษาเป็นต้น เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจแก่ผู้ประกอบการโรงเรียนเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2542 : 2-3)

1.2 นโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 กล่าวว่า รัฐพึงส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับเพิ่มขึ้นให้มีอิสระ และคล่องตัวในการบริหารและจัดการสามารถพึ่งตนเองได้ โดยที่รัฐให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากร การอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน และการรับรองมาตรฐาน โดยกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2535 : 12)

1. ให้ภาคเอกชน และชุมชนเพิ่มเติมบทบาทในการจัดการศึกษาโดยเฉพาะการศึกษาที่สนองความต้องการเฉพาะกลุ่มบุคคล ทั้งนี้ให้หน่วยงานของรัฐสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากร และอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม

2. ให้สถานศึกษาปรับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ให้สอดคล้องกับอัตราผลตอบแทน ส่วนบุคคลที่ผู้เรียนจะรับจากการศึกษาในแต่ละระดับ ประเภท และสาขาวิชา โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่แท้จริงของการจัดการศึกษาทั้งนี้จะต้องจัดมาตรการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ และสังคมอย่างเพียงพอ

3. ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้สถานประกอบการจัดการศึกษา และฝึกอบรมทักษะสำหรับการประกอบอาชีพ โดยรัฐจะต้องมีมาตรฐานการจูงใจ เน้นให้มีความสำคัญและดำเนินการดังนี้ ปรับปรุง และผ่อนคลายกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ เพื่อลดขั้นตอนการดำเนินงานและแรงจูงใจให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น โดยยกเลิกเพดานค่าเล่าเรียนของโรงเรียนเอกชนในทุกระดับการศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้ปรับตัวได้อย่างเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษา ให้เอกชนมีอิสระในการจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร ภายใต้กรอบโครงสร้างของแต่ละหลักสูตรที่ทางราชการกำหนดไว้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหาร และการจัดการ ให้การส่งเสริมการลงทุนแก่เอกชนที่จัดการบริการทางการศึกษา โดยเน้นชุมชนเป็นศูนย์กลางในภูมิภาค เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจใหม่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก และชายฝั่งทะเลภาคใต้ และให้ผลิตกำลังคนตามความต้องการของแต่ละภูมิภาค

1.3 การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชน

ตามพระราชบัญญัติสถานศึกษาเอกชน พุทธศักราช 2541 ได้กล่าวถึง การที่รัฐให้การสนับสนุนส่งเสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนไว้ในด้านต่างๆ คือ 1) ส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนจัดการเรียนการสอนทุกระดับทุกประเภทวิชา เช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ 2) ให้บุคลากรในโรงเรียนได้รับสิทธิและสิทธิประโยชน์อย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกับสถานศึกษาของรัฐในลักษณะประเภทและระดับเดียวกัน 3) ส่งเสริมให้สถานศึกษาที่จัดตั้งใหม่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งส่งเสริมให้ปรับสภาพสถานศึกษาเอกชนที่มีอยู่เดิมเป็นนิติบุคคลเช่นกัน ทั้งนี้เพื่อให้มีโอกาสรับสิทธิประโยชน์และการช่วยเหลือต่างๆ เป็นพิเศษ 4) ให้อิสระสถานศึกษาในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่างๆ

นอกจากนี้ คณะกรรมการการศึกษาเอกชน ทำหน้าที่กำหนดนโยบายแผนการพัฒนาศึกษาและกำกับคุณภาพของสถานศึกษาเอกชนตามเกณฑ์ และเงื่อนไขของการศึกษาและองค์กรวิชาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2541 : 24 - 25)

จากแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปและส่งเสริมการศึกษาเอกชนปี พ.ศ. 2544 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนไว้ว่า “ผู้สำเร็จการศึกษาจะเป็นกลุ่มผู้นำที่มีคุณธรรม มีทักษะเป็นเลิศ ก้าวทันสังคมโลก สถานศึกษาเอกชนเป็นทางเลือกที่มีมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ บริหารแบบมืออาชีพ มีเครือข่ายที่เอื้อต่อการพัฒนาด้านบริหารและบริการ มีมาตรฐานทัดเทียมระดับสากล ครุมีทักษะการจัดกระบวนการเรียนรู้สูง มีจรรยาบรรณและมั่นคงในอาชีพ นโยบาย กฎระเบียบของรัฐเอื้อต่อการจัดการศึกษาเอกชนอย่างแท้จริง” ซึ่งจากวิสัยทัศน์ดังกล่าว เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จึงได้กำหนดเป็นพันธกิจ ดังนี้

พันธกิจที่ 1 พัฒนาและสนับสนุนผู้เรียนทั้งโดยตรงและโดยอ้อมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียมกันในสังคม

พันธกิจที่ 2 พัฒนาการบริหารจัดการด้านบุคลากรและสถานศึกษาให้มีคุณภาพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

พันธกิจที่ 3 พัฒนาระดับ กลไก องค์กรของรัฐ องค์กรเอกชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการจัดการศึกษา และผู้ที่เลือกเรียนในสถานศึกษาเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2544 ก : 32 - 33)

ในพันธกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณภาพการศึกษาในอันที่จะพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพตามแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปและส่งเสริมการศึกษาเอกชน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพสนองต่อการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายการศึกษา ระบุไว้ชัดเจนในเรื่อง กระบวนการจัดการศึกษามีความสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ เกิดการพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ ทั้งนี้ต้องอาศัย การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในหมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 24 (5) ระบุว่า “จะส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ” นอกจากนี้แล้วในมาตรา 30 ยังกล่าวต่อไปอีกว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถพัฒนาทำวิจัยเพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” จะเห็นว่า ครูมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มบทบาทเป็นนักวิจัย เพื่อศึกษาข้อมูลมาเป็นกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปและส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรในด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

1.4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี (2544 ข : 4 - 5) เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ 1) บริหารงานราชการทั่วไปของสำนักงาน 2) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน 3) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและกระทรวงเพื่อประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย และแผนพัฒนาการจัดการศึกษาเอกชน จัดทำและประสานแผนการปฏิบัติงานของสำนักงานให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวงรวมทั้งกำกับเร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานของหน่วยงานในสังกัด และดำเนินการเกี่ยวกับงานสถิติ และประเมินผล 4) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ในปัจจุบันนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนรับผิดชอบในการส่งเสริมและดูแลโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดปทุมธานี ต้องกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกัน สถานศึกษาของรัฐ โดยกำกับดูแลเฉพาะในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีจำนวน 39 โรงเรียน มีครูผู้สอน 709 คน และจำแนกจำนวนโรงเรียนและครูตามขนาดของโรงเรียน ได้ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน (โรง)	จำนวนครู (คน)
ขนาดเล็ก	17	122
ขนาดกลาง	12	192
ขนาดใหญ่	10	395
รวม	39 /	709 /

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี มีภารกิจสำคัญ คือ การส่งเสริมและให้บริการแก่โรงเรียนเอกชนให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากปริมาณโรงเรียนและครูผู้สอนที่มีจำนวนมาก อีกทั้งครูผู้สอนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการจัดการศึกษาและทันต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และจากกระแสปฏิรูปการศึกษาทำให้เกิดการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และมุ่งให้ความสำคัญกับการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน จึงเกิดความร่วมมือระหว่างกลุ่มนิเทศการศึกษาเอกชนเขตการศึกษา 1 กับสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 1 ได้จัดการอบรมวิจัยในชั้นเรียนขึ้น สภาพหลังการดำเนินการภายหลังการอบรม จากการติดตามผลการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า มีเพียง 8 โรงเรียนที่มีการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง จากการสัมภาษณ์ นางนวลอนงค์ นวลเขียว ประธานชมรมการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี (ปัญญา โรจนวิภาต ผู้สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2545) ต่อมาชมรมการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานีได้จัดอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนขึ้นอีกครั้ง ภายหลังการอบรมพบว่า มีเพียงบางโรงเรียนเท่านั้นที่มีการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง หลังจากการอบรมกล่าวคือ เมื่อบุคลากรของโรงเรียนที่เข้ารับการอบรมแล้ว ได้นำความรู้ไปขยายผลและโรงเรียนดำเนินการจัดอบรมเพิ่มเติมในการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีภาระหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อให้ไปถึงเป้าหมายหลักเดียวกัน คือการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียน มีหน้าที่หลักในการส่งเสริมครูผู้สอนให้สามารถทำ

วิจัยในชั้นเรียนได้อย่างต่อเนื่อง โดยเบื้องต้นผู้บริหารโรงเรียนควรจะได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูเสียก่อน เพื่อจะได้สามารถสนับสนุน ส่งเสริมและแก้ปัญหา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การทำวิจัยในชั้นเรียน

วิจัยในชั้นเรียนเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นบทบาทสำคัญของครูในยุคนี้ เป็นไปตามมาตรา 30 ที่ครูควรสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษาตามหมวด 4 แนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 คำที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ Classroom Research (CR) หรือ Classroom Action Research (CAR) (พิมพ์นธ์ เดชคุปต์ และคณะ. 2544 : 9)

2.1 ความหมายการทำวิจัยในชั้นเรียน

การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ครูผู้สอนใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนในความรับผิดชอบการสอนของตนเอง เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งมีนักการศึกษาให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

ชัยพนธ์ รังงาม (2538 : 38) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การพัฒนานวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหา หลังจากสำรวจแล้วพบว่า สาเหตุของปัญหามาจากตัวนักเรียนเอง วิธีการสอนของครู สื่อการสอนและหรือสภาพแวดล้อม ที่ครูสามารถดำเนินการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และเล่าวิธีดำเนินการอย่างเป็นระบบสามารถเผยแพร่เป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการได้

กรมสามัญศึกษา (2542 : 7) ให้ความหมายว่าการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการที่ครูศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบ

ประวิติ เอรารวรรณ์ (2542 : 3) ได้กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาค้นคว้าของครู ซึ่งจัดว่าเป็นผู้ปฏิบัติงานในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา (Problem solving) การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน หรือพฤติกรรมนักเรียน และคิดวิเคราะห์ (Critical thinking) เพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

ทัศนาศ แสงศักดิ์ (2543 : 74) ได้กล่าวว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนคือ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือเป็นความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

นพดล เจนอักษร (2544 : 19 - 20) ได้กล่าวถึงการทำวิจัยในชั้นเรียนคือ การวิจัยประเภทหนึ่งที่ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอนปกติในชั้น ทั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนำผลที่ได้ไปพัฒนาการเรียนการสอน หรือใช้ในการแก้ปัญหาการสอนของตนรวมทั้งเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นต่อไป

บัญชา อึ้งสกุล (2544 : 47) ให้ความหมายไว้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนหมายถึง การวิจัยปฏิบัติการที่มุ่งแก้ปัญหาที่เป็นปัญหาที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน เป็นครั้งๆ ไปเพื่อพัฒนางานและพัฒนาคน รวมถึงพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ (2544 : 9) ได้ให้ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นวิจัยประเภทปฏิบัติการ (Action research) ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ค้นคว้าเพื่อสร้างความรู้ใหม่ทางการศึกษา และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ทางการศึกษา ความรู้ใหม่ทางการศึกษา เช่น วิธีสอน เทคนิคการสอน รูปแบบการสอนใหม่ หลักการสอนใหม่ ทฤษฎีการสอนใหม่ ทั้งนี้เพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายอีกทั้งเป็นการพัฒนาตนเองเป็นผู้สร้างความรู้เป็น

ยุทธนา ปฐมวรชาติ (2544 : 60) ได้กล่าวถึงการทำวิจัยในชั้นเรียนหมายถึง ร่องรอยของการพัฒนา ผู้เรียนอย่างมีระบบหรือเป็นกระบวนการแก้ปัญหาหรือแสวงหาคำตอบ จากข้อสงสัยที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้ของครูที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียน

สุวิมล ว่องวาณิช (2544 : 11) ได้ให้ความหมายว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนคือ การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆ ของตนเองให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนได้มีโอกาสนอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติ และผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

กลิคแมนและคนอื่นๆ (Glickman and other. 1988 : 408) กล่าวว่าการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยทางด้านสังคม เป็นพื้นฐานการดำเนินงานของกลุ่ม ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงเงื่อนไข ผลที่ได้นำมาปรับปรุงการเรียนการสอน

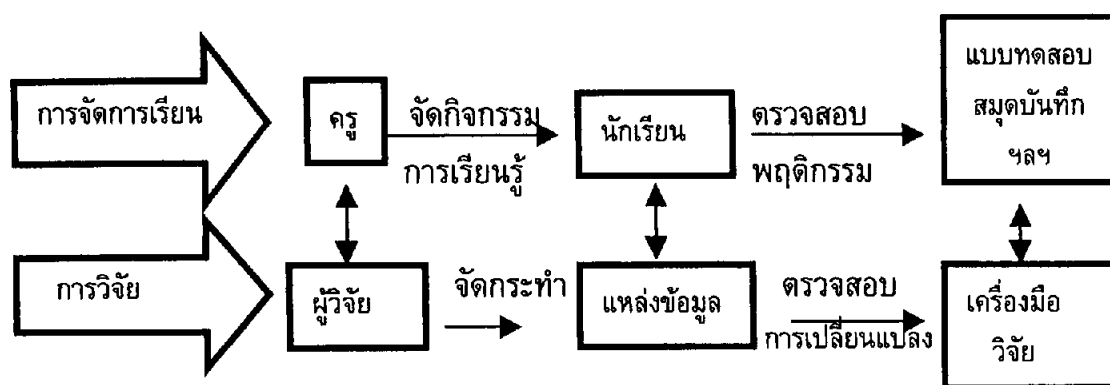
สรุปได้ว่าการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ การศึกษาค้นหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือเปลี่ยนแปลงพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ✓

2.2 ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน

การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษา เพราะการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำมาใช้แก้ปัญหา และพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียนได้อย่างดี ดังนั้น ครูจึงมีบทบาทเพิ่มขึ้นจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นนักวิจัยอีกบทบาทหนึ่ง ซึ่งการเป็นนักวิจัยในที่นี้ก็คือ วิจัยเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับครู นักเรียน ผู้ปกครอง และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆตัวนักเรียนนั่นเอง โดยหวังผลเพื่อนำมาพัฒนา ส่งเสริมและแก้ปัญหาให้นักเรียนมีพัฒนาการและมีกระบวนการเรียนรู้ดีขึ้น (ทัศนาศาสตร์ แสงศักดิ์. 2543 : 72)

ในการจัดการเรียนการสอน ครูจะต้องหมั่นตรวจสอบอยู่เสมอว่า นักเรียนจะบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรบ้าง เมื่อประสบกับปัญหาก็ลองคิดหาวิธีการ หรือแนวทางในการแก้ปัญหานั้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมี

ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งแนวปฏิบัติดังกล่าวจัดได้ว่าเป็น “กระบวนการวิจัย” นั่นเองซึ่งอาจมีครูหลายท่านเคยปฏิบัติมาแล้วแต่ไม่ทราบว่านั่นแหละท่านกำลังทำ “วิจัยในชั้นเรียน” อยู่นั่นเอง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ และการวิจัยเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กันโดยสามารถทำควบคู่กันไป ได้ตลอดเวลา ดังแผนภาพต่อไปนี้ (อรัญญา สุชาสีโนบล. 2544 : 69)

ภาพประกอบ 2 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์การจัดการเรียนรู้กับการวิจัย

สุพัทตร์ พิบูลย์ และคณะ (2539 : 27) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การที่ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียน เกิดจากแนวความคิดพื้นฐานที่บูรณาการวิธีการปฏิบัติงาน นับเป็นการสร้างคุณค่า เป็นผลงานการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษานำมาใช้จนได้ผลนั้น การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อครู ทำให้ครูทราบผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองว่า บรรลุเป้าหมายเพียงใด นอกจากนั้นยังช่วยให้สามารถปรับปรุงทางเลือกในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งจะส่งผลทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีให้กับครูผู้สอน และสามารถนำผลงานที่เกิดจากการวิจัยขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ รวมถึงการที่โรงเรียนจัดกิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียน เริ่มเห็นจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาจากการเรียนการสอนในระดับภาพรวมของโรงเรียน ส่งผลให้โรงเรียนมีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับทางวงการศึกษาโดยทั่วไป รวมถึงส่งผลให้วิชาชีพครูยกระดับกลายเป็นวิชาชีพชั้นสูงเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาทั่วไป ความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (2539 : 20) ที่กล่าวถึงประโยชน์ 3 ประการของงานวิจัยในชั้นเรียน คือ 1) นักเรียนจะเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 2) วงวิชาการทางการศึกษาจะมีข้อความรู้หรือนวัตกรรมทางการจัดการเรียนการสอนที่เป็นจริงมากขึ้น 3) วิถีชีวิตของครูจะพัฒนาไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพมากยิ่งขึ้น

วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์ (2542 : 11 - 14) กล่าวว่า การวิจัยการศึกษาเดิมเป็นงานของนักการศึกษา นักวิจัย เพื่อหาความรู้ใหม่ สร้างทฤษฎี หลักการ แล้วนำไปให้ครูใช้ในห้องเรียน ปัญหาที่พบ คือ ไม่สอดคล้องกับความต้องการของครู ซึ่งต้องการคำตอบเพียงว่า จะสอนนักเรียนอย่างไร จะจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างไร จะประเมินผลและสรุปรายงานผลการจัดการเรียนการสอนอย่างไร ครูจึงต้องทำวิจัยด้วยตนเอง เก็บรวบรวมข้อมูลจากสภาพภายใน

ห้องเรียน จากนักเรียนที่สอนโดยตรง ใช้เกณฑ์ภายในกลุ่มนั้น แล้วนำผลการวิจัยไปใช้จัดการเรียนการสอน ทำให้การเรียนการสอนได้รับการพัฒนาอย่างสอดคล้องกับสภาพภายในห้องเรียน จึงเรียกการวิจัยลักษณะเช่นนี้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ และคณะ (2544 : 10) ได้ให้ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน เกิดจากการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการวิธีการปฏิบัติ โดยมีความสำคัญใน 4 ลักษณะ คือ 1) เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย 2) เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู 3) เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู ด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติและ 4) เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

สุวิมล ว่องวาณิช (2544 : 14 - 15) กล่าวถึง ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนประกอบด้วย

- 1) เป็นการให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการวิจัย การประยุกต์ใช้ และตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น
- 2) เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน
- 3) เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากช่วยพัฒนาดตนเองด้านวิชาชีพ
- 4) ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง และเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัยในที่ทำงานซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กร เนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ และแก้ปัญหา
- 5) เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการวิจัย ทำให้กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตย ทำให้เกิดยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ
- 6) ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิภาพ
- 7) ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากได้สืบค้นจากกระบวนการที่เป็นระบบ และเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ และครูได้พัฒนาการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในการค้นพบร่วมกัน

สรุปได้ว่าการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสำคัญต่อนักเรียนซึ่งจะมีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และมีความสำคัญอย่างมากต่อการเรียนการสอนของครู อีกทั้งสร้างนวัตกรรมของครูเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ ทั้งนี้เพราะในที่สุดแล้วครูจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวาง และลึกซึ้งในศาสตร์และศิลป์แห่งการสอน สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม แก้ปัญหาได้ตรงตามวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ได้รับการยอมรับในวงการศึกษา มีชื่อเสียงเป็นการยกระดับภาพรวมของ

โรงเรียน เตรียมพร้อมรับการประเมิน เพื่อรองรับมาตรฐานและประกันคุณภาพของโรงเรียนต่อไป

2.3 กระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน

นักวิชาการการศึกษา ได้จัดกระบวนการหรือขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

กรมวิชาการ (2531 : 20 - 25) ได้กำหนดกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย ขั้นตอนต่างๆ ที่สำคัญและจำเป็น 6 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกและกำหนดปัญหา โดยเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาที่พบทั้งหมด และเลือกมาเพียง 1 ปัญหาแล้วตั้งหัวข้อในการวิจัย ซึ่งควรเป็นปัญหาในเรื่องที่จะได้รับความรู้ใหม่ เป็นปัญหาที่ผู้วิจัยสนใจอย่างแท้จริง เหมาะสมกับกำลังเงิน เวลา และได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร เพื่อให้งานวิจัยประสบความสำเร็จและเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การตั้งสมมุติฐานและการกำหนดตัวแปรในการวิจัยทางการศึกษาเพื่อช่วยให้ผู้วิจัยเห็นแนวทางในการวิจัยด้วยการกำหนดตัวแปร จากคำตอบที่คาดคะเนไว้ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อไปในการเลือกวิธีเก็บข้อมูล และวิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การเลือกแหล่งข้อมูล ครูควรเลือกใช้ข้อมูลหรือกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนที่สอน และสารสนเทศที่โรงเรียนมีอยู่ ทั้งนี้จะช่วยให้การวิจัยในชั้นเรียนดำเนินไปตามเป้าหมาย อย่างประหยัดเวลาและงบประมาณ

ขั้นตอนที่ 4 เครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ดีควรมีลักษณะสำคัญ 2 ประการคือ 1) มีความเที่ยงตรง ตรงตามเกณฑ์และตรงตามเนื้อหา 2) มีความเชื่อมั่น คือผลที่ได้จากการทดสอบเท่าเดิม หรือใกล้เคียงกันทุกครั้งที่ใช้วัดกับกลุ่มเดิม ส่วนวิธีเก็บข้อมูลมีหลายวิธี เช่นการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสำรวจความคิดเห็น การใช้แบบสอบถาม การสังเกต การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์เอกสารหรือการศึกษาเฉพาะกรณี

ขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล ขึ้นอยู่กับประเภทงานวิจัยและตัวแปรที่ศึกษาการแปร ข้อมูลจะต้องสอดคล้องกับวิธีวิเคราะห์ข้อมูลและจะต้องไม่แปลความหมายข้อมูลมากกว่าสถิติที่ได้ หรือเหตุการณ์ที่บันทึกไว้

ขั้นตอนที่ 6 การเขียนรายงานการวิจัย ประกอบด้วยบทนำ ความสำคัญของปัญหา แนวคิดที่สำคัญ วิธีการดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย การสรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

ส่วนวิธีฯ วรรณรัตน์ (2537 : 12 - 13) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดปัญหา วิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน แล้วกำหนด ประเด็นหรือเรื่องที่จะทำการศึกษาค้นคว้า

ขั้นตอนที่ 2 นิยามปัญหา โดยศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นกำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า กำหนดสมมุติฐาน กำหนดความสำคัญ พร้อมกับให้นิยามศัพท์ในตัวแปร

ขั้นตอนที่ 3 การรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นการดำเนินการวิจัย ซึ่งจะต้องกำหนดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ การสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและเลือกแบบการวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อได้ข้อมูลจากการจัดกระทำแล้วนำไปวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติช่วยในการแปรผลและสรุปผล

ขั้นตอนที่ 5 สรุปและรายงานผล โดยการเขียนรายงานตามหัวข้อและรูปแบบที่แต่ละสถาบันหรือหน่วยงานกำหนดไว้

สำหรับชัยพนธ์ รังงาม (2539 : 23 - 25) ได้สรุปลำดับขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดปัญหา การสำรวจปัญหามีขอบเขตเพียงใด ถ้าไม่แก้ปัญหะอะไรจะตามมา อะไรคือสาเหตุปัญหาในแต่ละสาเหตุ มีแนวทางแก้ไขอย่างไร จะเลือกแก้ปัญหะใดก่อนและโดยวิธีใด

ขั้นตอนที่ 2 เตรียมการและวางแผน หลังจากผ่านขั้นตอนที่ 1 ไปแล้วต้องกำหนดกิจกรรม เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ต้องบริหารเวลา และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 3 ปฏิบัติตามแผน คือหัวใจสำคัญของการวิจัยสำคัญในชั้นเรียน เพราะถ้าเพียงแต่รู้ปัญหาจากข้อ 1 วางแผนอย่างดีในขั้น 2 มีกิจกรรมที่มองเห็นความสำเร็จแต่ถ้าไม่ดำเนินการ ความฝันที่ยากให้เป็นจริง ก็ไม่มีทางเป็นไปได้

ขั้นตอนที่ 4 ติดตาม ปรับปรุง ทดลอง หลังจากมั่นใจจากการทดลองและปรับปรุง ก็นำไปใช้ได้เลย

ขั้นตอนที่ 5 สรุป เขียนรายงาน จะเห็นได้ว่ากระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยมีลักษณะที่สำคัญคือ 1) เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของการแก้ปัญหาหรือการพัฒนาระดับคุณภาพการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาแนวทางหรือนวัตกรรมต่างๆที่จะสามารถแก้ปัญหา 3) เพื่อนำนวัตกรรมที่เหมาะสม พัฒนาและทดลองใช้ตามกระบวนการวิจัย

สำหรับสำนักงานทดสอบทางการศึกษา (2540 : 10) ได้กล่าวถึงการทำวิจัยในชั้นเรียนประกอบด้วยแนวดำเนินการ ดังนี้

1. สำรวจข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนและผลการเรียนการสอน
2. วิเคราะห์หาแนวทางแก้ไขและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
3. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับแนวทาง / เทคนิค วิธีการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย
4. กำหนดรูปแบบ วิธีการ หรือแนวทางใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

5. สร้างสื่อ/เทคนิควิธีการใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน
6. ทดลองใช้สื่อ / วิธีการสอน
7. สรุปผลการใช้สื่อ / วิธีการสอน
8. จัดทำรายงานผลการนำเทคนิควิธีการใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน
9. มีการเผยแพร่ผลงานในกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง

ส่วนกองวิจัยทางการศึกษา (2542 : 8 - 10) ได้กำหนดกระบวนการทำวิจัยที่สำคัญไว้ 5 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจและวิเคราะห์ปัญหา เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการวางแผนแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ครูพบปัญหาที่จะต้องแก้ไขหรือพัฒนา หากมีหลายปัญหาก็ควรจัดลำดับความสำคัญของปัญหาแล้วพิจารณาว่าปัญหาใดควรได้รับการแก้ไขหรือพัฒนาก่อน

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา ขั้นนี้ครูต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ทำให้ครูทราบว่าปัญหาที่คล้ายกับปัญหาของเราเองมีผู้ใดศึกษาไว้บ้าง ใช้วิธีใดในการแก้ปัญหาผลการแก้เป็นอย่างไร จะทำให้ครูเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้ชัดเจนขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ครูต้องกำหนดวิธีการหรือสร้างนวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหาแล้วดำเนินการหาคุณภาพของวิธีการจากผู้รู้ในเรื่องนั้นๆ

ขั้นตอนที่ 4 นำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ขั้นนี้ต้องระบุขั้นตอนปฏิบัติว่าจะใช้กับใคร เมื่อไร อย่างไรแล้วเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 สรุปผล นำข้อมูลที่รวบรวมมาวิเคราะห์โดยเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับข้อมูลที่รวบรวมได้ แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการก็ต้องทำการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไปค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมใหม่แล้วพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม

สำหรับวัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์ (2542 : 17 - 20) ได้เสนอแนวคิดในกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล จะต้องกำหนดแหล่งข้อมูลที่มีมั่นใจได้ว่าจะได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง เชื่อมั่นได้
2. การประมวลผล วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล ผลที่ได้มาจากข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมมาได้ อาจเปลี่ยนรูปข้อมูลจำนวนมากๆ ให้จำนวนน้อยลงเพื่อให้ดูง่ายขึ้นเป็นระเบียบ และใช้สถิติพื้นฐานสอดคล้องกับลักษณะข้อมูล ตรงกับจุดมุ่งหมายซึ่งจะทำให้การวิจัยมีคุณค่าเชื่อถือได้
3. ขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน ในแต่ละครั้งอาจไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ วิธีการวิจัย การใช้ประโยชน์

4. การสรุปผลและการนำไปใช้ เป็นการสรุปผลการวิจัยในขอบเขตจำนวนนักเรียนที่ศึกษาภายใต้ข้อจำกัดของการหาข้อมูลส่วนการนำไปใช้จะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขต ความจำกัดในการศึกษาวิจัยของครู

ส่วนชูศรี วงศ์รัตน์ (2543 : 78) และอรัญญา สุชาติโนบล (2544 : 68) ได้กล่าวถึง กระบวนการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการมี 4 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นวางแผนหมายถึง การเริ่มวิเคราะห์ปัญหาและวางแผนแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น
2. ขั้นปฏิบัติหมายถึง การใช้กลวิธีที่ได้จากการวางแผนในการลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ไข ปัญหา

3. ขั้นประเมินผลหมายถึง การประเมินผลจากการกระทำหรือการปฏิบัติโดยใช้วิธีการและเทคนิคต่างๆ ที่เหมาะสม

4. ขั้นสะท้อนผลย้อนกลับหมายถึง การสะท้อนผลถึงผลการประเมินกระบวนการต่างๆ ของการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นเพื่อนำไปสู่การกำหนดปัญหาใหม่ๆ

สำหรับฟรีแมน (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2543 : 21;อ้างอิงจาก Freeman. 1987) เสนอ ✓
ขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน 6 ขั้นตอนโดย ขั้นตอนที่ 1 เป็นการตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับสภาพที่เกิดขึ้น ขั้นตอนที่ 2 เป็นการกำหนดปัญหาวิจัยหรือคำถามวิจัยที่มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น เป็นคำถามที่สามารถวิจัยได้ ขั้นตอนที่ 3 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนที่ 4 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาตอบคำถามวิจัย ขั้นตอนที่ 5 เป็นการทำความเข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น และ ขั้นตอนที่ 6 เป็นการนำข้อค้นพบไปเผยแพร่ ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบและใช้ประโยชน์ ในวงจรการ ✓
วิจัยของ Freeman นั้นมีลักษณะพิเศษที่เริ่มต้นทำวิจัยในชั้นเรียนได้ก่อนก็ได้ เช่น อาจเริ่มที่การวิเคราะห์ข้อมูลที่ครูมีอยู่ในมือ ทำความเข้าใจกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วกำหนดเป็นคำถามที่ต้องการวิจัย เพื่อหาความอธิบายในผลที่เกิดขึ้น

ความคิดเห็นดังกล่าว มีความสอดคล้องกับ พิมพันธ์ เตชะคุปต์, และคณะ (2544 : 10-14) ซึ่งได้เสนอ ขั้นตอนของกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 กำหนดปัญหาการวิจัย ขั้นตอนที่ 2 ตั้งสมมุติฐาน และขั้นตอนที่ 3 ออกแบบวิจัย ซึ่งทั้ง 3 ขั้นนี้เป็นขั้นวางแผนวิจัย ขั้นตอนที่ 4 คือการดำเนินการวิจัย ซึ่งเป็นการจัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอข้อมูลแปรผล ในขั้นนี้มีการตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนเพื่อปรับปรุงแก้ไข ก็วางแผนดำเนินการปรับปรุง ปฏิบัติแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ขั้นตอนที่ 5 คือ การสรุปผลการวิจัย เป็นขั้นของการสร้างความรู้ใหม่ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ จากนั้นจึงนำความรู้ไปใช้

จากการประมวลแนวคิดของนักวิชาการหลายท่านที่กล่าวมาโดยสรุปกระบวนการและขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียนดังต่อไปนี้ คือ

1. การเลือกและกำหนดปัญหา

ก่อนที่จะกำหนดปัญหา ครูที่จะทำวิจัยควรสำรวจปัญหาจากแหล่งต่อไปนี้

1.1 ประสบการณ์การสอนในชีวิตประจำวันของครูเอง หรือจากการสังเกตสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัว เช่นถ้าครูมีปัญหาในการสอนว่า นักเรียน 7 ใน 10 คนมีผลการเรียนอ่อนในทุกวิชา นักเรียนมาจากครอบครัวที่ยากจน ครูอาจตั้งปัญหาในการวิจัยว่าสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นสาเหตุของการเรียนอ่อนของนักเรียนหรือไม่

1.2 หนังสือหรือวารสารเกี่ยวกับการวิจัยที่หน่วยงานต่างๆ ได้จัดทำขึ้น จะเป็นการช่วยเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องทฤษฎีและแนวคิดใหม่ๆ ทางการศึกษา และผลการวิจัยสาขาต่างๆ จะช่วยให้ผู้วิจัยได้รู้ว่าสาขาใดมีผู้ทำวิจัยมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเลือกและกำหนดปัญหาได้

1.3 ข้อเสนอแนะของงานวิจัยที่ทำมาแล้ว โดยทั่วไปงานวิจัยทุกเรื่องจะมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป เมื่อสำรวจปัญหาจากแหล่งต่างๆ แล้วครูผู้ทำวิจัยควรกำหนดขั้นตอนดังนี้

1.3.1 รวบรวมปัญหาที่พบทั้งหมด

1.3.2 ลำดับความสำคัญของปัญหา

1.3.3 เลือกปัญหาที่สำคัญที่สุดเพียง 1 ปัญหา

1.3.4 นำปัญหาที่เลือกแล้วมาตั้งหัวข้อในการวิจัย

สำหรับครูที่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน ควรพิจารณาเลือกปัญหาที่ผู้วิจัย สนใจอย่างแท้จริงและเหมาะสมกับความสามารถของผู้วิจัย และเป็นปัญหาที่เหมาะสมกับกำลังเงิน เวลา และได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร เพื่อให้งานวิจัยประสบความสำเร็จและเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียน

จะเห็นได้ว่าการเลือกและกำหนดปัญหาในการวิจัยได้มาจากปัญหาในการเรียนการสอนโดยรวบรวมปัญหาต่างๆ และเลือกปัญหาที่น่าสนใจในการทำวิจัย มาตั้งชื่อเรื่องและวัตถุประสงค์

2. การตั้งสมมุติฐานและการกำหนดตัวแปร

การตั้งสมมุติฐานเป็นการคาดคะเนคำตอบที่ครอบคลุมถึงตัวแปรที่ต้องศึกษาแต่การตั้งสมมุติฐาน อาจไม่จำเป็นในการทำวิจัยในชั้นเรียนบางเรื่อง ซึ่งเป็นการวิจัยในเชิงคุณภาพ เมื่อได้ตัวแปรที่ต้องการทำวิจัยแล้วก็นำมาตั้งสมมุติฐาน ซึ่งเป็นการคาดคะเนคำตอบเบื้องต้น เช่น ทักษะการอ่านภาษาไทยด้วยวิธีการสอนอ่านแบบเป็นคำ ทำให้เด็กอ่านหนังสือได้ช้า ตัวแปรอิสระคือ วิธีสอน ตัวแปรตามคือ การอ่านหนังสือได้ช้า

ตัวแปรหมายถึง สิ่งที่แปรค่าได้ ค่าเหล่านี้อาจเป็นค่าที่แตกต่างกันได้ในเชิงปริมาณหรือคุณภาพ โดยทั่วไปนิยมแบ่งตัวแปรเป็นตัวแปรเชิงปริมาณและตัวแปรเชิงคุณภาพกับตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ตัวแปรเชิงปริมาณเป็นได้ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เช่น เดียวกันตัวแปรเชิงคุณภาพเป็นได้ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ดังนั้นการตั้งสมมุติฐาน ช่วยให้ผู้วิจัยเห็นแนวทางในการวิจัยด้วยการกำหนดตัวแปร จากคำตอบที่คาดคะเนไว้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อไปในการเลือกวิธีเก็บข้อมูลและวิธีวิเคราะห์ข้อมูล

3. การออกแบบการวิจัย

การออกแบบการวิจัย นอกจากจะต้องกำหนดแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือว่าจะได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง เชื่อมั่นได้ และเครื่องมือจะเป็นเครื่องชี้วัดความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย จึงต้องกำหนดวิธีการอย่างรอบคอบ ใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ เช่น วิธีการสังเกต ใช้เครื่องมือแบบสังเกต วิธีการสอบถาม ใช้เครื่องมือแบบสอบถาม วิธีการสัมภาษณ์ ใช้เครื่องมือแบบสัมภาษณ์ วิธีการทดสอบ ใช้เครื่องมือแบบทดสอบ วิธีการพิจารณาผลงาน ใช้แบบตรวจประเมินผลงาน

4. การดำเนินการวิจัย

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีหลายวิธี อาจเลือกใช้วิธีเดียวหรือหลายวิธีประกอบกันขึ้นอยู่กับปัญหาตัวแปร และวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีที่นิยมใช้เก็บข้อมูลมี ดังนี้

4.1.1 การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือประเมินผลการเรียน

4.1.2 การสำรวจความคิดเห็น

4.1.3 การใช้แบบสอบถาม ข้อเท็จจริง หรือข้อปฏิบัติต่างๆ

4.1.4 การสังเกต ทั้งสังเกตแบบมีส่วนร่วมและสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม การ

แบบสังเกต

4.1.5 การสัมภาษณ์ ทั้งแบบทางการและไม่เป็นทางการ

4.1.6 การวิเคราะห์เอกสาร เช่น จุลสารของโรงเรียน แผนปฏิบัติงานประจำปี บันทึกประจำวัน สมุดแบบฝึกหัดของนักเรียน รายงานประจำปี เป็นต้น

4.1.7 การศึกษาเฉพาะกรณี เป็นการศึกษานักเรียนเป็นรายคนหรือกลุ่ม เล็กๆ

การเลือกใช้วิธีใดควรจะศึกษาระเบียบแบบแผน ข้อดีและข้อเสียของวิธีนั้นๆ แล้ว ดำเนินการให้ถูกต้องเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีคุณภาพ

การวิจัยในชั้นเรียน ครูสามารถเก็บข้อมูลได้ในสภาพการเรียนการสอนปกติ โดยครูจะต้องวางแผนดำเนินงานให้รัดกุม เช่น จัดเตรียมการ เตรียมเอกสารหรือเครื่องมือให้พร้อมและเข้าใจกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอน ขั้นตอนการควรชี้แจงนักเรียนให้เข้าใจและพร้อมที่จะให้ข้อมูล มีแนวทางในการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีการทางสถิติ และแปลความหมายจากค่าสถิติที่คำนวณได้ หรืออีกนัยหนึ่งการวิจัยเชิงปริมาณเป็นลักษณะของการใช้วิธีนิรนัย (Deductive) ซึ่งเป็นการกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการศึกษาไว้ก่อนแล้วจึงจะศึกษารวบรวมข้อมูล ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย

เชิงคุณภาพแตกต่างจากการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวคือ ไม่มีการคำนวณหาค่าทางสถิติ แต่แปลความหมายจากข้อมูลที่บันทึกไว้ หรือจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นลักษณะของการใช้วิธีอุปนัย (Inductive หรือ Grounded theory) กล่าวคือ ไม่ตั้งทฤษฎีไว้ล่วงหน้า หากบันทึกเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้น แล้วนำมาสรุปเป็นกฎเกณฑ์หรือทฤษฎีในภายหลัง

สรุปการเลือกวิเคราะห์ข้อมูลอย่างไรขึ้นกับประเภทของงานวิจัยและตัวแปรที่ศึกษาการแปลงข้อมูลจะต้องสอดคล้องกับวิธีวิเคราะห์ข้อมูลจะต้องไม่แปลความหมายข้อมูลมากกว่าค่าสถิติที่ได้

4.3 ติดตาม ปรับปรุง ทดลอง หลังจากมั่นใจจากการทดลองและปรับปรุง ก็นำไปใช้ได้เลยและพบว่าบรรยากาศในห้องเรียนมีการเปลี่ยนแปลง เป็นต้นว่า พฤติกรรม นักเรียนเรียนสนุก เรียนอย่างมีความหมาย มีการช่วยเหลือกัน มีความรับผิดชอบมากกว่าเดิม และที่สุดทำให้ผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น นักเรียนน้อยคนที่สอบตก นักเรียนมีปัญหาติด ร หรือ มส แทบจะไม่มีขึ้นมีการใช้สถิติง่าย ๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นผลการพัฒนา

5. การสรุปผลและการนำไปใช้

การสรุปผลการวิจัยของครู อาจารย์ เป็นการสรุปผลในขอบเขตจำนวนนักเรียนที่ศึกษาภายใต้ข้อจำกัดของการหาข้อมูลตามความสะดวก และความเป็นไปได้ของครู และภายใต้วิธีการที่ครูเลือกใช้ ดังนั้น การสรุปผลจึงแคบ จำกัดเฉพาะอยู่ภายในกลุ่มและเรื่องที่ศึกษาส่วนการนำผลไปใช้จะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขต ความจำกัดในการศึกษาวิจัยของครู เช่น การอ้างอิงวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้นวัตกรรม ของนักเรียนกลุ่มหนึ่งจะได้เฉพาะ สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับปัญหาและลักษณะที่ใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มนั้น เท่านั้น (กรมวิชาการ. 2531 : 10 - 25; ชัยพจน์ รังงาม. 2539 : 23 - 25 ; สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. 2540 : 10 ; กองวิจัยทางการศึกษา. 2542 : 8 - 10 ; วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์. 2542 : 12 - 20)

จากแนวคิดหลากหลายของนักวิชาการหลายท่านที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปกระบวนการและขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียน มี 5 ขั้นตอน คือ 1) การเลือกและกำหนดปัญหา 2) การตั้งสมมติฐานและการกำหนดตัวแปร 3) การออกแบบการวิจัย 4) การดำเนินการวิจัย และ 5) การสรุปผลและการนำไปใช้ ซึ่งในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูนั้น ครูจะต้องมีความรู้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการวิจัย จึงจะสามารถดำเนินการทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ประสบความสำเร็จและสามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง

2.4 ปัจจัยที่ส่งเสริมต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูหรือผู้ทำวิจัยนั้น ครูหรือผู้วิจัยจะต้องมีความรู้ในกระบวนการวิจัยและยังมีปัจจัยที่จะทำให้การวิจัยสำเร็จได้อีกหลายประการ ปัจจัยเหล่านั้นได้แก่ การได้รับการสนับสนุน และร่วมมือจากผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ผู้วิจัยมีเวลาเพียงพอสำหรับทำวิจัย มีเงินสนับสนุนสำหรับค่าใช้จ่ายในการทำวิจัยอย่างเพียงพอ ดังที่นักวิชาการได้ให้ความคิดเห็นไว้ดังนี้

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2534 : 4 - 5) ได้สรุปความคิดเห็นของนักวิจัย นักวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ และอาจารย์ผู้สอนในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและวิทยาลัยครูทั่วประเทศ จากการประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา พบว่า การสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูพัฒนาการเรียนการสอนเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร ต้องกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และบทบาทที่ชัดเจนเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู มีการวางแผนการจัดการ ประสานงาน รวมถึงการจัดงบประมาณอย่างเหมาะสมโดยให้หลักการนิเทศ และระบบข้อมูลสารสนเทศในการทำวิจัยในชั้นเรียน และให้ความสำคัญต่อผลการวิจัยโดยมีการเผยแพร่ รวมถึงยกย่องเชิดชูครูผู้ทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาครูให้เป็นครูมืออาชีพ

จิตราภา กุณฑลบุตร (2537 : 26) ได้กล่าวว่า การทำงานวิจัยไม่ว่าจะด้วยจุดหมายใดก็ตาม เช่น เพื่อแสวงหาความรู้หรือทฤษฎีใหม่ๆ เพื่อพัฒนางาน พัฒนาการเรียนการสอน หรือแม้แต่เพื่อนำผลงานวิจัยมาใช้ประกอบการพิจารณาในการเลื่อนตำแหน่งทางราชการก็ตาม ผู้ทำวิจัยจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำวิจัยที่ถูกต้อง เพื่อจะได้เข้าใจในลักษณะของงานวิจัย แล้วนำความเข้าใจเหล่านี้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างไม่ผิดพลาด

บัญชา อึ้งสกุล (2537 : 18) ให้ความเห็นไว้ว่า การส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจะต้องให้การสนับสนุน และช่วยเหลือให้ครูได้มีการศึกษาค้นคว้าด้านการวิจัยเพื่อหาความรู้ใหม่ ๆ และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รุ่ง เจนจิต และกนก จันทร์ขจร (2534 : 24) ให้ความเห็นว่า ปัจจัยการส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียนให้มีคุณภาพ สิ่งสำคัญคือ ควรมีการจัดอบรมให้ครูได้รู้เทคนิคกระบวนการวิจัย การทำวิจัยให้ดูเป็นตัวอย่าง การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการวิจัยไปสู่โรงเรียน และสนับสนุนครูให้นำวิจัย สืบค้นและวิจัยทดลองเพื่อพัฒนางานในหน้าที่

นอกจากนี้ สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2534 : 21) สรุปว่า ปัจจัยที่ทำให้งานวิจัยในชั้นเรียนประสบผลสำเร็จ คือ 1) ความสำคัญของหัวข้อวิจัย 2) ความร่วมมือในการทำงานของทุกคนในกลุ่ม 3) การสนับสนุนจากผู้บริหาร 4) ความช่วยเหลือของที่ปรึกษา

จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่สำคัญคือ การได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้บริหารในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเวลา งบประมาณ เครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลสารสนเทศ และการให้การอบรมเพื่อให้ครูเกิดความรู้ ความเข้าใจในการนำเทคนิคการทำวิจัยในชั้นเรียนมาใช้เพื่อให้งานวิจัยเกิดประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา

3.1 ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา

การวิจัยถือเป็นเรื่องใหม่สำหรับคนไทย และการวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องใหม่สำหรับบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา ฉะนั้นการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาจึงเป็นปัญหาอยู่มาก ซึ่งเรื่องนี้นักวิจัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำปัญหาในการทำวิจัยมาเสนอแนะไว้ดังนี้

ฝ่ายสนเทศการวิจัยกรมวิชาการ (2529 : 4 - 9) ได้ประชุมเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษาเรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษา ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 9-12 กันยายน 2529 และผลการประชุมได้มีการสรุปถึงปัญหาในการทำวิจัย และการนำผลวิจัยไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียนดังต่อไปนี้

1. ไม่มีการศึกษาวิจัยเฉพาะเรื่องที่ตรงกับปัญหาที่โรงเรียนต้องการอย่างเพียงพอ
2. งานวิจัยที่มีอยู่ไม่ได้เสนอแนวทางหรือวิธีการนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง
3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียนไม่ได้แพร่หลายเข้าไปสู่โรงเรียน
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียนยังไม่มีมาตรการที่จะมั่นใจได้ว่าจะ เป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพพอที่จะนำไปพัฒนาโรงเรียนได้
5. นักวิจัยภายนอกมักมองไม่เห็นสภาพปัญหาของโรงเรียนที่แท้จริง จึงไม่สามารถ สร้างงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน
6. นักวิจัยระดับโรงเรียนยังไม่เข้าใจเรื่องงานวิจัย จึงไม่สามารถเก็บข้อมูลพื้นฐานให้ เป็นระบบได้
7. นักวิจัยไม่ได้ชี้ส่วนสำคัญของงานวิจัยที่จะนำไปแก้ปัญหาภายในโรงเรียน
8. ผู้บริหารไม่เข้าใจถึงวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ผลงานวิจัย
9. ผู้บริหารส่วนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัย จึงไม่ส่งเสริมให้มีการแก้ปัญหา โดยวิธีการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ได้กล่าวถึงการทำให้วิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียน และในตอนหนึ่งได้เสนอปัญหาในการทำวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภายในโรงเรียนไว้ เป็นข้อๆ ดังนี้ 1) ผู้ใช้ผลงานวิจัยกับผู้ทำวิจัยไม่ใช่คนเดียวกัน จึงไม่เห็นความสำคัญของงาน วิจัย 2) งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนส่วนใหญ่วิธีการและรูปแบบจะเน้นผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนมากกว่ากระบวนการคิดและการปฏิบัติ ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ยังไม่มีประโยชน์ต่อการเรียน การสอนเท่าที่ควร 3) ครูผู้สอนไม่เข้าใจระเบียบวิธีวิจัย ไม่มีความรู้และเวลาในการทำวิจัย 4) ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนมีน้อย และผลงานวิจัยที่มีอยู่ก็ไม่ได้ จะะลึกถึงผู้สอนและนักเรียนอย่างแท้จริง 5) การจัดการเรียนการสอน การกำหนดเนื้อหาหลัก สูตรต่างๆ ขาดการใช้ข้อมูลจากการวิจัยส่วนมากใช้การลอกเลียนจากต่างประเทศ

กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2530 ก : 22 - 25) ได้จัดสัมมนาศึกษานิเทศก์ทั่วประเทศ ในโครงการการวิจัยและทดลองหารูปแบบ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและได้สรุปปัญหาในการดำเนินโครงการวิจัยในหน่วยงานของจังหวัดไว้ดังนี้

1. ปัญหาในการเลือกเรื่องที่จะทำการวิจัย ซึ่งมีปัญหาดังนี้

1.1 ผู้วิจัยในระดับจังหวัดไม่สามารถทำวิจัยในรูปแบบที่ต้องการได้อย่างอิสระ เพราะสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้ทำวิจัยเชิงทดลองเท่านั้น

1.2 การเลือกปัญหาในการนำมาทำวิจัย ยังวิเคราะห์ไม่ชัดเจน

1.3 เรื่องที่จะนำมาทำวิจัยยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์

1.4 เรื่องที่ทำวิจัยมักซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น เนื่องจากขาดการเผยแพร่ผลงานวิจัย

1.5 ผู้วิจัยมักทำการวิจัยในเรื่องที่ตนถนัดและสนใจมากกว่าที่จะทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาของชั้นเรียน

1.6 ผู้ร่วมงานมักไม่ให้ความร่วมมือในการเลือกเรื่องที่จะทำวิจัยทำให้ไม่ได้หัวข้อเรื่องที่เป็นปัญหาจริงๆ

2. ปัญหาในการเขียนโครงการ

2.1 ในระดับจังหวัดขาดแคลนข้อมูลและเอกสารที่ใช้อ้างอิงในการเขียนโครงการ

2.2 ขาดความรู้ในการเขียนโครงการ

2.3 หน่วยงานในระดับสูงขึ้นไปไม่มีตัวอย่างเพื่อเป็นแนวทางในการเขียนโครงการ

3. ปัญหาในการวางรูปแบบการวิจัย

3.1 ขาดที่ปรึกษาเนื่องจากในหน่วยงานไม่มีผู้มีความรู้ทางการวิจัย

3.2 ผู้วิจัยขาดความรู้ในการวางรูปแบบการวิจัย

4. ปัญหาในการเลือกใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขาดความรู้ และไม่มั่นใจในการเลือกใช้สถิติให้ถูกต้องเหมาะสม

4.2 ขาดที่ปรึกษาทางสถิติ

5. ปัญหาในการดำเนินงานวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ในระดับจังหวัดขาดเครื่องมือคิดคำนวณและการใช้เครื่องมือคิดคำนวณ

5.2 ขาดกำลังคนและมีเวลาค่อนข้างจำกัด

5.3 ขาดความรู้ในการคิดคำนวณและการใช้เครื่องมือคำนวณ

6. ปัญหาในการเขียนรายงานการวิจัย

6.1 แหล่งค้นคว้าด้านวิชาการในห้องถิ่นมีน้อย ทำให้ขาดเอกสารในการอ้างอิงในการเขียนรายงาน

6.2 บุคลากรผู้ช่วยและเวลาในการเขียนรายงานการวิจัยมีจำกัด

6.3 หน่วยงานในระดับสูงขึ้นไม่กำหนดมาตรฐานการเขียนรายงานการวิจัย
มาให้

6.4 ขาดความถนัดและประสบการณ์ในการเขียนรายงานการวิจัย

7. ปัญหาการนำผลการวิจัยไปใช้

7.1 ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนเนื่องจากขาดความรู้ ความเข้าใจ ไม่เห็นความ
สำคัญ และไม่สนใจการวิจัย

7.2 ผู้เกี่ยวข้องระดับต่างๆ ในหน่วยงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และความ
สนใจ ในการนำผลการวิจัยไปใช้

7.3 ขาดงบประมาณสนับสนุนในการเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้

7.4 ไม่มีโครงการรองรับในการนำผลการวิจัยไปใช้

7.5 ผู้ใช้ผลการวิจัยไม่เข้าใจ ทำให้นำผลการวิจัยไปใช้ผิดๆ

7.6 ผู้ใช้ผลการวิจัยไม่มีความมั่นใจในการนำผลการวิจัยไปใช้

8. ปัญหาด้านความรู้และความสามารถของบุคลากรที่ดำเนินการวิจัย

8.1 บุคลากรในระดับโรงเรียนมีความรู้ด้านการวิจัยน้อย เนื่องจากไม่ได้รับการ
อบรมหรือฝึกทักษะทางการวิจัย

8.2 บุคลากรในระดับโรงเรียนและระดับจังหวัดต้องรับผิดชอบงานหลายด้าน ทำ
ให้มีเวลาน้อยและไม่ได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

8.3 จำนวนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยในระดับโรงเรียน
มีน้อย

8.4 ขาดผู้รู้ที่สามารถให้คำปรึกษาในการทำวิจัยแก่ผู้ทำวิจัย

8.5 บุคลากรที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมในการวิจัยบางขั้นตอนไม่เข้าใจจุด
ประสงค์ของการวิจัยจึงทำให้การดำเนินการวิจัยไม่เป็นไปตามธรรมชาติ

9. ปัญหาด้านงบประมาณที่ใช้ในการวิจัย

9.1 การจัดสรรงบประมาณล่าช้า ไม่ทันการณ์

9.2 มีปัญหาการใช้เงินงบประมาณเนื่องจากช่วงปีงบประมาณกับช่วงปีการศึกษา
คาบเกี่ยวกันทำให้ไม่สามารถใช้เงินได้ในช่วงเวลาที่ต้องดำเนินการวิจัยบางขั้นตอน

9.3 งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ

9.4 การเบิกจ่ายงบประมาณกระทำได้ลำบาก

10. ปัญหาด้านอื่นๆ เช่น

10.1 ขาดบุคลากรช่วยทำงานวิจัย โดยเฉพาะด้านธุรการทำให้ไม่สะดวก และได้
ผลงานล่าช้า

10.2 มีโครงการอื่นแทรกซ้อนทำให้การดำเนินการวิจัยล่าช้า

10.3 ขาดแหล่งค้นคว้าด้านวิชาการ ตำรา เอกสารอ้างอิง

10.4 ขาดวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการวิจัย เช่น อุปกรณ์ การพิมพ์ ฯลฯ

10.5 บุคลากรอื่นๆ ไม่สนใจงานวิจัย

10.6 ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยตอบไม่ตรงความเป็นจริง

โกวิท ประวาลพุกษ์ (2532 : 20) ได้ชี้ให้เห็นปัญหาอุปสรรคของการวิจัยที่ผ่านมา 7 ประการ คือ

1. การเลือกหัวข้อเรื่องของนักวิจัยยังใช้เกณฑ์ความสนใจของตนเอง ยังไม่ได้พิจารณาว่าเรื่องที่วิจัยนั้นสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาหรือไม่ จึงทำให้การนำผลการวิจัยไปใช้มีข้อจำกัด

2. การวิจัยยังเป็นลักษณะการศึกษาตัวแปรตัวเดียว ไม่มุ่งที่จะแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งระบบการวิจัยทางการศึกษา เพราะตัวแปรบางตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรอื่นอีก

3. ตัวแปรที่ศึกษาเหล่านี้ ยังเป็นตัวแปรที่ไม่สำคัญ การพิจารณาตัวแปรที่มาศึกษาควรจะต้องศึกษามาจากทฤษฎีของเรื่องนั้นๆ โครงสร้างของเรื่องนั้นๆ มาประกอบ

4. การเก็บข้อมูลยังไม่ดี เนื่องจากการเก็บข้อมูลทางการวิจัยทางการศึกษา ยังใช้แต่แบบสอบถามเป็นหลัก ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามนั้นอาจจะไม่ได้ใช้ความรู้สึกที่แท้จริงมาตอบจึงทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่ถูกต้องเท่าที่ควร

5. การวิจัยส่วนใหญ่ยังเป็นการศึกษาของช่วงเวลาเดียว ไม่มีการติดตามศึกษาเป็นระยะเวลาต่อเนื่องพอสมควร จึงทำให้ผลงานวิจัยที่ได้ขึ้นอยู่กับเวลา สถานการณ์ที่ศึกษาขณะนั้นผลงานวิจัยที่ได้อาจไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลยังจัดทำไม่ลึกซึ้ง และบางครั้งผู้วิจัยไม่ได้ตระหนักถึงรูปแบบของการวิจัยจึงใช้สถิติวิเคราะห์ในทางที่ผิด

7. การเขียนรายงานการวิจัย ยังไม่สามารถสื่อความได้ ภาษาที่ใช้ในการวิจัยมักเป็นภาษาทางสถิติ จึงทำให้ผู้อ่านไม่มีพื้นความรู้ทางสถิติหรือการวิจัย ไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่าน และมีปัญหาอีกประการ คือ การจัดทำข้อเสนอแนะมักไม่สัมพันธ์กับผลที่ได้

ข้อบกพร่องของงานวิจัยของครูในการขอตำแหน่งอาจารย์ 3

7.1 ไม่ถูกระเบียบแบบแผนของงานวิจัย เช่น ไม่มีวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

7.2 ตั้งสมมุติฐานไม่ถูกต้อง

7.3 ใช้ค่าสถิติไม่ถูกต้อง

✓ 7.4 เรื่องบางเรื่องไม่จำเป็นต้องวิจัยก็ทราบผลได้

7.5 หัวข้อการวิจัยกับเนื้อหาไม่ตรงกัน

7.6 การอภิปรายผล แปลผลไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้องตามหลักวิชา

7.7 ข้อเสนอแนะน้อยไป

อุทัย ดุลยเกษม (2533 : 3 - 4) กล่าวว่าปัญหาที่คนไม่ทำวิจัยมีสาเหตุหลายประการ ดังนี้

1. ขาดความสนใจในเรื่องแนวคิดและการแสวงหาความรู้ใหม่
2. ขาดการสนับสนุนทางด้านงบประมาณและทุนรอน
3. ขาดความรู้ความตั้งใจในเรื่องกระบวนการทำวิจัย
4. คนที่ทำวิจัยไม่ใช่ทำเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ ทำเพื่อหวังผลในการเลื่อนตำแหน่งเท่านั้น

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (ลัดดา กองคำ. 2541 : 10 ; อ้างอิงจาก สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. 2537) สรุปว่า ปัญหาของการวิจัยของครู คือ 1) การไม่มีเวลา เนื่องจากครูนั้นหากคิดเฉพาะงานสอนอย่างเดียวก็หมดเวลาแล้ว ฉะนั้นต้องบริหารเวลาดีและต้องทำงานอย่างเป็นระบบ ปัญหาข้อที่ 2) เป็นปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้การช่วยเหลือด้านวิชาการ และปัญหาที่ 3 เป็นปัญหาในเรื่องการผลิตที่ต้องมีผู้ช่วยผลิตตัวรายงานทั้งหลาย

ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541 : 83 - 84) ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยพบว่าในการทำวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจากอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป จึงมีความรู้ในเนื้อหาวิชาในศาสตร์ของตน มีความสามารถวิเคราะห์ปัญหาและเลือกปัญหาที่จะทำวิจัยได้ ด้านการหาความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย การใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อการทำวิจัย และการนำผลการทำวิจัยไปใช้รวมทั้งได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ยังพบว่า อาจารย์มีปัญหาการแสวงหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนการทำวิจัยจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย และจากแหล่งทุนต่างประเทศในระดับมาก ด้านวัสดุอุปกรณ์เพื่อการทำวิจัย พบว่าอาจารย์มีปัญหาจากการมีตำราและเอกสารเพื่อการทำวิจัยไม่เพียงพอ การจัดหน่วยพิมพ์เพื่อให้บริการพิมพ์งานทำวิจัยไม่เพียงพอ ส่วนผู้ช่วยวิชาการมีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่เฉพาะเพื่อเขียนรายงานการทำวิจัย ด้านการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาและหน่วยงาน อาจารย์มีปัญหาในการส่งเสริมเผยแพร่ผลงานทำวิจัยในที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ การเสนอผลงานทำวิจัยผ่านสื่อต่างๆ ปัญหาเหล่านี้เป็นเพราะการขาดงบประมาณหรืออาจเป็นเพราะผู้บริหารหรือหน่วยงานเห็นว่าการลงทุนทางด้านการทำวิจัยมีความสำคัญเป็นอันดับรองลงมาจากการลงทุนด้านอื่นๆ เช่น การสอนหรือการพัฒนาสภาพทางกายภาพของมหาวิทยาลัย

บุบผา เป็ดทิพย์ (2543 : 80 - 83) ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบปัญหาดังนี้ ด้านความรู้อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาระดับปริญญาโท มีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนและกระบวนการในการทำวิจัยพอสมควร เช่น ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่ได้เรียนรู้วิชาเกี่ยวกับหลักการ

ต่างๆ ในการทำวิจัยมาบ้างแล้ว แต่ความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหายอยู่ในระดับมาก เพราะวิชาทางสถิติต้องมีความรู้อย่างลึกซึ้งในการเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับงานทำวิจัยนั้นๆ ด้านการเงินอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหายอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยจัดสรรเงินทุนอุดหนุนการทำวิจัยไม่เพียงพอต่อการทำวิจัยของอาจารย์ ประกอบในปัจจุบันค่าใช้จ่ายต่างๆ มีราคาสูงขึ้น ทำให้อาจารย์มีปัญหาด้านการเงินมากขึ้น ด้านเวลาอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหายอยู่ในระดับมาก เพราะอาจารย์มีภาระงานสอนมาก คือ 12-15 ชั่วโมง/สัปดาห์ นอกจากนี้ยังมีภาระงานด้านอื่นๆ เช่น ทำหน้าที่เป็นอาจารย์แนะแนว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาประจำของนักศึกษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมของสโมสรนักศึกษา ค่ายอาสาพัฒนาชนบท กีฬาและสันทนาการ และเป็นที่ปรึกษาของชมรมต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้อาจารย์ประสบกับปัญหาเศรษฐกิจ รายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ทำให้อาจารย์ต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เสริม จึงทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาในการทำงานวิจัย ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหายอยู่ในระดับมาก เพราะมหาวิทยาลัย ให้ความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุนด้านการเรียนการสอนมากกว่าการสนับสนุนด้านการวิจัย จึงทำให้ขาดการสนับสนุนด้านการจัดหา การรวบรวมตำราเอกสาร และหนังสือเพื่อการค้นคว้าวิจัย ตลอดจนเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์บางชนิด เพื่อช่วยเสริมการทำวิจัยของอาจารย์ ด้านบุคลากรช่วยงานวิจัยอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหายอยู่ในระดับมาก เพราะมหาวิทยาลัยมีรายได้ จากค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมเท่านั้น ทำให้ต้องประหยัดงบประมาณรายจ่ายด้านอื่นๆ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของมหาวิทยาลัยและเพื่อให้มีงบประมาณเพียงพอที่จะเพิ่มเงินเดือนให้กับอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย จึงไม่สามารถจัดหาผู้ช่วยงานวิจัยได้ ผู้ช่วยพิมพ์งานวิจัย เจ้าหน้าที่อัดสำเนาและผู้ช่วยในการเตรียมการวิจัยได้

สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 3 - 5) ได้รวบรวมปัญหาในการทำวิจัยของครูที่ไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรมีเหตุผลหลายประการ คือ 1) ความรู้ของครูที่ได้จากการอบรมไม่เพียงพอที่จะทำให้อาจารย์สามารถทำวิจัยแบบเป็นทางการได้โดยลำพัง ส่งผลให้ครูทำวิจัยไม่เสร็จ และเกิดความท้อถอยในการทำวิจัย และท้ายที่สุดก็เกิดทัศนคติทางลบต่อการวิจัย 2) การทำวิจัยเป็นทางการจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการปริทัศน์เอกสาร หรือการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องอย่างมากเพื่อให้กรอบความคิดของการวิจัยมีความหนักแน่น และการออกแบบการวิจัยสมเหตุสมผล แต่ด้วยข้อจำกัดด้านเวลาอันเนื่องมาจากงานประจำวันของครู จึงไม่เปิดโอกาสให้ครูมีเวลาในการศึกษาเอกสารได้อย่างเต็มที่ สภาพที่เกิดขึ้น คือ เกิดการจ้วงจวน หรือมอมหมายให้ผู้อื่นทำการศึกษาค้นคว้าในส่วนนี้แทนครู 3) เป็นผลกระทบสืบเนื่องจากความยากลำบากของกระบวนการวิจัยทำให้ครูที่ทำวิจัยเสร็จจะยุติทำวิจัย ทำเพื่อหวังสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนตำแหน่ง โดยนับงานวิจัยของครูก็ไม่ได้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนตามที่ควรจะเป็น 4) ปัญหาวิจัยที่ครูกำหนดขึ้นมักพยายามเลียนแบบการวิจัยของนักวิชาการ ทำให้

งานวิจัยของครูจึงให้คำตอบที่ไม่สามารถนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสภาพปัญหาในห้องเรียนของตนได้ 5) งานวิจัยของครูที่ผ่านมาใช้เวลาดำเนินการนานมาก ทำให้สิ่งที่ครูค้นพบไม่สามารถนำไปใช้ได้ทันเหตุการณ์ 6) การทำวิจัยเป็นเรื่องที่ต้องได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้จากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ แต่หลักสูตรการฝึกอบรมด้านการวิจัยส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรแบบเร่งรัดสาระในหลักสูตร เกี่ยวข้องกับหลักการของการทำวิจัยการเรียนรู้ศัพท์เทคนิคและกระบวนการต่างๆ ที่ใช้ในการทำวิจัยซึ่งเป็นเรื่องที่ครูไม่คุ้นเคย เป็นเรื่องที่เข้าใจยาก และต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติภายใต้พี่เลี้ยงที่เข้าใจในวิธีการวิจัยอย่างสม่ำเสมอ

จากการนำเสนอปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ในการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นมีปัญหาที่เป็นอุปสรรคและผู้สอนมีความต้องการใน 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ซึ่งสามารถสรุปปัญหาและความต้องการได้ 4 ด้าน ดังนี้

3.1.1 ด้านความรู้ เป็นอุปสรรคที่ทำให้การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน ไม่บรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ ซึ่งมีผลมาจากสภาพการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ การศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวิจัย การเลือกหัวข้อในการทำวิจัยในชั้นเรียน การวางแผนทำวิจัยในชั้นเรียน นวัตกรรมทางการศึกษา การออกแบบการทดลอง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล การเขียนรายงานวิจัยในชั้นเรียน และนำผลวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พันธ์วัฒน์ วงษ์พรหม (2533 : 45 - 46) ได้ศึกษาการทำวิจัยชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา เขตการศึกษา 10 พบว่าครูมีความต้องการความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ในระดับมากโดยต้องการให้มีแหล่งความรู้ที่รวบรวมเอกสารตำราเกี่ยวกับการวิจัยในระดับมากที่สุด และนภาพร สิงห์ทัด (2531 : 90 - 91) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคล เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยสำหรับครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการศึกษาหาความรู้ทางวิจัยเพิ่มเติม แต่ขาดแหล่งความรู้ในโรงเรียน เอกสาร ตำรา และรายงานการวิจัย ซึ่งพันธุณีย์ วิหคโค (2536 : 24 - 25) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาแนวทางการพัฒนาและการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนของครู ซึ่งพบว่า ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยน้อย หรือไม่รู้เลย และส่วนใหญ่ได้รับความรู้มาจากการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย และมีความยินดีที่จะเข้ารับการอบรมโดยมีเงื่อนไขว่าจะกลับไปทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน นอกจากนี้ วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543 : 52 - 54) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ปัญหาและความต้องการด้านสมรรถภาพในการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะ ปัญหาการขาดความรู้ ทฤษฎีเกี่ยวกับการทำวิจัยใน ชั้นเรียน ซึ่งผู้สอนมีความต้องการหาแหล่งข้อมูลความรู้้อย่างสม่ำเสมอ จะเห็นว่าปัญหาและความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ นับเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบูรณาการเรียน การสอน ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยพจน์ รังงาม (2539 : 56) กล่าวว่าไว้ว่า

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นประโยชน์เพื่อการแก้ปัญหาโดยครู คือ ครูค้น ครูคิด ครูติดตาม ครูแก้ปัญหา นักเรียนในชั้นได้แสวงหาความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนั้น สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 3) ได้รวบรวมปัญหาที่ทำให้การทำวิจัยของครูไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรที่สำคัญ คือ ความรู้ของครูที่ได้จากการอบรมไม่เพียงพอที่จะทำให้ครูสามารถทำวิจัยแบบเป็นทางการได้โดยลำพัง ส่งผลให้ครูทำวิจัยไม่เสร็จและเกิดความท้อถอยในการทำวิจัย และท้ายที่สุดก็เกิดทัศนคติทางลบต่อการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับการรวบรวมปัญหาการวิจัยของฝ่ายสนเทศการวิจัย กรมวิชาการ (2529 : 4), โกวิท ประวาลพฤกษ์ (2532 : 20) และอุทัย ดุลยเกษม (2533 : 3 - 4) ล้วนพบว่า ครูผู้สอนไม่เข้าใจระเบียบวิธีวิจัย ไม่มีความรู้ในการทำวิจัย ขาดความรู้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การใช้สถิติ

3.1.2 ด้านเวลา เป็นอุปสรรคในการดำเนินการงานวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากครูมีภารกิจในการสอน หน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายและภารกิจอื่นๆ ซึ่ง สุรณี พิพัฒน์โรจนกุล (2538 : 35) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลผลิตภาพการวิจัยของผู้ผ่านโปรแกรมการฝึกอบรมการวิจัย จากกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ปัจจัยด้านเวลาในการทำวิจัยแต่ละเรื่องต้องอาศัยเวลามาก ตั้งแต่เลือกหัวข้อเรื่องหรือปัญหา การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงาน ส่วนสมใจ จิตพิทักษ์ (2532 : 70 - 71) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งพบว่าอาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีสาเหตุที่ไม่อยากทำวิจัยจากปัญหาเรื่อง การไม่มีเวลา เวลาไม่พอ ไม่เอื้อต่อการวิจัย เพราะมีภาระงานสอนและงานอื่นๆ มาก ซึ่งสอดคล้องกับ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2538 : 446) พบว่าการปฏิบัติภารกิจด้านอื่นๆ มากเกินไป และมีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาวิจัย และสัจจวรรณ ทรรพสุ (2540 : 172) ที่พบว่าอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ไม่มีความกระตือรือร้นสนใจที่จะทำวิจัยอาจเป็นเพราะไม่มีเวลาเพียงพอต่อการวิจัย นอกจากนั้นยังพบว่าความรับผิดชอบทางเศรษฐกิจและครอบครัว ก็ทำให้เกิดเป็นปัญหาด้านเวลา อีกประการหนึ่งเช่นเดียวกันกับอาจารย์ที่กำลังก่อร่างสร้างตัวย่อมมีภาระทางการเงินที่ต้องรับผิดชอบมาก อาจารย์เหล่านี้จำเป็นต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เสริม เพิ่มงานพิเศษ ดังกล่าว ซึ่งแตกต่างกันออกไปตามวิชาชีพของอาจารย์ เช่น การสอนพิเศษการรับจ้างออกแบบ การเขียนบทความส่งหนังสือพิมพ์หรือส่งสถานีวิทยุ ทำให้เวลาในการวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนลดลง ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ว่องวานิช (2544 : 3), กรมวิชาการ (2530 : 22) และสุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (ลัดดา กองคำ, 2541 : 10 ; อ้างอิงจาก สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม, 2537) ล้วนพบว่า ข้อจำกัดด้านเวลาอันเนื่องมาจากการประจำวันของครู ซึ่งไม่เปิดโอกาสให้ครูมีเวลาในการศึกษาเอกสาร ทำความเข้าใจในการดำเนินงานวิเคราะห์ข้อมูล ได้อย่างเต็มที่รวมถึงไม่มีเวลาเขียนรายงานการวิจัยส่วนโกวิท ประวาลพฤกษ์ (2532 : 20) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการวิจัยส่วนใหญ่ยังเป็นการศึกษาช่วงเวลาเดียว ไม่มีการติดตามศึกษาเป็นระยะเวลาต่อเนื่องพอสมควร จึงทำให้

ผลงานวิจัยที่ได้ขึ้นอยู่กับ เวลา สถานการณ์ที่ศึกษาขณะนั้น ผลงานวิจัยที่ได้อาจไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

จากเอกสารและงานวิจัยส่วนใหญ่พบว่า ปัญหาที่เป็นอุปสรรคของครูผู้สอนในด้าน เวลา เกิดจากภาระงานประจำที่มากเกินไปหรือเกิดจากงานพิเศษเพื่อหารายได้เสริม หรือเกิดขึ้นเนื่องจากสถานการณ์ที่ศึกษาในช่วงเวลาหนึ่งๆ ที่อาจไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งปัญหาด้านเวลาจะลดลงได้ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับการบริหารเวลาที่ดีมีระบบ

3.1.3 ด้านเครื่องมือวัสดุและอุปกรณ์ อุปสรรคในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ประการหนึ่งคือ ปัญหาความไม่พร้อมในด้านเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ ดังที่ กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2530 ข : 25) ได้จัดสัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและได้สรุปปัญหาในการดำเนินโครงการวิจัยในหน่วยงาน พบว่า การขาดแหล่งค้นคว้าด้านวิชาการ ตำรา เอกสารอ้างอิง รวมถึงการขาดวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการวิจัย เช่น อุปกรณ์การพิมพ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องอัดสำเนา ซึ่งสอดคล้องกับ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2538 : 40) กล่าวว่าในการวิจัยแต่ละเรื่อง ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกและวัสดุเพียงพอ เช่น เครื่องคำนวณ เครื่องพิมพ์ดีด ตู้เก็บเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ ตลอดจนการบริการต่างๆทางธุรการ สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญมากที่จะทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดีและมีคุณภาพ ส่วนจรัส สุวรรณเวลา และคนอื่นๆ (2534 : 196 - 198) สรุปได้ว่า ห้องสมุดเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการวิจัยที่สมบูรณ์แล้ว ต้องมีการดำเนินการหลายขั้นตอน ตั้งแต่การมีนโยบาย การจัดแบบงานห้องสมุด การลงทุนสร้างสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เหมาะสมและการลงทุนจัดหาข้อมูลที่เป็นทั้งในรูปวารสาร จุลสาร แผนที่ ภาพยนตร์ เครื่องบันทึกเสียง และวัสดุอื่นๆที่สามารถใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนได้ การวิจัยจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมืออุปกรณ์ โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีความจำเป็นในการวิจัย และมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสมใจ จิตพิทักษ์ (สุรณี พิพัฒน์โรจนกมล. 2538 : 72 - 73 ; อ้างอิงจากสมใจ จิตพิทักษ์. 2532) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า สาเหตุที่อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ทำการวิจัยอีกประการหนึ่ง เพราะขาดอุปกรณ์เครื่องมือในการวิจัยหรืออุปกรณ์ขัดข้อง เช่น คอมพิวเตอร์ไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้

จากเอกสารและงานวิจัยประมวลความได้ว่า ความไม่พร้อมในด้านเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ ประกอบด้วย ขาดแหล่งความรู้ด้านวิชาการ ตำรา เอกสารอ้างอิง ขาดเครื่องอำนวยความสะดวกในการพิมพ์ การคำนวณ ขาดคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหา ในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน

3.1.4 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร การวิจัยในชั้นเรียนมีความจำเป็นที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ สนับสนุนด้านงบประมาณ และส่งเสริมด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ บัญชา อึ้งสกุล (2537 : 18) ให้

ความเห็นว่าการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจะต้องให้การสนับสนุนและช่วยเหลือให้ครูได้มีการค้นคว้าด้านการวิจัยเพื่อหาความรู้ใหม่ๆ และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และชลดา จิตติวัฒนพงศ์ (2536 : 84) ได้วิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาทเกี่ยวกับการบริหาร และการจัดการต่างๆ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนที่สำคัญ คือ 1) การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน 2) การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน 3) การให้ความรู้สำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน 4) การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนและ 5) การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และสอดคล้องกับ ลัดดา กองคำ (2541 : 22) ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพ การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่นพบว่า ผู้บริหารมีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง โดยที่ส่งเสริมมากที่สุด คือ การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านที่ส่งเสริมน้อยที่สุด คือการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนั้น กรมวิชาการ (2530 : 22 - 25) และ อุทัย ดุลยเกษม (2533 : 3 - 4) ล้วนพบว่า ปัญหาที่ครูไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนเนื่องจากผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุน เนื่องจากขาดความรู้ ความเข้าใจ ไม่เห็นความสำคัญและไม่สนใจในการทำการวิจัยรวมถึงขาดการสนับสนุนทางด้านงบประมาณในการเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้

จากเอกสาร และงานวิจัยส่วนใหญ่พบว่า งานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนหากขาดการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหารทั้งด้านการให้ความสำคัญ ให้ความสนใจ สนใจในการวิจัย พร้อมสนับสนุนด้านงบประมาณ ย่อมเกิดปัญหาขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงมิได้

3.2 ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา

จากสภาพปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งพบว่ามี 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้ครูผู้สอนไม่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้เต็มประสิทธิภาพประสิทธิผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสรุปความต้องการด้านต่างๆ ได้ดังนี้

3.2.1 ความต้องการด้านความรู้ การทำวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ๆ นำไปใช้ประโยชน์หรือในการแก้ปัญหาได้ (รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2536 : 1) ดังนั้น จึงจำเป็นต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ความชำนาญโดยเฉพาะ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 15 - 16) ให้ความเห็นว่าคุณครูที่จะประสบความสำเร็จในการวิจัยมักจะมีลักษณะเด่นในทางความรู้ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความสามารถด้านการวิเคราะห์ คือ สามารถวิเคราะห์คัดเลือกรงานวิจัย และความรู้จากเอกสารต่างๆ ที่ต้องการได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็ว รวมถึงสามารถเลือกใช้ผลงานวิจัยได้อย่างถูกต้อง

2. เป็นคนทำงานอย่างเป็นระบบ สามารถวางแผนในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย ได้แก่ การมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเฉพาะวิธีการทางสถิติ ซึ่งจะเอื้ออำนวยต่อการทำวิจัยได้เป็นอย่างดี

4. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการเชิงวิพากษ์วิจารณ์ และพยากรณ์คำตอบได้ดี

5. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการเชิงสังเคราะห์ คือสามารถนำสิ่งที่ได้ฝึกงาน และข้อค้นพบมาเขียนสรุปรายงานให้อ่านเข้าใจได้ง่ายและชัดเจน

6. เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

เทียมจันทร์ พาณิชผลินไชย (2530 : 20 - 21) ให้ข้อสังเกตว่าหากจะให้นักวิจัยเป็นผู้ที่มีความพร้อมทางด้านความรู้แล้ว นักวิจัยควรมีคุณลักษณะทางด้านความรู้เพิ่มเติมอีก 2 ประการ คือ

1. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่จะใช้กระบวนการทดลองที่เหมาะสมกับสภาพปัญหา และมีความสามารถในการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนตรรกวิทยาในการทดลอง

2. เป็นผู้มีความสามารถในการขมวดความคิด หรือสรุปผลข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543 : 56 - 57) ศึกษาความต้องการด้านสมรรถภาพในการทำวิจัย พบว่า ครูมีความต้องการความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก โดยต้องการความรู้ในการสร้างเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์รวมถึงทฤษฎีเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ต้องการแหล่งข้อมูลความรู้อยู่เสมอด้วย สอดคล้องกับชัยพจน์ ธิกราม (2539 : 20) กล่าวไว้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นประโยชน์เพื่อแก้ปัญหา โดยครู คือ ครูค้น ครูคิด ครูติดตาม ครูแก้ปัญหา นักเรียนในชั้นได้ควรแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมาปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับบุบผา เบ็ดทิพย์ (2543 : 81) พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการด้านความรู้ ในการทำวิจัยในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีปัญหาด้านความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีปัญหาอยู่ในระดับมาก และเนื่องจากบทบาทของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน นอกจากทำหน้าที่สอนแล้ว บทบาทของการทำวิจัย ก็เป็นสิ่งสำคัญ คือต้องสร้างองค์ความรู้ของศาสตร์ต่างๆ ที่ทันสมัยเข้ากับสถานการณ์และเทคโนโลยี ซึ่ง สิปปนนท์ เกตุทัต (2538 : 19) กล่าวว่า การทำวิจัยเป็นการเสริมสร้างภูมิปัญญาในแต่ละบุคคล เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อสร้างสรรค์คุณภาพชีวิตที่ดี

3.2.2 ความต้องการด้านเวลา บุบผา เบ็ดทิพย์ (2543 : 31-33) พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีความต้องการด้านเวลาในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์มีปัญหาด้านเวลาเกี่ยวกับภาระงานสอน สำหรับอาจารย์ที่มีโครงการวิจัย หรือกำลังอยู่ในขั้นตอน

ดำเนินการ มหาวิทยาลัยควรจัดเวลาสอนให้เอื้อต่อการทำวิจัย รวมทั้งการผ่อนผันเรื่องการลงเวลาปฏิบัติงานให้แก่อาจารย์ที่ทำวิจัย เนื่องจากอาจารย์มีภาระงานสอนมากถึงสัปดาห์ละ 12-15 ชั่วโมง และรับผิดชอบงานหน้าที่อื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ วนิตา เพชรรัตน์ (2529 : 93 – 94) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยภาคใต้ พบว่าอาจารย์ต้องการลาราชการไปปรึกษาหรือวิจัยร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิโดยไม่นับเป็นวันลา และผ่อนผันการลงเวลาทำงานเพื่อสะดวกในการวิจัยนอกสถานที่ ส่วนสจิวรรณ ทรรพวสุ (2540 : 173) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางด้านการศึกษาของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ มีข้อเสนอแนะให้สถาบันจัด หรือกำหนดเวลาให้อาจารย์มีเวลาเพียงพอในการทำวิจัย

| 3.2.3 ความต้องการด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ในการทำวิจัยจะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกและวัสดุอุปกรณ์เพียงพอต่อการวิจัย โดยทั่วไปผู้วิจัยจะต้องใช้เอกสารอ้างอิงและข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งสามารถหาได้จากห้องสมุดเป็นส่วนใหญ่ ห้องสมุดจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่หน่วยงานวิจัยจะต้องจัดไว้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักวิจัย วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543 : 56) ได้ศึกษาความต้องการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูมีความต้องการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยและการสร้างเครื่องมือการวิจัย การนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน การหาคุณภาพเครื่องมือ ต้องอาศัยแหล่งค้นคว้าเอกสาร ตำราต่างๆ ตามห้องสมุดต่างๆ ห้องอาศัยที่ทำงานวิจัย ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น เครื่องคำนวณ เครื่องคอมพิวเตอร์ ตลอดจนแหล่งบริการต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้การวิจัยประสบผลสำเร็จได้ด้วยดีและมีคุณภาพ และสอดคล้องกับ แนวความคิดของเชฟเฟอร์ (Shaeffer. 1979 : 10) ที่ว่า การที่จะสร้างบรรยากาศการทำวิจัยที่ดีนั้นจะต้องมีปัจจัยสนับสนุนต่างๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน ปัจจัยดังกล่าว ได้แก่ มีข้อมูลพื้นฐานเพียงพอและเชื่อถือได้ มีเอกสารตำราเพียงพอในการค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีอุปกรณ์เครื่องมือที่อำนวยความสะดวกในการวิจัย และมีงบประมาณสำหรับการวิจัย ซึ่งหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยอันเป็นแหล่งจำเป็นพื้นฐานของการวิจัย ได้แก่ หน่วยงานหรือสถานที่ดังต่อไปนี้

1. ห้องสมุด การศึกษาวิจัยต้องอาศัยการศึกษาข้อมูลจากความรู้ หรือหลักฐานที่มีอยู่เดิม โดยปัญหาที่สำคัญที่พบในการพัฒนาการวิจัย คือนักวิจัยมีความรู้ไม่กว้างขวาง และไม่ลึก ซึ่งพอที่จะกำหนดปัญหาที่ควรวิจัย หัวข้อวิจัยมักขาดความคิดริเริ่มที่น่าสนใจ การเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อสร้างความใฝ่รู้ และการแสวงหาความรู้ก็ไม่สามารถทำได้ ขณะที่เมื่อกำหนดหัวข้อปัญหาที่จะทำวิจัยแล้ว นักวิจัยก็มักจะขาดการศึกษารายงานผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีผู้ได้ศึกษาไว้แล้วทั้งในประเทศและระดับสากล ทำให้งานวิจัยขาดความลึกซึ้ง เกิดความซ้ำซ้อนที่ไม่เหมาะสม รวมถึงความจำเป็นที่ต้องวิเคราะห์วิจารณ์เปรียบเทียบกับที่เคยมีผู้อื่นศึกษาไว้ ซึ่งหากขาดไปก็อาจทำให้การแปลผลผิดพลาดหรือแคบไป ไม่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์เป็นข้อความรู้ใหม่เท่าที่ควร จะเป็นได้ว่าฐานข้อมูลมีความจำเป็นสำหรับการวิจัยเป็น

อย่างยิ่ง ห้องสมุดจึงเป็นแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่มีสิ่งตีพิมพ์ในรูปแบบวารสาร วิชาการหรือหนังสือซึ่งนับได้ว่าเป็นฐานข้อมูลมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาและหากจะพัฒนาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาวิจัยแล้วจะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาห้องสมุดก่อน หากจะพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการวิจัยที่สมบูรณ์แล้ว ต้องมีการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การมีนโยบาย การจัดระบบงานห้องสมุด การลงทุนสร้างสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เหมาะสมและการลงทุนจัดหาข้อมูลที่เป็นทั้งในรูปแบบวารสารและแหล่งอ้างอิง (จรัส สุวรรณเวลา และคนอื่น ๆ. 2534 : 196-198) จึงอาจสรุปได้ว่า ห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดบริการให้ความสะดวกแก่อาจารย์และนิสิตในการเพิ่มพูนความรู้ ดังนี้ ลาเยล์ ✓ (Lyle. 1967 : 9)

1. เลือกและจัดหาวัสดุต่าง ๆ อันมีหนังสือ วารสาร จุลสาร แผนที่ ภาพยนตร์ เครื่องบันทึกเสียง และวัสดุอื่น ๆ ที่สามารถใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนได้
2. จัดและดูแลรักษาวัสดุเหล่านี้เพื่อความสะดวกในการให้บริการแก่อาจารย์และนักศึกษา
3. ช่วยเหลืออาจารย์ และนักศึกษาในการนำวัสดุเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นหมู่
4. ช่วยส่งเสริมพัฒนาทางวิชาการให้แก่อาจารย์ และนักศึกษา เพื่อให้สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากวัสดุในห้องสมุด

ในการจัดการให้ห้องสมุดเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการวิจัยที่สมบูรณ์นั้น รุย (Rui. 1994 : 139 - 141) ได้ให้ข้อคิดว่า ประเทศจีนได้ให้ความสำคัญกับห้องสมุด โดยได้มีการจัดสร้างห้องสมุดพิเศษ หรือห้องสมุดวิจัยขึ้นโดยเฉพาะ ที่เป็นศูนย์เอกสารและข้อมูลในการให้บริการที่หลากหลาย เช่น บริการปรึกษาข้อมูล การค้นหาข้อมูล การแปลสื่อต่างประเทศ โดยมีลักษณะการบริการและดำเนินงานในรูปแบบของเครือข่ายที่มีการนำผู้เชี่ยวชาญ และเทคโนโลยีมาปรับปรุงพัฒนาห้องสมุดอยู่เสมอ

2. ศูนย์ข้อมูลสนเทศ ข้อมูลที่ต้องใช้ในการวิจัยอาจได้มาจากเอกสาร และหนังสือที่จัดพิมพ์ไว้อย่างเป็นทางการ แต่ก็ยังพบว่ามีข้อมูลอีกเป็นจำนวนมากที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยทั้งที่ไม่ได้จัดพิมพ์อย่างเป็นทางการ หรือเป็นข้อมูลรายละเอียดนอกเหนือจากที่ได้จัดพิมพ์แล้ว ข้อมูลเหล่านี้อาจอยู่ในรูปต่าง ๆ ทั้งที่เป็นข้อมูลปฐมภูมิ กล่าวคือได้มาจากการเก็บรวบรวมจากธรรมชาติ หรือสภาวะที่ศึกษาโดยตรง หรือข้อมูลทุติยภูมิที่ได้มีการศึกษารวบรวมและจัดทำรายงานมาแล้วขึ้นหนึ่ง ดังเช่น รายงานของทางราชการที่พิมพ์ในรูปของรายงาน ไม่ใช่ออกสารทางวิชาการแต่ก็ใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาวิจัยได้ รวมทั้งข้อมูลจากทะเบียนต่าง ๆ เช่น ทะเบียนราษฎร สำมะโนครัว และระบบข้อมูลของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ดังนั้นหากมีการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวไว้ ณ สถานที่เฉพาะในลักษณะของศูนย์ข้อมูลย่อมจะมีประโยชน์ต่อการค้นคว้าวิจัย ซึ่งอาจอยู่ในรูปของพิพิธภัณฑ์ หรือศูนย์รวมวัตถุต่าง ๆ

3. ศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์นับเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการวิจัยและมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ปัญหาในการจัดการมีความคล้ายคลึงกับบริการห้องสมุด และบริการศูนย์เครื่องมือ ดังนั้น การพัฒนาอาจารย์ หรือนักวิจัยแต่ละคนให้มีความสามารถในด้านคอมพิวเตอร์เพื่อการดำเนินงานวิจัย (จรัส สุวรรณเวลาและคนอื่นๆ. 2534 : 197)

3.2.4 ความต้องการด้านส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน นับได้ว่าเป็นงานที่ค่อนข้างจะท้าทาย ชวนให้คิด อยากลองทำ อยากติดตาม เกิดความกระตือรือร้น ใครรู้ใครเห็น และบางครั้งต้องใช้เวลาเพราะเป็นงานที่ละเอียดถี่ถ้วน ฮาร์ริส (Harris. 1969 : 9) ให้ความเห็นว่าเทคนิคและวิธีการจัดกิจกรรมต่างๆเกี่ยวกับการวิจัยเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งประการหนึ่ง สำหรับส่งเสริมทักษะความสามารถด้านการวิจัยให้กับครู มีความจำเป็นยิ่งที่ผู้บริหารหรือครูใหญ่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถจัดกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของครู สุนทร สันนัทธิชัย (2527 : 87 - 94) ได้แนะนำวิธีการส่งเสริมความรู้ความสามารถของครูในโรงเรียนได้หลายวิธีผู้บริหารโรงเรียนสามารถที่เลือกเอาวิธีการดังกล่าวนี้ไปปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนให้ดำเนินไปอย่างเหมาะสม คือ 1) ประชุมครูในลักษณะที่ส่งเสริมความรู้ของครู 2) การจัดห้องสมุดสำหรับโรงเรียน 3) การอบรมครู 4) การทดลองทางวิชาการ 5) การจัดกลุ่มหรือคณะกรรมการให้มีหน้าที่ศึกษาค้นคว้าเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ 6) การพบปะเป็นรายบุคคล 7) การเยี่ยมห้องเรียนและการดูการศึกษาในโรงเรียนอื่น 8) การสาธิต 9) การฟังปาฐกถา การบรรยาย การอภิปราย 10) การส่งเสริมให้เป็นสมาชิกของสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ทางวิชาการ 11) ส่งเสริมให้มีการศึกษาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ 12) การประเมินผลประสิทธิภาพของครู (นภาพร สิงห์ทัด. 2531 : 36) ได้ศึกษาพบว่าสมรรถภาพการวิจัยของผู้นำ หรือผู้บริหารโรงเรียนมีความจำเป็น และมีความสำคัญยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมสมรรถภาพทางด้านการวิจัยให้แก่ครู และบุคคลกรการศึกษาประจำการ จะช่วยให้มีความรู้และทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยจะเป็นการเอื้ออำนวยให้ความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรของหน่วยงานต่างๆ หรือนำความรู้ทางการวิจัยไปใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาเทคนิควิธีสอนตลอดจนสื่อการเรียนการสอนอันเป็นแนวทางที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้น |

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2533 : 2 - 4) ได้สรุปความคิดเห็นของนักวิจัย นักวิชาการ ศึกษาในเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียน และครูอาจารย์ครูผู้สอนทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และมหาวิทยาลัย จากการประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษาเรื่อง "เส้นทางใหม่ในการวิจัยพัฒนา" เมื่อวันที่ 11-13 กันยายน 2533 ณ โรงแรมลพบุรีอิน จังหวัดลพบุรี ได้เสนอ แนวทางการพัฒนาและการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน ดังนี้

แนวนโยบายและยุทธศาสตร์ของการวิจัยในโรงเรียน

1. ควรตั้งศูนย์พัฒนางานวิจัยในส่วนภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมให้มีแหล่งข้อมูลพื้นฐานด้านการวิจัยการอำนวยความสะดวกและชี้แนะข้อมูล แหล่งค้นคว้าอ้างอิง

2. ควรส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของนักวิจัย สนับสนุนครูผู้สอนให้มีความรู้ทางวิจัยเพิ่มขึ้นและเสริมสร้างขวัญกำลังใจของผู้ดำเนินการวิจัย

3. ผู้บริหารระดับสูงจะต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนการจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยของแต่ละหน่วยงานให้เพียงพอ

4. จะต้องส่งเสริมให้มีการจัดการวิจัยที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการของผู้ใช้ และให้มีความร่วมมือกันดำเนินการวิจัย การกำกับดูแล ติดตามผลการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง

5. ควรสนับสนุนให้ครูมาประสานงานการวิจัยการรวบรวมและเผยแพร่ผลงานวิจัย ในทุกระดับรวมทั้งการส่งเสริมให้มีการนำผลงานวิจัยไปใช้เพื่อกำหนดนโยบายวางแผน และแก้ปัญหาการศึกษาของชาติอย่างกว้างขวาง

คุณภาพงานวิจัยในโรงเรียนเพื่อแก้ปัญหาการศึกษา

1. จะต้องช่วยกันส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งในด้านวิธีสอน และนวัตกรรมใหม่ๆที่จะนำไปแก้ปัญหาการเรียนการสอนในห้องเรียน

2. ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจะต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนเกี่ยวกับงบประมาณเพื่อการวิจัยอย่างเพียงพอ รวดเร็วและตรงเวลา รวมทั้งการหาแหล่งเงินทุนเพื่อการวิจัย ทั้งภาครัฐและเอกชน

3. ควรให้มีศูนย์สารสนเทศทางการวิจัยโดยใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์รวมทั้งการประสานความร่วมมือที่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ผลงานวิจัยและอื่นๆในหน่วยงานต่างๆ ทางการศึกษาอย่างทั่วถึงในทุกๆหน่วยงาน

4. จะต้องให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรทางด้านการวิจัยในทุกหน่วยงาน การศึกษากันอย่างจริงจัง ซึ่งจะต้องกระทำในรูปของการอบรม สัมมนา ติดตามให้คำปรึกษา การทำวิจัยอย่างต่อเนื่องจนทำวิจัยได้สำเร็จ และควรให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตครูหลักสูตรการ ทำวิจัยและภาคปริญญานิพนธ์ในหลักสูตรปริญญาตรี

5. จะต้องช่วยกันสร้างความตระหนักให้ครูอาจารย์ในโรงเรียนเห็นความสำคัญของการทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหน้าที่ของตนเอง รู้จักแบ่งเวลาเพื่อการพัฒนาการจัดตั้ง คณะทำงานเกี่ยวกับการทำวิจัย

6. ทุกหน่วยงานควรเร่งส่งเสริมให้มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ในทุกๆด้านเพื่อให้ สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และความต้องการที่จะแก้ปัญหา ของแต่ละท้องถิ่น

7. ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบกับการวิจัยทางการศึกษา ตระหนักถึงความสำคัญของการเผยแพร่งานวิจัยทางการศึกษา ไปถึงมือผู้ใช้อย่างทั่วถึง และต้องคำนึงถึงการจัดทำรูปแบบ ที่เข้าใจง่ายและมีแนวทางการนำไปใช้ที่ชัดเจน เหมาะสมกับการนำไปใช้ในสายงานต่างๆ เช่น นักบริหาร นักวิชาการ หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่สอน เป็นต้น

8. ควรส่งเสริมขวัญกำลังใจแก่ผู้ผลิตผลงานวิจัย ทั้งที่เป็นงานวิจัยขนาดเล็กและขนาดใหญ่ โดยให้กำลังใจ การยอมรับ และให้เกียรติแก่ผู้ผลิตงานวิจัยตามที่เห็นสมควรและ การพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนถือเป็นเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบด้วย

1. ควรให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาเกี่ยวกับการวิจัยแก่ครู โดยจัดตั้งเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาการวิจัยในระดับจังหวัด ในแต่ละจังหวัดให้มีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ประสานที่ชัดเจน ทั้งในด้านการระดมทุน และความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของแต่ละท้องถิ่น

2. จะต้องตั้งศูนย์สารสนเทศในระดับเขตการศึกษา จังหวัด และกลุ่มโรงเรียน เพื่อบริการข่าวสารและการอำนวยความสะดวกในการใช้เป็นแหล่งของข้อมูลที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้าที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในแต่ละท้องถิ่นอย่างแท้จริง

3. ควรเน้นให้ทุกหน่วยงานทางการศึกษาดังแต่ระดับผู้บริหารตลอดจนถึงระดับปฏิบัติได้ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยกับการพัฒนาการเรียนการสอนโดยเฉพาะในระดับสถาบันการศึกษาจะต้องมีครูผู้นำทางการวิจัยทุก ๆ สถาบันการศึกษา

4. รัฐต้องให้ความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณเพื่อการทำวิจัย และควรให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการวิจัยทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาร่วมกันอย่างต่อเนื่อง และมีการติดตามดูแล และประเมินผลอย่างใกล้ชิด

5. ควรให้มีการอบรม ประชุม สัมมนาให้ความรู้ความเข้าใจและแนวทางการปฏิบัติงานวิจัยให้กับครู อาจารย์ผู้สอนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการชี้แนะแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยกระบวนการของการวิจัย ให้ไปในทิศทางที่ถูกต้อง ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

6. จะต้องสร้างความร่วมมือซึ่งกันและกันในระหว่างหน่วยงานต่อหน่วยงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร หรือข้อมูลทางการวิจัยทางการศึกษา อาจมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ที่เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ระหว่างผู้ทำการวิจัยกับผู้นำผลของการวิจัยไปใช้อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

7. จะต้องช่วยกันสร้างขวัญกำลังใจสำหรับนักวิจัยในท้องถิ่น ให้ความเชื่อมั่นในงานวิจัย เพื่อพัฒนาการศึกษาอย่างแท้จริง โดยเฉพาะพัฒนางานสอนตามหน้าที่ที่รับผิดชอบในโรงเรียน

8. ควรให้ความสำคัญต่อครูในสถาบันการศึกษาที่ได้ผลิตผลงานการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน ตามภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่รัฐมอบให้ เช่น การเผยแพร่เกียรติคุณของนักวิจัย การคัดเลือกผลการวิจัยที่ดีเด่นทั้งในระดับจังหวัด เขตการศึกษาและทั่วประเทศ

9. ควรให้มีการปลูกฝังจริยธรรม และจรรยาบรรณของนักวิจัยในท้องถิ่นเพื่อสร้างความรักและศรัทธาต่อการพัฒนาการวิจัย

10. ควรจัดให้มีชมรมนักวิจัยในแต่ละจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ประสานงานกิจกรรมการวิจัยกับการพัฒนาการเรียนการสอนในท้องถิ่น
11. ควรกำหนดบทบาทของเครือข่ายการวิจัย และหน้าที่เครือข่ายให้ชัดเจน
12. จะต้องแต่งตั้งองค์กรและบุคลากรการประสานงานวิจัยในระดับเขตการศึกษาเท่านั้น แต่รวมถึงหน่วยงานการศึกษาอื่นๆ เช่น มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษาด้านเอกชน เป็นต้น จะได้มีส่วนร่วมด้านการวิจัยด้วย
13. จะต้องจัดตั้งคณะกรรมการวิจัยในเครือข่ายทางการวิจัยระดับต่างๆโดยมีคำสั่งแต่งตั้งของกระทรวงศึกษาธิการ
14. จะต้องจัดทำเอกสารเป้าหมายของการดำเนินงานชี้แจงให้ผู้อยู่ในเครือข่ายทราบ เพื่อสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในการทำงานวิจัย
15. ควรสร้างระบบการประสานงานของเครือข่ายการประสานงานที่ชัดเจน โดยพิจารณาถึงปัญหาและอุปสรรค และความต้องการทั้งในระดับปฏิบัติและระดับบริหารในแต่ละหน่วยงาน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
16. จะต้องช่วยกันประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษาของชาติ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการศึกษาด้วยระบบเทคนิควิธีการของกระบวนการวิจัย

4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา

ในการศึกษาปัญหา ความต้องการและแนวทางแก้ไขปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความจำเป็นต้องตระหนักถึง “ผู้สอน” ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ชี้แนะ เป็นพี่เลี้ยง เป็นผู้ชี้ประเด็น และมุมมองที่น่าคิด หรือผู้จัดการให้ผู้เรียนเป็นไปตามเป้าหมายของการพัฒนาความคิด ความอดทน การแก้ปัญหา การยืดหยุ่น การมองโลกแง่ดี รู้จักให้และทำงานเป็นทีม เห็นคุณค่าของตนเอง พัฒนาระบบความคิด รวมถึงพัฒนาจิตใจและร่างกายให้สมดุล ทำให้เป็นคนดี มีคุณภาพ (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2543 : 8 – 14) จะเห็นว่า ผู้สอนมีบทบาทและภาระที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งการไปสับสนบทบาทอันยิ่งใหญ่ จำเป็นต้องพิจารณาภูมิหลังของครูผู้สอนก่อน ว่ามีความพร้อมในการรับภาระเพียงใด มีผลต่อแนวความคิดในการตระหนักถึงปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับใด อย่างไร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีความสนใจ ดังนี้

1. วุฒิการศึกษา

ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541 : 82) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยแต่ละด้าน และโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่าง เมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละด้านไม่พบความแตกต่าง พิจารณาความต้องการแต่ละด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันมีอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านทุนวิจัยส่วน

ด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ส่วนผู้ช่วยวิชาการที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความรู้เกี่ยวกับการทำงานวิจัย พิจารณาความต้องการแต่ละด้านไม่พบความแตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับ วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543 : 52 – 54) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันระหว่างปริญญาตรี กับปริญญาโท ต่างตระหนักในปัญหา และมีความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับ “ มาก “ เช่นเดียวกัน นั่นคือ ระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนในทุก ๆ ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าระดับวุฒิการศึกษาของครูผู้สอนน่าจะมีผลต่อความคิดเห็นในเรื่องปัญหา ความต้องการและแนวทางแก้ไขปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ โดยผู้วิจัยแบ่งระดับวุฒิการศึกษาเป็น 2 ระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา ระดับตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

2. ประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

การดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน มีปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนในหลายประการ ประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้มีผลการวิจัยที่แสดงผลให้ชัดเจนคือ พีรวัฒน์ วงษ์พรหม (2533 : 46 – 47) ที่พบว่าสถานภาพทั่วไปของครูประถมศึกษาส่วนมากไม่เคยเข้ารับการอบรมการทำวิจัย มีเพียงส่วนน้อยที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมและจำนวนครั้งที่เข้ารับการฝึกอบรม ตั้งแต่ 1 ครั้งจนถึง 8 ครั้งส่วนจำนวนวันที่เข้ารับการฝึกอบรมตั้งแต่ 1 วันจนถึง 15 วันซึ่งมีผลต่อความสัมพันธ์กับผลผลิตการวิจัย ส่วนเยาวภา เจริญบุญ (2538 : 80) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวกับสภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ทุนสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน วัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน และเวลาการทำวิจัยในชั้นเรียน จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ซึ่งให้เห็นว่าการผ่านการอบรมนับเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าในการศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาครั้งนี้ ควรได้ศึกษาถึงประสบการณ์ในการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งด้วยเช่นกัน

3. ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน

การทำวิจัยในชั้นเรียนถือเป็นการวิจัยทางศึกษา ซึ่งผลการวิจัยอาจนำมาปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การค้นพบเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ การสร้างสื่อการสอนต่าง ๆ อาจให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งวัลลภ กันทรพย (2537 : 6) ได้สรุปว่า การวิจัยทางการศึกษาเป็นการแสวงหาความจริงด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ โดยครูผู้สอนเป็นผู้จัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น ประสบการณ์จึงจำเป็นมาก

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประสพการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนดังที่ ดร.ณิ อาจปรุ. (2543 : 65 –67) ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มครูผู้สอนที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วิไลวรรณ สมบูรณ์. (2543 : 52 –54) ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอน เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย กับกลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอน ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย คิดเป็นอัตราส่วน 1 : 4 ซึ่งทั้งสองกลุ่มต่างมีปัญหาและความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับ “ มาก ” โดยรวมรายด้านไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับ บุญผา เป็ดทิพย์ (2543 : 78 – 80) ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย และอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย มีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่อาจารย์มีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่าประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน อาจมีผลต่อความคิดเห็นในเรื่อง ปัญหา ความต้องการและแนวทางแก้ไขปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยแบ่งประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนเป็น 3 แบบ คือ ประสบการณ์ทำวิจัยในชั้นเรียน น้อย (ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนเลย) ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนปานกลาง (เคยทำวิจัยในชั้นเรียน 1 เรื่อง) ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนมาก (เคยทำวิจัยในชั้นเรียนตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไป)

4. ขนาดของโรงเรียนที่ครูปฏิบัติงาน

ในการศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูนั้นนอกจากปัจจัยด้านชีวสังคมของครูแล้ว ตัวแปรเกี่ยวกับขนาดของโรงเรียนก็น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย ดังรายงานวิจัยของ ดร.ณิ อาจปรุ (2543 : 66) ได้ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ พิจารณาตามขนาดของโรงเรียน พบว่าครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความสนใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการแก้ปัญหาอยู่ในระดับน้อยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ถึงความรุนแรงของปัญหาที่สนใจกับผู้รู้ ทำการวิเคราะห์หลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ และ เชิญผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหามาพบนอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง และครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนขนาดกลางมีความสนใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการแก้ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อส่วนครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนขนาดเล็กมีความสนใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการแก้ปัญหาอยู่ในระดับน้อยเกี่ยวกับการแก้ปัญหาคือการเรียนการสอน เกี่ยวกับวิชาคณิตศาสตร์สำเร็จ การวิเคราะห์ถึงความรุนแรงของปัญหาที่สนใจกับผู้รู้ ทำการวิเคราะห์หลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ และเชิญผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหามาพบ นอกนั้นอยู่ใน

ระดับปานกลาง ส่วนประเทือง ผลเสนา (2545 : 51) ได้ศึกษาปัญหา และความต้องการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครูแกนนำในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีในตัวจังหวัดหรืออำเภอใหญ่ ๆ ก็ตามแต่ก็ยังมีขาด ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านการวิจัย และเพียงใจ พรหมทัศนานนท์ (2541 : 98) ศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่าทัศนะของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่ต่อบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนสาธิตที่มีต่อการส่งเสริมต่อการวิจัยในโรงเรียนสาธิตในแต่ละด้านและโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้โดยทัศนะของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ต่อบทบาทของ/ผู้บริหารโรงเรียนสาธิตที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนสาธิต มีค่าเฉลี่ยมากกว่าทัศนะของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัจจัยที่ก่อให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการวิจัยในโรงเรียน

จากการศึกษาผลการวิจัยที่กล่าวข้างต้นจึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยสนใจว่าขนาดของโรงเรียนจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาและความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยผู้วิจัย แบ่งขนาดของโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาด ตามแนวทางของกองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ /

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

พันธณี วิหคโต (2536 : 75 - 78) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาแนวทางการพัฒนาและการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สภาพภาพด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยน้อยหรือไม่รู้เลย และส่วนใหญ่ได้ความรู้มาจากการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย และมีความยินดีที่จะเข้ารับการอบรม โดยมีเงื่อนไขว่าจะกลับไปทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ปัจจุบันได้มีการนำผลการวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนในระดับน้อยมากหรือไม่มีเลย สาเหตุเพราะขาดประสบการณ์ ยังไม่ได้รับการอบรม ไม่มีความรู้พอ ยังไม่เข้าใจ และไม่รู้จักขั้นตอนกระบวนการที่ถูกต้อง ไม่มั่นใจในการเก็บข้อมูล

บัญชา อึ้งสกุล (2537 : 90) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน โดยรวม 5 ด้าน คือ 1) ด้านส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนให้เกิดความสำเร็จ 2) ด้านการให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยใน

โรงเรียน 3) ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในโรงเรียน 4) ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน และ 5) ด้านส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัยในโรงเรียน ซึ่งการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนของผู้บริหาร โดยรวมทุกด้านและในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง และยังพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน ประสบการณ์ในการบริหารต่างกัน และขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05/

เยาวภา เจริญบุญ (2538 : 78 - 80) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ครูผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียน ข้อหนึ่งคือ การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้เพราะจะมีผลต่อเนื่องไปถึงการจัดคาบการสอน การจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ การเชิญผู้รู้ทางด้านการวิจัยหรือผู้ที่เคยทำผลงานด้านการวิจัยมาให้การอบรมชี้แนะแนวทางการทำวิจัยในโรงเรียนหรือชั้นเรียน อีกทั้งการให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูไปอบรมทำการวิจัย และถือเป็นนโยบายของโรงเรียนที่จะให้การสนับสนุนการทำวิจัยในโรงเรียน เพื่อเป็นประสบการณ์ในการแสวงหาความรู้เพื่อนำมาพัฒนางาน ซึ่งในปัจจุบันมีหน่วยงานจัดขึ้นเพื่อสนองนโยบายในด้านนี้ นับว่าเป็นแรงกระตุ้นให้ครูผู้สอนสนใจที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนมากขึ้น อีกทั้งเป็นนโยบายที่สอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาของแผนการศึกษาของชาติ ที่ต้องการให้ครูผู้สอนได้พัฒนากระบวนการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยอีกด้วย

/ศุภโชค ปิยะสันต์ (2539 : 99 - 100) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการศึกษาจากครูผู้ทำวิจัยจำนวน 29 คน ครูที่ไม่ทำวิจัยจำนวน 40 คน ผู้บริหารหรือครูฝ่ายวิชาการจำนวน 15 คน และบุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำวิจัยแก่ครูประถมศึกษาจำนวน 8 คน การศึกษาครั้งนี้พบว่า ปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครู คือปัจจัยด้านตัวครูมีองค์ประกอบที่ผลักดันให้ครูดำเนินการวิจัย ได้แก่ แรงจูงใจอยากพัฒนางาน ความเป็นนักวิชาการ/

นันทวัน สวัสดิ์ภูมิ (2540 : 98 - 100) ได้ศึกษาเส้นทางการพัฒนาครูนักวิจัย : การวิจัยรายกรณีของครูดีเด่นระดับประถมศึกษา โดยมีครูดีเด่นระดับประถมศึกษาท่านหนึ่งเป็นกรณีศึกษา วิธีการศึกษาครอบคลุมถึง การศึกษาอัตชีวประวัติ การวิเคราะห์เอกสาร การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และวิธีการสัมภาษณ์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และการตีความเพื่อสร้างข้อสรุปผลการวิจัยพบว่า เส้นทางการพัฒนามาสู่การเป็นครูนักวิจัยของกรณีศึกษาเริ่มจากคุณลักษณะส่วนตัวที่เป็นคนที่ชอบใฝ่หาความรู้ ช่างคิด ชอบอ่าน ชอบเขียน และรักธรรมชาติ ลักษณะดังกล่าวพัฒนามาด้วย การเรียนรู้จากการปฏิบัติงานในลักษณะของการสังเกตวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสั่งสมประสบการณ์ชีวิตและการทำงานอย่างบูรณาการมุ่งพัฒนามาสู่ครูนักวิจัยที่ใช้รูปแบบของการวิจัยที่เป็นการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร ศึกษาเป็น

รายการนี้ การวิจัยพัฒนา โดยมีปัญหาการวิจัยมาจากปัญหาของนักเรียน โดยครูมองโอกาสของการเรียนรู้คือ มโนทัศน์เริ่มต้นที่สำคัญ การวิเคราะห์ปัญหาซึ่งมีขอบข่ายจากการสังเกตนักเรียนแต่ละคนในวงกว้างไปสู่แนวคิดของการช่วยเหลือเด็กเป็นรายบุคคล วัตถุประสงค์ของการทำวิจัยเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อใช้ในการชีวิตประจำวันและในอนาคต ด้วยวิธีการสอนอย่างหลากหลายและในลักษณะบูรณาการเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพและธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก ประโยชน์ของการวิจัยคือการพัฒนาให้นักเรียน พัฒนาตนเองให้สามารถพัฒนาการสอนนักเรียนให้ถูกต้องและสร้างสรรค์ยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเพื่อนครู

ประภารัต มีเหลือ (2540 : 71 - 75) ได้ทำการศึกษาสมรรถภาพของครูนักวิจัย เพื่อศึกษาว่าสมรรถภาพที่จำเป็นและองค์ประกอบของสมรรถภาพของครูนักวิจัย กรอบโครงสร้างและรายการสมรรถภาพของครูนักวิจัยกำหนดจากเอกสาร และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของโครงสร้างและรายการสำคัญของสมรรถภาพของครูนักวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 15 คน จากนั้นได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาสร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูนักวิจัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 348 คน ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ สกัดองค์ประกอบแบบภาพพจน์ และหมุนแกนองค์ประกอบแบบอโรคอนอลด้วยวิธีแวนแมกซ์ ผลการวิจัยพบว่า ครูนักวิจัยมีความเห็นว่สมรรถภาพที่สำคัญและจำเป็นที่สุดในการทำงานวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียนให้สำเร็จคือ มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร มีความสามารถในการวินิจฉัยปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของนักเรียนได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง มีความซื่อสัตย์และซื่อตรงในทางวิชาการ เป็นนักอ่าน มีความละเอียดรอบคอบ ทำงานเป็นระบบ ใจกว้าง รับฟังและเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น ศึกษาเอกสาร ตำราและสื่อต่างๆ เกี่ยวกับวิชาชีพครูอยู่เสมอ มีความคิดอิสระ ริเริ่มสร้าง-สรรค์และมีศรัทธาต่อการวิจัย และจากการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่า สมรรถภาพที่สำคัญมี 7 องค์ประกอบคือ มีความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัยและการดำเนินการวิจัย มีทักษะในการพัฒนาการเรียนการสอน มีจรรยาบรรณของนักวิจัย มีบุคลิกภาพที่ดีและมีคุณธรรมของครู มีทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีความสามารถในการประเมินผลการเรียนรู้และการใช้ข้อมูลข่าวสาร มีความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อความรู้ โดยทั้ง 7 องค์ประกอบร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 57.7

ปราณี นุ่มน้อย (2540 : 113 - 115) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาองค์ประกอบ การประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของการประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และเพื่อพัฒนาและศึกษาคุณภาพขององค์ประกอบ การประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการประเมินผลงานทางวิชาการ จำนวน 25 คน และใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 110 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหาและสถิติบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า 1) การประเมินงานวิจัย

ปฏิบัติการในชั้นเรียนในปัจจุบันพิจารณาผลงานวิจัย 2 ด้านคือ คุณภาพ และประโยชน์ของงาน มีขั้นตอนการประเมิน 5 ขั้นตอน มีปัญหาที่เกิดขึ้นในการประเมิน คือการประเมินเน้นผลผลิตขาดความชัดเจนในการอธิบายองค์ประกอบการประเมิน ส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่แตกต่างกันระหว่างผู้ปฏิบัติงานกลุ่มต่างๆ และการประเมินในแต่ละขั้นตอนใช้เวลานาน 2) องค์ประกอบการประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่ได้พัฒนาขึ้น มี 7 องค์ประกอบ คือ คุณสมบัติที่สำคัญของนักวิจัย กระบวนการในการวิเคราะห์ปัญหากระบวนการในการพัฒนานวัตกรรม ประโยชน์ของงานวิจัย กระบวนการตรวจสอบผลงานทางวิชาการ ความถูกต้องของเอกสารรายงานการวิจัย และคุณลักษณะที่สำคัญของงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

สจิวรรณ ทรรพสุ (2540 : 164 - 169) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางด้านการศึกษาของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 355 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และแบบสำรวจงานวิจัยพบว่า อาจารย์ที่เคยทำวิจัยและไม่เคยทำวิจัยทางด้านการศึกษามีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางด้านการศึกษามีสภาพของปัจจัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการทำวิจัยอยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ทางการวิจัยส่งเสริมต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหาร และปัจจัยด้านแรงจูงใจ ส่วนปัจจัยด้านสภาพของหน่วยงานและปัจจัยด้านการพัฒนาตนเองของอาจารย์ทางการวิจัยมีสภาพที่ส่งเสริมต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับน้อย

ทวีป อินทร์ถาวร และคนอื่นๆ (2541 : 163 - 165) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีวุฒิ ปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการบริหารงานมากกว่า 10 ปีไม่ผ่านการอบรมการทำวิจัย อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดเล็ก และสอนมากกว่า 5 ชั่วโมงขึ้นไป คะแนนเจตคติของผู้บริหาร มีคะแนนมากกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม และกระจายค่อนข้างมาก บทบาทของผู้บริหาร ในการส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียนในภาพรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง

เพียงใจ พรหมทัศนานนท์ (2541 : 92 - 95) ได้ศึกษา บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวง พบว่า ทักษะของอาจารย์ต่อบทบาทผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในด้านความสำเร็จของงานวิจัยในโรงเรียนด้านการให้ความยอมรับนับถืออาจารย์ผู้ทำวิจัยในโรงเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในโรงเรียนด้านการมีความรับผิดชอบต่ออาจารย์ผู้ทำวิจัยในโรงเรียน และด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของอาจารย์ โดยรวมทุกด้านและในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่า ทักษะของอาจารย์ที่มีแตกต่างกันและระดับวุฒิการศึกษาต่างกันต่อบทบาทของ

ผู้บริหารในการส่งเสริมในการวิจัยในโรงเรียน โดยรวมแต่ละด้านไม่แตกต่างกันในขณะที่ทัศนะของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันและขนาดของโรงเรียนที่อาจารย์ปฏิบัติต่างกันล้วนมีผลต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนโดยรวม แต่ละด้านต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิลัยลักษณ์ อัครีวงศ์ (2541 : 27 – 29) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความเห็นว่าผลการวิจัยสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในด้านประยุกต์ในงานที่สอน เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและนำไปแก้ปัญหาค้นคว้าพัฒนาท้องถิ่นและสังคม ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 236 คน พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ขาดการสนับสนุนด้านการเงินและวัสดุอุปกรณ์ ขั้นตอนความคล่องตัวในการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนยิ่งยาก รวมทั้งขั้นตอนการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์มีความล่าช้า ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ จำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป การจัดการสอนไม่เอื้ออำนวย ขาดผู้นำในการทำวิจัย ขาดความรู้ทักษะ แรงจูงใจที่เป็นตัวเงิน หรือด้านชื่อเสียงเกียรติยศ รวมทั้งการเลือกหัวข้อหรือประโยชน์ในการทำวิจัย

ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541 : 83 – 85) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มีปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย ทฤษฎี วัสดุอุปกรณ์เพื่อการวิจัย การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาและหน่วยงาน และการนำผลการวิจัยไปใช้ โดยรวมทุกด้านมีปัญหาระดับปานกลาง แต่มีความต้องการทุกด้านในระดับมาก นอกจากนี้ยังพบว่า อาจารย์และผู้ช่วยวิชาการที่มีเพศต่างกัน ระดับวุฒิการศึกษาต่างกัน ประสบการณ์การทำงานต่างกัน และประสบการณ์การวิจัยต่างกัน ล้วนมีปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน

นางพาง พิชัย (2543 : 77 - 79) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการวิจัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 204 คน ครูผู้สอนจำนวน 349 คน และผู้บริหารการศึกษาจำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในสถานศึกษา โดยรวมทุกด้าน และแต่ละรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในสถานศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยรวมทุกด้าน และแต่ละรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นในรายข้อ การสนับสนุนด้านงบประมาณในการทำวิจัยและการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยที่มีการส่งเสริมอยู่ในระดับน้อย ดังนั้น ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมให้มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนางานในหน้าที่การจัดอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวิจัยให้กับครูแกนนำหรือครูต้นแบบ

บุบผา เป็ดทิพย์ (2543 : 77 - 80) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 13 แห่ง ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 397 คน จากจำนวนประชากร 5,318 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นในระดับ .92 การศึกษาครั้งนี้ พบว่าอาจารย์มีปัญหาและต้องการในการทำวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน คือ ด้านความรู้ อาจารย์มีปัญหาด้านความรู้ระดับปานกลาง แต่มีความต้องการด้านความรู้ในระดับมาก ส่วนด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย พบว่า อาจารย์มีปัญหาและความต้องการ ด้านการเงิน ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัยในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมหาวิทยาลัยเอกชน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความรู้ ด้านการเงิน และด้านเวลา มีปัญหาในการทำวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความต้องการในการทำวิจัยด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เปรียบเทียบกับอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอาจารย์มีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เปรียบเทียบอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี, 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เปรียบเทียบอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยและอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย มีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอาจารย์มีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เปรียบเทียบอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน คือ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543 : 51 - 54) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการ การทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 403 คน คือผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาและความต้องการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับ “มาก” ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนตามลำดับ คือ ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ด้านการดำเนินการวิจัย ด้านสมรรถภาพในการวิจัย และด้านงบประมาณ ส่วนความต้องการวิจัยในชั้นเรียนเรียงตามลำดับ คือ ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ด้านงบประมาณ ด้านสมรรถภาพ ในการวิจัยและด้านการดำเนินการวิจัย /

5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

สมัลแบน (Smulyan. 1988 : 1) ได้ทำการวิจัยกระบวนการความร่วมมือในการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยทำการศึกษากระบวนการร่วมมือกันของทีมวิจัยซึ่งประกอบด้วยครู 5 คน และนักวิจัยจากมหาวิทยาลัย 2 คน โดยมีการพบปะกันทุกๆ สัปดาห์ในช่วง 2 ปี ในปีแรกมีการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเพื่อกำหนดปัญหา ซึ่งจะต้องมีความร่วมมือกันในการตั้งวัตถุประสงค์ ในปีที่ 2 พวกเขาตระหนักว่าวัตถุประสงค์ของการวิจัยไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงโรงเรียน แต่เป็นการพัฒนาบุคลากรและพัฒนาโรงเรียน ผลที่ได้จากความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้ ตามความรู้สึกรู้สึกของครูพบว่า ถึงแม้ข้อค้นพบที่ได้จะเป็นเพียงส่วนเล็กๆ ที่มีผลต่อการปฏิบัติของครูทั้ง 5 พบว่า ในช่วง 2 ปีที่ทำให้เขามีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและวิชาชีพ มีความเข้าใจในระเบียบวิธีวิจัย มีทักษะในการทำวิจัยมากขึ้น และพร้อมที่จะทำการวิจัยในโอกาสต่อไป

เอเดล (Adele 1989 : 12) ได้ศึกษาเรื่องครูในฐานะนักวิจัยกับแนวทางที่แตกต่างกัน ในการรอบรู้พบว่า เขตการศึกษาต้องให้โอกาสครูเข้าร่วมในการวิจัย ข้อเสนอแนะสำหรับนโยบาย การพัฒนาบุคลากรเน้นการใช้โปรแกรมครูนักวิจัย พร้อมทั้งจัดให้มีการสนับสนุนจากเพื่อนและยอมรับบทบาทซึ่งกันและกัน ครูประสบปัญหาที่เกิดจากเวลาไม่เพียงพอ ความไม่แน่นอน ความไม่สนใจผู้บริหาร แต่ถ้าเพื่อนให้การสนับสนุนก็จะทำให้แก้ปัญหาบางอย่างได้

เคนเนท (Kenneth 1992 : 4 - 6) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาครูนักวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐเพนซิลวาเนียตอนเหนือพบว่า มีบทสรุปเกี่ยวกับการวิจัยของครูทั้งหมด 6 ข้อใหญ่ๆ แต่ข้อสรุปที่ 3 ถึง 6 สะท้อนถึงความคิดของผู้เข้าร่วมในประเด็นการวิจัยของครูถึงขั้นตอนการพัฒนาบุคลากร โดยข้อสรุปที่ 3 คือ การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากฝ่ายบริหารที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความพยายามทำวิจัยของครู ข้อสรุปที่ 4 คือการพิจารณาความคิดเห็นโดย ผู้เข้าร่วมว่าด้วยการวิจัยในประเด็นการวิจัยในฐานะที่เป็นเครื่องมือพัฒนาวิชาชีพที่ได้ผล ข้อสรุปที่ 5 อธิบายอุปสรรคที่เด่นๆ 2 อย่างต่องานวิจัยของครูคือ เวลา และทัศนคติ โดยสรุปที่ 6 คือ การส่งเสริมงานวิจัยของครูในโรงเรียนของรัฐเพนซิลวาเนียเพื่อพัฒนาบุคลากร เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ อย่างไรก็ตามก็ต้องทำด้วยความสมัครใจ ทำเป็นระบบร่วมมือร่วมใจกัน สิ่งที่ได้เพิ่มจากงานวิจัยนี้คือ การอธิบายขั้นตอนการพัฒนาบุคลากร ซึ่งเป็นรูปแบบผสมผสานทฤษฎีและการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจในปรากฏการณ์ของชั้นเรียน ทำให้ครูไม่เพียงแต่ได้เปรียบการสอนด้วยการสอบถาม ซึ่งใช้ห้องเรียนเป็นหลักเท่านั้น แต่ยังมีส่วนให้เกิดประโยชน์ต่อวงการวิจัยเพื่อการศึกษาที่ดีกว่า

เชมปี (Schempp. 1995 : 3 – 5) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การเรียนรู้ในงานที่ทำ : วิเคราะห์การเสาะแสวงหาความรู้ของครู” จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและวิเคราะห์เกณฑ์ที่ครูใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้เพื่อใช้ในการสอนได้ประสบผลสำเร็จ โดยใช้กรณีศึกษากับครู 2 คนที่มีประสบการณ์สอนในโรงเรียนรัฐบาลที่ตั้งอยู่ด้านตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศสหรัฐอเมริกา เก็บรวบรวมข้อมูลโดย การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมและใช้วิธีทัศนัยบันทึกภาพ วิเคราะห์เอกสาร

สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ใช้เทคนิค Ethnographic เพื่อช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า เกณฑ์ที่วัดความรู้ที่ชัดเจนของครูมี 5 องค์ประกอบคือ การปฏิบัติการและการดำเนินการในชั้นเรียน (ครูได้สังเกตดูประสบการณ์ต่างๆ ที่เกิดจากการทำงานนำมาดำเนินการในชั้นเรียน) พฤติกรรมของครู (ครูได้จากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานสอนของครูคนอื่น) ความรู้ด้านเนื้อหาวิชา (ครูได้ฐานความรู้มาจากความรู้เดิม ศึกษาตามความสนใจของตน หาจากแหล่งความรู้อื่นๆ ที่สะดวกต่อการค้นคว้า และจากความสนใจของนักเรียน) ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพครู (ได้มาจากทั้ง 3 ข้อข้างต้นที่ผ่านการปฏิบัติฝึกฝน สาธิตและทำกิจกรรม) และเงื่อนไขภายนอก (เป็นอิทธิพลจากนอกชั้นเรียน เช่น กฎหมาย นโยบายของโรงเรียน เป็นต้น) /

ผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศล้วนเป็นการศึกษาปัญหาและความต้องการ รวมถึงแนวทางการพัฒนาของครูผู้สอนในด้านต่าง ๆ ทำให้เกิดประโยชน์ต่อครูและผู้บริหาร กล่าวคือ ครูได้บอกถึงปัญหาและความต้องการ ผู้บริหารได้รับทราบเป็นฐานข้อมูลในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูเกิดความมุ่งมั่น เสียสละและจัดสรรเวลา แสวงหาความรู้ จัดสรรเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ส่งเสริมให้ครูมุ่งจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ /

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหา และความ ต้องการ ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 709 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 250 คนโดยใช้ ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607 – 610) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นชนิดสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น หลังจากนั้นกำหนดผู้ให้ข้อมูลโดยการสุ่ม อย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังรายละเอียดปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี

ขนาดโรงเรียน	จำนวน โรงเรียน	จำนวนครู	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดเล็ก	17	122	43
ขนาดกลาง	12	192	68
ขนาดใหญ่	10	395	139
รวม	39	709	250

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ สภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมีวิธีดำเนินการดังนี้

✓ 2.1 ศึกษาแนวคิดจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่มีผลงานการวิจัยในชั้นเรียนมาแล้ว หรือที่กำลังดำเนินการอยู่ จำนวน 10 คนเพื่อรวบรวมปัญหาและความต้องการที่ได้ประสบหรือกำลังประสบอยู่ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของ เพียงใจ พรหมทัศน์านนท์ (2541 : 108-110) ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541 : 108-110) บุปผา เบ็ดทิพย์ (2543 : 115-120) วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543 : 68-69) และประเทือง พลเสนา (2545 : 63-67) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

2.3 นำผลการศึกษาปัญหาและความต้องการที่ได้มาสร้างและพัฒนาเป็นแบบสอบถามโดยจำแนกรายละเอียดตามตัวแปรใน 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบ ความถูกต้อง และขอคำแนะนำเพิ่มเติม

2.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

2.6 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปทดลองใช้

2.7 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับครูที่ทำการสอนใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดนครนายก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยวิธีของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่า ความเชื่อมั่น 0.94

2.8 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูล

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและความ ต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน จังหวัดปทุมธานี แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ข้อ คือ ภูมิการศึกษา ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ประสบการณ์การทำวิจัย ในชั้นเรียน และขนาดของโรงเรียนที่ครูปฏิบัติงาน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนในด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร และส่วนที่ 2 ความ ต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนในด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้าน การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาหรือความต้องการในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาหรือความต้องการในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาหรือความต้องการในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาหรือความต้องการในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาหรือความต้องการในระดับน้อยที่สุด

4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้รับใบอนุญาตโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

4.2 นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปยังครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยแจกและนัดวันเพื่อรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 233 ฉบับ มีความสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.20 จากแบบสอบถามทั้งหมด 250 ฉบับ

5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป โดยดำเนินการดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อมูลทั่วไป โดยหาค่าร้อยละ

5.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาเป็นรายข้อ รายด้านและโดยรวม และแปลความหมายค่าเฉลี่ยจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 57-60) ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง ผู้มีปัญหา/มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง ผู้มีปัญหา/มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง ผู้มีปัญหา/มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง ผู้มีปัญหา/มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง ผู้มีปัญหา/มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.3 เปรียบเทียบปัญหา ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ตามตัวแปรวุฒิการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t-test ประสพการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ประสพการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน และขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน วิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

6.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

6.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach)

6.3 สถิติทดสอบสมมุติฐาน

6.3.1 ทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.3.2 ทดสอบสมมุติฐานข้อ 2 โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติ t-test

6.3.3 ทดสอบสมมุติฐานข้อ 3, 4 และ 5 โดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี
ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของ
ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม
ตัวแปร วุฒิกการศึกษา ประสบการณ์ในการอบรม ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และขนาด
ของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การแปลความหมาย มีความเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้
สัญลักษณ์ และอักษรย่อต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนสมาชิก
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - distribution
df	แทน	ชั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์
การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และขนาด
ของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละ สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ความถี่ (N =233)	ร้อยละ
1. วุฒิการศึกษา		
1.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	32	13.73
-1.2 ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	201	86.27
รวม	233	100.00
2. ประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน		
2.1 ไม่เคยเข้ารับการอบรม	38	16.30
2.2 เคยเข้ารับการอบรม		
จำนวน 1 ครั้ง	105	45.10
จำนวนตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป	90	38.60
รวม	233	100.00
3. ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน		
3.1 ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน	67	28.80
3.2 เคยทำวิจัยในชั้นเรียน 1 เรื่อง	114	48.90
3.3 เคยทำวิจัยในชั้นเรียนตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไป	52	22.30
รวม	233	100.00
4. ขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอน		
4.1 โรงเรียนขนาดเล็ก	34	14.60
4.2 โรงเรียนขนาดกลาง	65	27.90
4.3 โรงเรียนขนาดใหญ่	134	57.50
รวม	233	100.00

จากตาราง 3 พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 233 คน ส่วนใหญ่วุฒิการศึกษา ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 86.27 ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.73 เมื่อพิจารณา ประสิทธิภาพการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้งจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 45.10 รองลงมาเคยเข้ารับการอบรม ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 38.60 และไม่เคยเข้ารับการอบรม จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30 เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน 1 เรื่อง จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 48.90 รองลงมา ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 และเคยทำวิจัยในชั้นเรียนตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 เมื่อพิจารณาตามขนาดของโรงเรียนครูส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 ขนาดกลาง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 27.90 และขนาดเล็ก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร จำแนกโดยรวม รายด้าน และรายชื่อ ผลปรากฏดังตาราง 4 - 13

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านความรู้	3.33	0.71	ปานกลาง
2. ด้านเวลา	3.14	0.55	ปานกลาง
3. ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	3.09	0.78	ปานกลาง
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร	3.19	0.75	ปานกลาง
รวม	3.18	0.55	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.18) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนครูประถมศึกษา
ศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านความรู้ โดยรวม
และเป็นรายข้อ

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านความรู้				
1	ความรู้เกี่ยวกับการเลือกหัวข้อในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.40	0.81	ปานกลาง
2	ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.40	0.89	ปานกลาง
3	ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี หลักการแนวคิดทางวิชาการในหัวข้อหรือประเด็นที่สนใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.45	0.85	ปานกลาง
4	ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มประชากรให้เหมาะสมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.20	0.93	ปานกลาง
5	ความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ	3.31	0.83	ปานกลาง
6	ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือ ให้สอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษา	3.47	0.94	ปานกลาง
		3.31	0.89	ปานกลาง
7	ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล			
8	ความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล	3.26	1.18	ปานกลาง
		3.28	1.06	ปานกลาง
9	ความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล			
10	ความรู้เกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน	3.30	0.90	ปานกลาง
รวม		3.33	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.33) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านเวลา โดยรวม และเป็นรายข้อ

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน		$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านเวลา				
1	ความสมดุลระหว่างเวลาที่ใช้ในการสอนกับเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.30	0.92	ปานกลาง
2	การกำหนดภาระงานอื่นๆสำหรับครูที่มีโครงการทำวิจัยในชั้นเรียนหรือกำลังอยู่ในขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.30	0.74	ปานกลาง
3	การใช้เวลาที่โรงเรียนในการดำเนินการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	3.41	1.10	ปานกลาง
4	การจัดแบ่งเวลาเพื่อการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม	3.20	0.91	ปานกลาง
5	ภาระหน้าที่ส่วนตัวเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.15	0.90	ปานกลาง
6	โรงเรียนให้เวลาเป็นพิเศษแก่ครูเพื่อใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.02	0.83	ปานกลาง
7	การจัดตารางสอนเอื้อต่อการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.09	0.83	ปานกลาง
8	เพื่อนร่วมงานเสียสละเวลาในการดำเนินกิจกรรมอื่นแทน เพื่อให้ท่านสามารถใช้เวลาเพื่อการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน	3.04	0.87	ปานกลาง
9	เพื่อนร่วมงานยินดีแลกเปลี่ยนเวลาในการสอนเมื่อท่านต้องการเวลาในการดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่อง	3.05	0.85	ปานกลาง
10	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูพบที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.08	0.85	ปานกลาง
11	ท่านสามารถกำหนดเวลาเพื่อการขอรับการปรึกษาจากผู้บริหารโรงเรียนได้	2.96	0.84	ปานกลาง
12	โรงเรียนอนุญาตให้ครูศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้นอกโรงเรียนในวันทำการได้	3.11	0.97	ปานกลาง
รวม		3.14	0.55	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านเวลา โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ โดยรวมและเป็นรายข้อ

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์			
1. ห้องสมุดของโรงเรียนมีตำราและเอกสารเพียงพอ เพื่อการศึกษาค้นคว้าสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.14	1.06	ปานกลาง
2. การอำนวยความสะดวกในการยืม หรือใช้เอกสาร ตำรา และงานวิจัยจากห้องสมุดของโรงเรียน	3.15	1.13	ปานกลาง
3. โรงเรียนสนับสนุนด้านเอกสาร ตำราเพิ่มเติมตามที่ครู ต้องการ	3.10	1.01	ปานกลาง
4. โรงเรียนสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสื่อ หรือนวัตกรรมเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.09	1.04	ปานกลาง
5. โรงเรียนให้บริการด้านการพิมพ์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ การวิจัยในชั้นเรียน	3.02	1.03	ปานกลาง
6. โรงเรียนจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อให้ครูพิมพ์ เอกสารด้วยตนเองได้	3.03	1.20	ปานกลาง
7. โรงเรียนบริการเครื่องอัดสำเนาแก่ครูในการจัดทำ เอกสารการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.00	1.09	ปานกลาง
8. โรงเรียนให้บริการด้านโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทาง คอมพิวเตอร์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.12	1.03	ปานกลาง
9. โรงเรียนให้บริการด้านการประมวลผลข้อมูลทาง คอมพิวเตอร์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.10	1.02	ปานกลาง
10. โรงเรียนจัดสถานที่อำนวยความสะดวกในการใช้ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการวิจัยอย่าง เหมาะสม	3.16	0.92	ปานกลาง
รวม	3.09	0.78	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านการส่งเสริม สนับสนุนจากผู้บริหาร โดยรวมและเป็นรายข้อ

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร				
1.	ผู้บริหารมีนโยบายที่ชัดเจน ในการให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน	3.39	1.09	ปานกลาง
2.	ผู้บริหารให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายแผนงานด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.29	1.01	ปานกลาง
3.	ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณให้แก่ครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.17	1.02	ปานกลาง
4.	ผู้บริหารจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่คณะครู	2.96	1.08	ปานกลาง
5.	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนได้วางแผนร่วมกันในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.33	1.00	ปานกลาง
6.	ผู้บริหารจัดหางานวิจัยในชั้นเรียนมาเผยแพร่และเป็นแบบอย่างแก่คณะครู	3.16	1.06	ปานกลาง
7.	ผู้บริหารจัดอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ด้านการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	3.27	1.05	ปานกลาง
8.	ผู้บริหารให้คำแนะนำในการดำเนินการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนแก่คณะครูอย่างต่อเนื่อง	3.12	1.03	ปานกลาง
9.	ผู้บริหารแต่งตั้งครูที่มีความรู้ ความสามารถเป็นที่เล็งในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.16	1.05	ปานกลาง
10.	ผู้บริหารติดตามให้ครูในโรงเรียนทำการวิจัยในชั้นเรียน	3.23	0.96	ปานกลาง
11.	ผู้บริหารนำผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมาประกอบพิจารณาความดีความชอบ	3.03	1.05	ปานกลาง
รวม		3.19	0.75	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร โดยรวม อยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวม
และเป็นรายด้าน

ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ด้านความรู้	3.71	0.62	มาก
2	ด้านเวลา	3.48	0.63	ปานกลาง
3	ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	3.64	0.73	มาก
4	ด้านส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร	3.59	0.69	มาก
รวม		3.59	0.59	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน มีความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$) และ
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เกือบทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านเวลา อยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้าน
ความรู้ โดยรวมและเป็นรายข้อ

ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ด้านความรู้				
1	ความรู้เกี่ยวกับการเลือกหัวข้อในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.80	0.81	มาก
2	ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.74	0.90	มาก
3	ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี หลักการแนวคิดทางวิชาการในหัวข้อหรือประเด็นที่สนใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.83	0.86	มาก
4	ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มประชากรให้เหมาะสมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.63	0.90	มาก
5	ความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ	3.70	0.76	มาก
6	ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือ ให้สอดคล้องกับตัวแปรศึกษา	3.73	0.82	มาก
7	ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	3.69	0.84	มาก
8	ความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล	3.71	1.00	มาก
9	ความรู้เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	3.70	0.80	มาก
10	ความรู้เกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน	3.65	0.86	มาก
รวม		3.71	0.62	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านเวลา
โดยรวมและเป็นรายข้อ

ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านเวลา				
1	ความสมดุลระหว่างเวลาที่ใช้ในการสอนกับเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.64	0.88	มาก
2	การกำหนดภาระงานอื่นๆสำหรับครูที่มีโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน หรือกำลังอยู่ในขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.52	0.78	มาก
3	การใช้เวลาที่โรงเรียนในการดำเนินการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	3.58	0.79	มาก
4	การจัดแบ่งเวลาเพื่อการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม	3.48	0.90	ปานกลาง
5	ภาระหน้าที่ส่วนตัวเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.49	0.82	ปานกลาง
6	โรงเรียนให้เวลาเป็นพิเศษแก่ครูเพื่อใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.43	0.81	ปานกลาง
7	การจัดตารางสอนเอื้อต่อการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.46	0.87	ปานกลาง
8	เพื่อนร่วมงานเสียสละเวลาในการดำเนินกิจกรรมอื่นแทน เพื่อให้ท่านสามารถใช้เวลาเพื่อการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน	3.42	0.89	ปานกลาง
9	เพื่อนร่วมงานยินดีแลกเปลี่ยนเวลาในการสอน เมื่อท่านต้องการเวลาในการดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่อง	3.50	0.84	มาก
10	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูพบที่ปรึกษา หรือพี่เลี้ยงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.42	0.82	ปานกลาง
11	ท่านสามารถกำหนดเวลาเพื่อการขอรับการปรึกษาจากผู้บริหารโรงเรียนได้	3.36	0.83	ปานกลาง
12	โรงเรียนอนุญาตให้ครูศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้นอกโรงเรียนในวันทำการได้	3.50	0.84	มาก
รวม		3.48	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 เอกชน มีความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลา โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง
 ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการ อยู่ในระดับปานกลาง
 ยกเว้นข้อ 1 ความสมดุลระหว่างเวลาที่ใช้ในการสอนกับเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน
 ข้อ 3 การใช้เวลาที่โรงเรียนในการดำเนินการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ข้อ 2 การกำหนดภาระงาน
 อื่นๆ สำหรับครูที่มีโครงการทำวิจัยในชั้นเรียน หรือกำลังอยู่ในขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน
 ข้อ 9 เพื่อนร่วมงานยินดีแลกเปลี่ยนเวลาในการสอน เมื่อท่านต้องการเวลาในการดำเนินการ
 วิจัยอย่างต่อเนื่อง และข้อ 12 เพื่อนร่วมงานยินดีแลกเปลี่ยนเวลาในการสอน เมื่อท่านต้องการ
 เวลาในการดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไป
 หาน้อย ดังนี้ $\bar{X} = 3.64$, $\bar{X} = 3.58$, $\bar{X} = 3.52$, ($\bar{X} = 3.58$), $\bar{X} = 3.50$ และ $\bar{X} = 3.50$

X ข้อ 12 ไม่ถูก

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี
ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ โดยรวมและเป็นรายข้อ

ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์				
1	ห้องสมุดของโรงเรียนมีตำราและเอกสารเพียงพอเพื่อ การศึกษาค้นคว้าสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.71	0.99	มาก
2	การอำนวยความสะดวกในการยืม หรือใช้เอกสาร ตำรา และงานวิจัยจากห้องสมุดของโรงเรียน	3.59	0.91	มาก
3	โรงเรียนสนับสนุนด้านเอกสาร ตำราเพิ่มเติมตามที่ครู ต้องการ	3.67	0.89	มาก
4	โรงเรียนสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสื่อ หรือ นวัตกรรมเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.72	0.88	มาก
5	โรงเรียนให้บริการด้านการพิมพ์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ การวิจัยในชั้นเรียน	3.65	0.92	มาก
6	โรงเรียนจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อให้ครูพิมพ์ เอกสารด้วยตนเองได้	3.66	1.02	มาก
7	โรงเรียนบริการเครื่องอัดสำเนาแก่ครูในการจัดทำ เอกสารการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.62	1.04	มาก
8	โรงเรียนให้บริการด้านโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทาง คอมพิวเตอร์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.65	0.92	มาก
9	โรงเรียนให้บริการด้านการประมวลผลข้อมูลทาง คอมพิวเตอร์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.54	1.06	มาก
10	โรงเรียนจัดสถานที่อำนวยความสะดวกในการใช้เครื่อง มือวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการวิจัยอย่างเหมาะสม	3.63	0.87	มาก
รวม		3.64	0.73	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน มีความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ โดยรวม อยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกข้อ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านการ
ส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร โดยรวมและเป็นรายข้อ

ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร			
1. ผู้บริหารมีนโยบายที่ชัดเจน ในการให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน	3.56	0.95	มาก
2. ผู้บริหารให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายแผนงานด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.51	0.93	มาก
3. ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณให้แก่ครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.69	0.88	มาก
4. ผู้บริหารจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่คณะครู	3.50	0.94	มาก
5. ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนได้วางแผนร่วมกันในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.66	0.91	มาก
6. ผู้บริหารจัดหางานวิจัยในชั้นเรียนมาเผยแพร่และเป็นแบบอย่างแก่คณะครู	3.62	0.92	มาก
7. ผู้บริหารจัดอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ด้านการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	3.61	1.00	มาก
8. ผู้บริหารให้คำแนะนำในการดำเนินการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนแก่คณะครูอย่างต่อเนื่อง	3.56	0.90	มาก
9. ผู้บริหารแต่งตั้งครูที่มีความรู้ ความสามารถเป็นพี่เลี้ยงในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.55	0.96	มาก
10. ผู้บริหารติดตามให้ครูในโรงเรียนทำการวิจัยในชั้นเรียน	3.48	0.85	ปานกลาง
11. ผู้บริหารนำผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมาประกอบพิจารณาความดีความชอบ	3.52	0.84	มาก
รวม	3.56	0.69	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน มีความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร
โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการ
อยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 10 ผู้บริหารติดตามให้ครูใน โรงเรียนทำการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบ ระดับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา
ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ประสบการณ์ในการทำวิจัยใน
ชั้นเรียน และขนาดโรงเรียนที่ครูปฏิบัติงาน ดังแสดงในตาราง 14 – 34

ตาราง 14 เปรียบเทียบ ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	วุฒิการศึกษา				t
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		
	N = 32		N = 201		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านความรู้	3.79	1.02	3.27	0.62	3.993*
2. ด้านเวลา	3.09	0.44	3.15	0.57	0.527
3. ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	3.10	0.66	3.09	0.80	0.097
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน จากผู้บริหาร	3.26	0.57	3.18	0.79	0.501
รวม	3.30	0.49	3.17	0.56	1.224

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน
โดยรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 เปรียบเทียบ ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตาม
ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	6.40	3.20	6.61*
	ภายในกลุ่ม	230	111.42	0.48	
	รวม	232	117.82		
2. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	0.49	0.24	0.79
	ภายในกลุ่ม	230	71.43	0.31	
	รวม	232	71.92		
3. ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	1.37	0.68	1.11
	ภายในกลุ่ม	230	141.68	0.61	
	รวม	232	143.05		
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน จากผู้บริหาร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.95	0.47	0.82
	ภายในกลุ่ม	230	132.74	0.57	
	รวม	232	133.69		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.06	0.53	1.75
	ภายในกลุ่ม	230	69.53	0.30	
	รวม	232	70.59		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน ที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง
และตั้งแต่ 2 ครั้ง ขึ้นไปมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึง
ทำการทดสอบ เป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 16
ส่วนด้านอื่น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 เปรียบเทียบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนด้าน
ความรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัด
ปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประสบการณ์ในการ อบรมเกี่ยวกับการทำ วิจัยในชั้นเรียน		ไม่เคยเข้ารับ การอบรม	เคยเข้ารับการอบรม ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป	เคยเข้ารับการ อบรม 1 ครั้ง
$\bar{x}$		3.70	3.30	3.24
ไม่เคยเข้ารับการอบรม	3.70	-	0.40*	0.47*
เคยเข้ารับการอบรม ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป	3.30		-	6.17
เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง	3.24			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน ไม่เคยเข้ารับการอบรมกับเคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง และไม่เคยเข้ารับการอบรมกับ
เคยเข้ารับการอบรมตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 17 เปรียบเทียบ ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	2.90	1.45	2.90
	ภายในกลุ่ม	230	114.92	0.50	
	รวม	232	117.82		
2. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	0.42	0.20	0.66
	ภายในกลุ่ม	230	71.50	0.31	
	รวม	232	71.92		
3. ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	1.16	0.58	0.91
	ภายในกลุ่ม	230	141.89	0.61	
	รวม	232	143.05		
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน จากผู้บริหาร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.01	0.52	0.90
	ภายในกลุ่ม	230	132.65	0.57	
	รวม	232	133.69		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.67	0.33	1.11
	ภายในกลุ่ม	230	69.42	0.30	
	รวม	232	70.59		

จากตาราง 17 แสดงว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน ที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน เคยทำวิจัย 1 เรื่อง และตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไปมีปัญหาการทำ
วิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 เปรียบเทียบ ปัญหาการทําวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตาม
ขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	13.38	6.69	14.73*
	ภายในกลุ่ม	230	104.44	0.45	
	รวม	232	117.82		
2. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	3.85	1.92	6.50*
	ภายในกลุ่ม	230	68.07	0.29	
	รวม	232	71.92		
3. ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	6.57	3.28	5.53*
	ภายในกลุ่ม	230	136.48	0.59	
	รวม	232	143.05		
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน จากผู้บริหาร	ระหว่างกลุ่ม	2	5.14	2.57	4.60*
	ภายในกลุ่ม	230	128.55	0.55	
	รวม	232	133.69		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	6.30	3.15	11.28*
	ภายในกลุ่ม	230	64.29	0.28	
	รวม	232	70.59		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ โดยรวม แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's
Method) ดังแสดงในตาราง 19 - 23

ตาราง 19 เปรียบเทียบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้ ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัด ปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ขนาดของโรงเรียน	$\overline{X}$	เล็ก	กลาง	ใหญ่
		3.91	3.23	3.23
เล็ก	3.91	-	0.67*	0.67*
กลาง	3.23		-	3.44
ใหญ่	3.23			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า ครูในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลาง และขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 20 เปรียบเทียบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลา ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัด ปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ขนาดของโรงเรียน	$\overline{X}$	เล็ก	กลาง	ใหญ่
		3.45	3.11	3.07
เล็ก	3.45	-	0.33*	0.37*
กลาง	3.11		-	3.31
ใหญ่	3.07			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า ครูในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลาง และขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21 เปรียบเทียบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ขนาดของโรงเรียน	$\bar{X}$	เล็ก	ใหญ่	กลาง
		3.91	3.49	3.45
เล็ก	3.91	-	0.48*	0.44*
ใหญ่	3.49		-	4.55
กลาง	3.45			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า ครูในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ และขนาดเล็กกับขนาดกลาง มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 22 เปรียบเทียบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ขนาดของโรงเรียน	$\bar{X}$	เล็ก	ใหญ่	กลาง
		3.51	3.18	3.03
เล็ก	3.51	-	0.32*	0.47*
ใหญ่	3.18		-	0.15
กลาง	3.03			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่า ครูในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ และขนาดเล็กกับขนาดกลาง มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 23 เปรียบเทียบ ความแตกต่าง โดยรวมเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ย ปัญหาการทำวิจัยใน
ชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัด
ปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ขนาดของโรงเรียน		เล็ก	ใหญ่	กลาง
	$\overline{x}$	3.58	3.12	3.10
เล็ก	3.58	-	0.47*	0.45*
ใหญ่	3.12		-	1.88
กลาง	3.10			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่า ครูในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ และขนาดเล็กกับ
ขนาดกลาง มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 24 เปรียบเทียบ ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน
จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ความต้องการในการทำวิจัยใน ชั้นเรียน	วุฒิการศึกษา				t
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		
	N = 32		N = 201		
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1.ด้านความรู้	3.66	0.49	3.73	0.64	0.57
2.ด้านเวลา	3.22	0.48	3.53	0.65	2.52*
3.ด้านเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์	3.43	0.69	3.68	0.74	1.77
4.ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจาก ผู้บริหาร	3.47	0.57	3.58	0.71	0.85
รวม	3.44	0.43	3.63	0.61	1.68

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน
โดยรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 เปรียบเทียบ ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน
จำแนกตามประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ความต้องการในการทำวิจัย					
ในชั้นเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.72	0.85	2.21
	ภายในกลุ่ม	230	88.75	0.38	
	รวม	232	90.47		
2. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	5.55	2.77	7.24*
	ภายในกลุ่ม	230	88.10	0.38	
	รวม	232	93.65		
3. ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	6.27	3.13	5.97*
	ภายในกลุ่ม	230	120.72	0.52	
	รวม	232	126.99		
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน จากผู้บริหาร	ระหว่างกลุ่ม	2	7.95	3.97	8.85*
	ภายในกลุ่ม	230	103.23	0.44	
	รวม	232	111.18		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	4.35	2.17	6.51*
	ภายในกลุ่ม	230	76.45	0.33	
	รวม	232	80.80		

จากตาราง 25 แสดงว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน ที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้งและ
ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป มีความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์
และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 26 - 29
และส่วนด้านความรู้ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26 เปรียบเทียบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลา ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน		เคยเข้ารับ การอบรม 1 ครั้ง	ไม่เคยเข้ารับ การอบรม	เคยเข้ารับการ อบรมตั้งแต่ 2 ครั้ง ขึ้นไป
$\bar{x}$		3.60	3.59	3.28
เคยเข้ารับการอบรม				
1 ครั้ง	3.60	-	1.08	0.31*
ไม่เคยเข้ารับการอบรม	3.59		-	0.30*
เคยเข้ารับการอบรม				
ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป	3.28			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 แสดงว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้งกับเคยเข้ารับการอบรมตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป และไม่เคยเข้ารับการอบรมกับเคยเข้ารับการอบรมตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป มีความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 27 เปรียบเทียบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการการทำวิจัยใน
ชั้นเรียนด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับ
การทำวิจัยในชั้นเรียน

ประสบการณ์ในการ อบรมเกี่ยวกับการทำ วิจัยในชั้นเรียน		เคยเข้ารับการ อบรม 1 ครั้ง	เคยเข้ารับการ อบรมตั้งแต่ 2 ครั้ง ขึ้นไป	ไม่เคยเข้ารับการ อบรม
	$\bar{X}$	3.82	3.50	3.47
เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง	3.82	-	0.32*	0.34*
เคยเข้ารับการอบรม ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป	3.50		-	2.21
ไม่เคยเข้ารับการอบรม	3.47			-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้งกับเคยเข้ารับการอบรมตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป และเคยเข้ารับ
การอบรม 1 ครั้งกับไม่เคยเข้ารับการอบรม มีความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านเครื่องมือวัสดุ
อุปกรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 28 เปรียบเทียบความ แตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการการทำวิจัยใน
ชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะ
กรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับ
การทำวิจัยในชั้นเรียน

ประสบการณ์ในการ อบรมเกี่ยวกับการทำ วิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	เคยเข้ารับการ	เคยเข้ารับการ	ไม่เคยเข้ารับการ
		อบรม 1 ครั้ง	อบรมตั้งแต่ 2 ครั้ง ขึ้นไป	อบรม
		3.82	3.50	3.47
เคยเข้ารับการอบรม				
1 ครั้ง	3.82	-	0.32*	0.34*
เคยเข้ารับการอบรม				
ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป	3.50		-	2.21
ไม่เคยเข้ารับการอบรม	3.47			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 แสดงว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้งกับเคยเข้ารับการอบรมตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป และเคยเข้ารับ
การอบรม 1 ครั้งกับไม่เคยเข้ารับการอบรม มีความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการส่งเสริม
สนับสนุนจากผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความ
แตกต่าง

ตาราง 29 เปรียบเทียบ ความแตกต่างโดยรวมเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการการทำวิจัย
ในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัด
ปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประสบการณ์ในการ อบรมเกี่ยวกับการทำ วิจัยในชั้นเรียน		เคยเข้ารับการ อบรม 1 ครั้ง	ไม่เคยเข้ารับการ อบรม	เคยเข้ารับการ อบรมตั้งแต่ 2 ครั้ง ขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.74	3.55	3.44
เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง	3.74	-	0.18	0.29*
ไม่เคยเข้ารับการอบรม	3.55		-	0.11
เคยเข้ารับการอบรม ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป	3.44			-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 แสดงว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้งกับเคยเข้ารับการอบรม 2 ครั้งขึ้นไป มีความต้องการทำวิจัย
ในชั้นเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความ
แตกต่าง

ตาราง 30 เปรียบเทียบ ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน
จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ความต้องการในการทำวิจัย					
ในชั้นเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	0.48	0.24	0.61
	ภายในกลุ่ม	230	89.99	0.39	
	รวม	232	90.47		
2. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	0.51	0.25	0.63
	ภายในกลุ่ม	230	93.14	0.40	
	รวม	232	93.65		
3. ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	1.47	0.73	1.34
	ภายในกลุ่ม	230	125.52	0.54	
	รวม	232	126.99		
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน จากผู้บริหาร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.42	0.71	1.48
	ภายในกลุ่ม	230	109.76	0.47	
	รวม	232	111.18		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.53	0.26	0.75
	ภายในกลุ่ม	230	80.27	0.35	
	รวม	232	80.80		

จากตาราง 30 แสดงว่า ครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน ที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน เคยทำวิจัย 1 เรื่อง และตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไป มีความต้องการ
ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 31 เปรียบเทียบ ความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ความต้องการในการทำวิจัย					
ในชั้นเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	4.14	2.07	5.49*
	ภายในกลุ่ม	230	86.33	.037	
	รวม	232	90.47		
2. ด้านเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	4.18	2.09	5.37*
	ภายในกลุ่ม	230	89.47	0.38	
	รวม	232	93.65		
3. ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	1.29	0.64	1.18
	ภายในกลุ่ม	230	125.70	0.54	
	รวม	232	126.99		
4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน จากผู้บริหาร	ระหว่างกลุ่ม	2	3.81	1.90	4.08*
	ภายในกลุ่ม	230	107.37	0.46	
	รวม	232	111.18		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.05	1.52	4.50*
	ภายในกลุ่ม	230	77.75	0.34	
	รวม	232	80.80		

จากตาราง 31 แสดงว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ ด้านเวลา และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 32 – 35 ส่วนด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 เปรียบเทียบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการการทำวิจัยใน
ชั้นเรียน ด้านความรู้ ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ขนาดของโรงเรียน	$\bar{X}$	เล็ก	ใหญ่	กลาง
		33.91	3.76	3.51
เล็ก	3.91	-	0.15*	0.39*
ใหญ่	3.76		-	0.24*
กลาง	3.51			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 แสดงว่า ครูในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ ขนาดเล็กกับ
ขนาดกลาง และขนาดใหญ่กับขนาดกลาง มีความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 33 เปรียบเทียบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการการทำวิจัยใน
ชั้นเรียน ด้านเวลา ของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ขนาดของโรงเรียน	$\bar{X}$	เล็ก	ใหญ่	กลาง
		3.67	3.52	3.28
เล็ก	3.67	-	0.14	0.39*
ใหญ่	3.52		-	0.24*
กลาง	3.28			-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 แสดงว่า ครูในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลาง และขนาดใหญ่กับ
ขนาดกลาง มีความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 34 เปรียบเทียบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ย ความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ขนาดของโรงเรียน	$\bar{X}$	เล็ก	ใหญ่	กลาง
		3.65	3.64	3.36
เล็ก	3.65	-	7.86	0.29
ใหญ่	3.64		-	0.28*
กลาง	3.36			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 แสดงว่า ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดกลาง มีความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 35 เปรียบเทียบ ความแตกต่างโดยรวมเป็นรายคู่ ความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี

ขนาดของโรงเรียน	$\bar{X}$	เล็ก	ใหญ่	กลาง
		3.74	3.64	3.42
เล็ก	3.74	-	9.20	0.32*
ใหญ่	3.42		-	0.22*
กลาง	3.64			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 35 แสดงว่า ครูในโรงเรียนขนาดเล็กกับขนาดกลาง และ ขนาดใหญ่กับขนาดกลาง มีความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นการศึกษาค้นคว้าไว้ ตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน และขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 709 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 250 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607 – 610) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นชนิดสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น หลังจากนั้นกำหนดผู้ให้ข้อมูลโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน และขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน ✓ ประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้านความรู้จำนวน 10 ข้อ ด้านเวลา 12 ข้อ ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ 10 ข้อ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร 11 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้วได้นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อขอคำปรึกษา และข้อแนะนำ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม แล้วนำไปตรวจสอบคุณภาพ ✓ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง จากนั้นจึงได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try – out) กับครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน ✓ จังหวัดนครนายก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach) ได้ 0.94 ✓

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1. หาค่าความถี่ และค่าร้อยละข้อมูลส่วนตัว ของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของระดับปัญหาและระดับความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยรวม รายด้าน และรายข้อ แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1
3. เปรียบเทียบปัญหาและความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มี วุฒิการศึกษาต่างกัน โดยทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ t-test ส่วนการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง ที่มีประสบการณ์การอบรมทำวิจัยในชั้นเรียน ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน และขนาดโรงเรียนที่ครูปฏิบัติงาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) และกรณีพบความแตกต่าง

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปผลการวิจัย

ผลของการศึกษา สรุปผลได้ดังนี้

1. ด้านปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ✓
2. ด้านความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก และรายด้าน พบว่า เกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านเวลา อยู่ในระดับปานกลาง ✓
3. เปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความรู้ แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ไม่แตกต่างกัน
4. เปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความรู้ แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ไม่แตกต่างกัน
5. เปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน
6. เปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกัน
7. เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเวลา แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ไม่แตกต่างกัน
8. เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวม พบว่า แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร แตกต่างกัน ส่วนด้านความรู้ ไม่แตกต่างกัน

9. เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

10. เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความรู้ ด้านเวลา และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร แตกต่างกัน ส่วนด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี สารสำคัญอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยขอยกเหตุผลประกอบการอภิปรายเป็นรายด้านดังนี้

1.1 ด้านความรู้ ครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งในหลักสูตรการเรียนในระดับปริญญาตรี ครูผ่านการเรียนรู้ในการทำวิจัยเบื้องต้นมาแล้ว ทำให้มีพื้นฐานความเข้าใจในวิธีการวิจัยที่มีสภาพคล้ายคลึงกับการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหา ทำให้สามารถประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนได้พอสมควร และจากประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งพบว่า ครูส่วนใหญ่ผ่านการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนมาแล้ว มีประสบการณ์ในการทำวิจัย จึงมีประสบการณ์เพียงพอที่จะดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ แต่อย่างไรก็ดีในการนำความรู้หลักการ แนวทางในการปฏิบัติ ที่ได้จากการเรียนหรือการอบรมไปสู่การปฏิบัติจริง ย่อมจะเกิดปัญหาอยู่บ้าง เนื่องจากในการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นต้องการความละเอียดลึกซึ้ง ในทุกขั้นตอน ซึ่งครูจะต้องนำความรู้ไปประยุกต์สู่การปฏิบัติจริงในชั้นเรียน ในสภาพปัญหาของชั้นเรียนให้ได้ ทำให้มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับประเทือง พลเสนา (2545 : 49) ที่พบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูแกนนำในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ด้านความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านเวลา ครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งครูต้องดำเนินการควบคู่กันไป ครูจึงปรับพฤติกรรมการสอนของตนเองโดยสอดแทรกการวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน โดยไม่แยกการวิจัยในชั้นเรียนออกจากงานในหน้าที่ ทำให้เกิดความสมดุลระหว่างเวลาที่ใช้ในการสอนกับเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยทำการสอนควบคู่กับการทำวิจัย แต่อย่างไรก็ตามแม้จะปรับการทำวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนแล้วก็ตาม ครูก็ยังมีปัญหาเรื่องเวลาอยู่บ้าง เนื่องจากภาระงานของครูในปัจจุบัน มีภาระงานด้านอื่นๆ นอกเหนือจากการสอน ซึ่งจะดึงเอาเวลาของครูให้ไม่สามารถปฏิบัติทำการวิจัยได้ จึงเป็นปัญหาการใช้เวลา อยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ พบว่า ครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการบริหารงานในปัจจุบัน โรงเรียนได้นำเทคโนโลยีเข้าสู่โรงเรียนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านคอมพิวเตอร์ที่มีจำนวนมากพอที่ครูจะสามารถนำมาใช้ในการวิจัยได้ และเป็นเครื่องมือที่สามารถรวบรวมข้อมูลได้เป็นอย่างดี ช่วยให้ครูสะดวกต่อการดำเนินการวิจัยมากยิ่งขึ้น สามารถสืบค้นแหล่งข้อมูลได้ ช่วยให้ครูประหยัดเวลาในการค้นคว้าด้านงบประมาณในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เพื่อการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนจัดหาให้เพียงพอ แม้แต่ห้องสมุดซึ่งในอดีตมีเอกสาร ตำราเฉพาะในส่วนของนักเรียนที่ใช้ประกอบการค้นคว้า เพื่อการเรียนการสอนในระดับของโรงเรียนที่เปิดสอน แต่ในปัจจุบันห้องสมุดให้ความสำคัญกับแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมของครูด้วยการจัดมุมศึกษาค้นคว้าสำหรับครู มีเอกสาร ตำราที่สนับสนุนการวิจัยมากยิ่งขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องผลิตเอกสาร ตำรา เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน และจัดส่งให้ครูได้ศึกษาในโรงเรียนเป็นจำนวนมากเพียงพอที่ครูจะศึกษาค้นคว้าเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนได้ โดยไม่ต้องไปแสวงหาความรู้จากแหล่งอื่นเพิ่มเติมมากขึ้นนัก แต่เนื่องจากในสภาพปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลง ด้านการส่งเสริมด้านเอกสารตำรา มากขึ้นก็ตามแต่ลักษณะของเอกสารตำรายังไม่ครอบคลุมเนื้อหาความรู้ ที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหา การเรียนการสอนหรือการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพได้โดยง่าย เนื้อหาของเอกสารตำรายังเน้นไปสู่กระบวนการที่ชี้แนะให้ครู ดำเนินการวิจัย โดยขาดข้อมูลความรู้ในกระบวนการเทคนิควิธีในการจัดการกับปัญหาในการเรียนการสอนได้ ครูก็ยังต้องแสวงหาความรู้จากแหล่งอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถนำมาเป็นสาระความรู้ไปสู่การแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างเพียงพอ จึงพบว่า ครูมีปัญหาด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับประเทือง พลเสนา (2545 : 51) พบว่า ครูแกนนำในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ จังหวัดมหาสารคาม มีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ อยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันนโยบายและยุทธศาสตร์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้กำหนดให้ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการวิจัยของแต่ละหน่วยงานให้เพียงพอ ต้องส่งเสริมให้มีการจัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน การสอน ทั้งในด้านวิธีสอนและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่จะนำไปแก้ปัญหาการเรียนการสอนในห้องเรียน ต้องสนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย ต้องช่วยกันสร้างความตระหนักให้ครู อาจารย์ในโรงเรียนเห็นความสำคัญของการทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหน้าที่ของตนเอง รู้จักแบ่งเวลาเพื่อการพัฒนาการวิจัย และจัดตั้งคณะทำงานเกี่ยวกับการทำวิจัย จัดให้มีการอบรมประชุมสัมมนาให้ความรู้ ความเข้าใจ และแนวทางการปฏิบัติงานวิจัยให้แก่ครูผู้สอนอย่างต่อเนื่องดังที่ชลลดา จิตติวัฒนพงศ์ (2536 : 84) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาทเกี่ยวกับการบริหารจัดการต่าง ๆ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน แต่อย่างไรก็ตามในสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารทราบนโยบาย แต่ให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนัก และส่งเสริมสนับสนุนผู้สอนได้ไม่มากเท่าที่ควร ผู้บริหารแม้จะเห็นความสำคัญ แต่ผู้บริหารขาดความรู้ ประสบการณ์ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ไม่สามารถให้คำแนะนำหรือชักจูงให้ครูเห็นความสำคัญได้ ขาดความเข้าใจในกระบวนการ วิธีดำเนินการวิจัยที่จะพูดให้ครูเห็นว่า กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมิใช่สิ่งที่ยากเกินกว่าที่ครูจะนำไปปฏิบัติได้ในชั้นเรียนของตน เมื่อรับนโยบายมาแล้วก็เพียงแค่ชี้แจงหลักการ ความสำคัญให้ครูทราบแล้วขาดการชักจูง ให้ขวัญกำลังใจแก่ครูในการก่อให้เกิดแรงจูงใจให้ได้ลงมือปฏิบัติการวิจัย ไม่กระตุ้น ไม่ติดตามว่าครูต้องการความช่วยเหลือในด้านใด จะมีเพียงผู้บริหารบางส่วนที่สามารถส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้นให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้ จึงพบว่า ครูมีปัญหาด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร อยู่ในระดับ ปานกลาง

2. ด้านความต้องการ พบว่า ครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี มีความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านเวลาอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยขอยกเหตุผลประกอบการอภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 ด้านความรู้ พบว่า ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี มีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทฤษฎีหลักการ แนวคิดทางวิชาการในหัวข้อหรือประเด็นที่สนใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน และการเลือกหัวข้อในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูขาดการศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ขาดผู้รู้ที่จะให้คำปรึกษาในการทำวิจัยแก่ผู้ทำวิจัย (กรมวิชาการ : 2530 : 22 - 25) นอกจากนี้จากการเรียนในระดับปริญญาตรี หรือในการอบรม ครูอาจเรียนรู้ใน

การดำเนินการวิจัยในส่วนที่เป็นกลุ่มประชากรขนาดใหญ่ ศึกษาปัญหาในการวิจัยในแนวกว้าง การกำหนดทฤษฎี หลักการ แนวคิดในการวิจัยจึงเป็นประเด็นที่ต้องศึกษาค้นคว้าในเชิงวิชาการ ระดับสูง มีการอ้างอิงในเชิงทฤษฎีมาก เมื่อมาปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนจึงมองว่า การอ้างอิง หรือการกำหนดทฤษฎี หลักการ แนวคิดต้องเป็นไปเช่นเดียวกับการเรียนรู้ที่ผ่านมาในระดับ ปริญญาตรี จึงทำให้มีความต้องการที่จะมีความรู้ในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก

2.2 ด้านเวลา ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้สืบเนื่องจากการที่ครูปรับพฤติกรรมตนเองให้เสมือนว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนได้ดีพอสมควร อีกทั้งในด้านการใช้เวลาเพื่อการศึกษาค้นคว้า การดำเนินการวิจัย โรงเรียนมีแนวทางในการ จัดสรรเวลา และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอ จึงใช้เวลาสั้นลงมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย ช่วยประหยัดเวลาในการรวบรวมข้อมูล จึงทำให้มีความต้องการในด้านเวลา อยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับมานิดา เพชรรัตน์ (2529 : 93) พบว่า อาจารย์ในมหาวิทยาลัยภาค ได้มีความต้องการด้านเวลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการ ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนนั้น ต้องการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร และคอมพิวเตอร์เพื่อการ ค้นคว้าในห้องสมุด เพื่อให้ได้รับความรู้ หรือหลักฐานที่มีความก้าวหน้า ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา และให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความสนใจมากยิ่งขึ้นกว่าเอกสาร ตำรา ที่มีอยู่ จึงทำให้ครูมีความ ต้องการด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ อยู่ในระดับมาก ดังที่วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543 : 56) ได้ ศึกษาความต้องการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูมีความต้องการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ต้อง อาศัยแหล่งค้นคว้าเอกสาร ตำราต่างๆ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น เครื่องคำนวณ เครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้การวิจัยประสบผลสำเร็จได้ด้วยดี

2.4 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็น เพราะในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครู ต้องการคำปรึกษา แนะนำในการดำเนินการวิจัย เมื่อมีปัญหา ดังนั้นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดและสามารถให้คำแนะนำ ช่วยเหลือได้เป็นอย่างดีน่าจะ เป็นผู้บริหาร ซึ่งครูถือว่าเป็นผู้ที่เป็นผู้นำในด้านความรู้ ประสบการณ์ในทุกด้าน เป็นผู้ที่ สามารถให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะในสิ่งต่าง ๆ ได้ดีกว่าบุคคลอื่นในโรงเรียน จึงมีความต้องการ ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากผู้บริหารในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านงบประมาณ การให้ การสนับสนุนการจัดอบรมให้ความรู้ ติดตามให้ขวัญกำลังใจในการดำเนินการวิจัย จัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เป็นต้น

3. การเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี พบว่า

3.1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อจำแนกตามวุฒิ

การศึกษา และประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เพียงด้านความรู้ เท่านั้นทั้งนี้เนื่องจากในด้านวุฒิการศึกษา ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจ และไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยหรือมีประสบการณ์น้อยกว่า จึงทำให้มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน มากกว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปจะมีประสบการณ์จากหลักสูตรที่เรียนในระดับปริญญาตรี ซึ่งจัดให้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการทำวิจัย เมื่อได้รับความรู้เพิ่มเติมจึงเป็นการเสริมให้เข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้มากยิ่งขึ้น ทำให้มีความแตกต่างกัน ในด้านความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับบุปผา เป็ดทิพย์ (2543 : 86) ที่พบว่า อาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีปัญหาการทำวิจัยด้านความรู้ แตกต่างกัน ส่วนในด้านประสบการณ์การอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม จะขาดพื้นฐานความรู้ในด้านต่างๆ เช่น การสร้างเครื่องมือ ทฤษฎีหลักการ การกำหนดปัญหาและการเลือกหัวข้อในการทำวิจัย จึงทำให้มีปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้งและตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปซึ่งมีพื้นฐานความรู้จากประสบการณ์การอบรมมาช่วยแก้ปัญหาในการทำวิจัยทำให้ประสบผลสำเร็จในการทำวิจัยได้ หรือหากมี ปัญหาในการทำวิจัยบ้างก็สามารถทบทวนความรู้จากประสบการณ์อบรมมาช่วยแก้ปัญหาได้ ดังที่บัญชา อึ้งสกุล (2541 : 58-61) ที่กล่าวว่า แนวทางปฏิบัติที่จะนำไปสู่การวิจัยของครูได้นั้น ต้องให้การอบรม ให้ความรู้ความเข้าใจ และการดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ เยาวภา เจริญบุญ (2538 : 80) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการวิจัยในชั้นเรียนของ ครูมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวกับสภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การอบรมเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน แสดงให้เห็นว่าการได้รับการอบรมเป็น ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้นการที่ครูเคยผ่านการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนอาจทำให้ครูได้มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการและการแก้ไข ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นได้จึงทำให้มีปัญหาแตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อจำแนกตามขนาดของ

โรงเรียนที่ปฏิบัติงาน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในทุกด้านทั้งนี้อาจเป็นเพราะในโรงเรียนขนาดต่างกัน ย่อมมีแนวทางในการบริหารจัดการที่แตกต่างกันออกไป ปริมาณงานในโรงเรียน จำนวนบุคลากร วัสดุอุปกรณ์และงบประมาณที่ใช้แตกต่างกัน ดังที่ เพียงใจ พรหม ทัศนานนท์ (2541 : 98) กล่าวว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ย่อมมีปัจจัยที่ก่อให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และสอดคล้องกับ อัสนีย์ อัจฉริยบุตร (2546 : 85) กล่าวว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ กับขนาดเล็ก มีความแตกต่างกันในด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดใหญ่ได้รับงบประมาณมากกว่า มีบุคลากรมากกว่า และบริเวณกว้างขวางกว่า ดังนั้นในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยในหลายๆ ด้าน เพื่อการดำเนินการจึงมีความแตกต่างกัน เช่น โรงเรียนขนาดใหญ่มีงบประมาณรายหัว

จำนวนมาก ย่อมนำมาจัดสรรเพื่อการส่งเสริม สนับสนุนในการดำเนินการจัดหาเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ หรือมีที่ปรึกษาในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนจำนวนมาก เนื่องจากมีบุคลากรจำนวนมาก ย่อมมีความรู้ที่หลากหลาย สามารถร่วมมือกันดำเนินการวิจัยได้ดีกว่า หรือในโรงเรียนขนาดเล็ก มีภาระกิจในการบริหารงานการจัดการศึกษาเช่นเดียวกับโรงเรียนขนาดใหญ่ แต่ในขณะเดียวกันมีบุคลากรไม่เท่ากัน ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนขนาดเล็กจึงมีเวลาปฏิบัติงานวิจัยน้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ซึ่งมีบุคลากรช่วยแบ่งเบาภาระงานได้มากกว่า เป็นต้น

4. เปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี พบว่า

4.1 ผลการเปรียบเทียบความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อจำแนกตามวุฒิ การศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เพียงด้านเดียวเท่านั้น คือ ด้านเวลา ทั้งนี้เนื่องจากครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีพื้นฐานด้านการวิจัยที่สามารถประยุกต์การทำวิจัยในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งมีความจำเป็นด้านการใช้เวลาเพื่อการทำวิจัย น้อยกว่า กล่าวคือ เมื่อครูสามารถวางแผนดำเนินการวิจัยได้อย่างเป็นระบบแล้ว ก็สามารถดำเนินการวิจัยไปตามปฏิทินการทำวิจัยที่กำหนดไว้ได้ โดยไม่ต้องจัดเวลาเพิ่มเติมเพื่อการแสวงหาความรู้การแก้ปัญหาการวิจัย ดังเช่น ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่า ปริญญาตรี ขาดความแม่นยำในการดำเนินการวิจัย ขาดความรู้ด้านกระบวนการวิจัย จึงต้องจัดแบ่งเวลาเพื่อการศึกษาค้นคว้าใช้เวลาเพื่อการขอคำแนะนำช่วยเหลือ จากผู้เชี่ยวชาญ แล้วให้การดำเนินการในแต่ละขั้นตอนลุล่วงได้ตามจุดประสงค์ จึงมีความต้องการด้านเวลาเพื่อการวิจัยมากกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

4.2 ผลการเปรียบเทียบความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อจำแนกตามขนาด ของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ ด้านความรู้ ด้านเวลา และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ทั้งนี้เนื่องจาก ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาด กลาง และขนาดใหญ่ มีจำนวนบุคลากรที่แตกต่างกันโดยบุคลากรที่แตกต่างกันนั้น มีความรู้ ความสามารถ แตกต่างกัน ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีบุคลากรมากกว่าจึงเกิดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้กันได้โดยง่าย มีความต้องการด้านความรู้น้อยกว่าโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก ที่เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้น้อยและอยู่ในวงแคบ จึงมีความต้องการด้านความรู้แตกต่างกัน ไปจากโรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนด้านเวลา โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ย่อมมี แนวทางในการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน ทำให้การมอบหมายภาระงาน ภาระการสอนหรือ งานพิเศษให้แก่บุคลากรมีปริมาณ ที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้บุคลากรมีเวลาต่างกันไปด้วย ทำให้การจัดสรรเวลาเพื่อการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันไป จึงส่งผลให้ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความต้องการด้านเวลาเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน และในด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ซึ่งบัญชา อึ้งสกุล (2537 : 95) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีบทบาทต่อการ

ส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน โดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน ดังนั้นในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน ผู้บริหารมีกระบวนการบริหารที่แตกต่างกัน มีจำนวนบุคลากรที่ต้องดูแลช่วยเหลือแตกต่างกัน ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนบุคลากรมาก ผู้บริหารอาจดูแลช่วยเหลือไม่ทั่วถึง ไม่สามารถรับทราบปัญหาความต้องการของครูได้ครบทุกคน แต่ก็สามารถมีทีมงานช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ โดยง่าย ขณะที่โรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก ผู้บริหารมีบุคลากรดูแลน้อย สามารถส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรได้ทั่วถึง แต่ก็ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณซึ่งไม่เพียงพอเพราะเป็น โรงเรียนขนาดเล็กได้รับงบประมาณน้อย หรือไม่สามารสร้างทีมงานช่วยเหลือให้สามารถ ดำเนินการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้มีความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัย การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะต่อผู้เกี่ยวข้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ ผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมให้ครูได้รับความรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดการอบรมให้ความรู้ ศึกษาดูงาน จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดเผยแพร่ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเป็นแบบอย่างแนวทางในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน จัดคณะที่ปรึกษาหรือคลินิกวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นการเสริมความรู้ ประสบการณ์แก่ครูได้เต็มตามศักยภาพ
2. ด้านเวลา ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายในการส่งเสริม สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ชัดเจน สร้างความเข้าใจแก่ครูผู้สอนให้เห็นว่าการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ครูผู้สอนจัดเวลาเพื่อการวิจัยในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน หรือควบคู่กันไป ผู้บริหารจัดสรรเวลาเพื่อการดำเนินการวิจัยไว้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ และจัดเวลาพิเศษเพื่อให้ครูได้มีเวลาเพียงพอต่อการดำเนินการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน
3. ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ควรสำรวจความต้องการ และจัดหา หรือร่วมกันจัดหา เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอ และพร้อมใช้ในการดำเนินการวิจัย โดยพิจารณาให้เกิดความสะดวกในการใช้ ประหยัดเวลาในการผลิต และสอดคล้องกับความต้องการ
4. ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร ผู้บริหารควรตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูได้ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน โดยพิจารณาสนับสนุนในทุกด้านตามความต้องการของครู เช่น ด้านขวัญกำลังใจในการทำงาน การส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความก้าวหน้า การติดตามช่วยเหลือ แนะนำเมื่อมีปัญหา เป็นต้น

5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุน ส่งเสริมการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน
ทุกระดับ ใช้ผลการวิจัยเป็นข้อมูลเพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาครูให้มีความสามารถในการ
ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนในครั้งนี้
เลือกศึกษาในปัจจัย 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการ
ส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ซึ่งเป็นปัจจัยบางส่วนเท่านั้น อาจมีปัจจัยด้านอื่น ๆ อีกที่เป็น
ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัย จึงควรพิจารณาศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ อีก เช่น ด้าน
แหล่งข้อมูลสนับสนุนการวิจัย ด้านการส่งเสริมขวัญกำลังใจ เป็นต้น

2. ควรศึกษาปัญหาในการทำวิจัยแบบเจาะลึกในแต่ละสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การ
ดำเนินการแก้ไขปัญหา และส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ. (2536). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผล
โรงเรียนเอกชน. ปรินญาณพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- กรมวิชาการ. (2529, ตุลาคม). "สรุปรายงานการประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิจัยการ
ศึกษา ครั้งที่ 5 เรื่อง การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษา," วารสารวิจัยทาง
การศึกษา. 17(2) : 102-125.
- (2530). สรุปปัญหาการดำเนินโครงการวิจัยของจังหวัด. กองวิชาการ สำนัก
งานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.เอกสารอัดสำเนา.
- (2531) นโยบายและแนวทางการจัดทำหนังสือ พ.ศ. 2531-2534. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. กองวิจัยทางการศึกษา. (2533). คู่มือการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน.
กรุงเทพฯ : เสนาธรรม.
- กรมสามัญศึกษา. (2540). ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ :
หน่วยศึกษานิเทศก์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. กองวิจัยทางการศึกษา. (2534). นโยบายและแนวทางการวิจัยทางการ
ศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2535 -
2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2535). โครงการอบรมวิจัยเชิงปฏิบัติการ เชิงพัฒนาระดับโรงเรียน. คู่มือการใช้
บทเรียน. อัดสำเนา.
- (2542). วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. (2540). แนวทางการประเมินตนเอง
ของโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- โกวิท ประวาลพุกษ์. (2532). แนวทางการจัดทำผลงานทางวิชาการสำหรับครู. หน่วยศึกษา
นิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี.
- จรัส สุวรรณเวลา และคนอื่นๆ. (2534). บนเส้นทางมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- จิตราภา กุณฑลบุตร. (2537). รายงานการวิจัยแนวคิดของครูและนักเรียนต่อการขยายโอกาส
ทางการศึกษา : ในโครงการแนวทางการขยายโอกาสทางการศึกษาสูงกว่าภาคบังคับ.
กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ.

- ชลลดา จิตติวัฒนพงศ์. (2536). การจัดการศึกษาไทยในทศวรรษหน้า : มุมมองของผู้เชี่ยวชาญ. 41 ปีกรมวิชาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชัยพจน์ รักราม. (2538, เมษายน-ธันวาคม). "การวิจัยในชั้นเรียน," วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 25(2-4) : 38.
- , (2539, สิงหาคม-กันยายน). "การวิจัยในชั้นเรียน," ข่าวสารทางวิจัยทางการศึกษา. 19(6) : 12 - 17.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2543). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดร.ณี อาจปฐ. (2543). ความต้องการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อุดສຳເນາ.
- ทวีป อินทร์ถาวร และคนอื่นๆ. (2541). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในทางส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทัศนาศวสค์. (2543, พฤษภาคม). "การวิจัยในชั้นเรียน," วารสารวิชาการ. 3 (5) : 72 - 77.
- เทียมจันทร์ พาณิษฐ์ผินไชย (2530). เอกสารประกอบการสอนวิจัยการศึกษาเบื้องต้น. พิษณุโลก : ภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นภาพร สิงห์หัต. (2531). การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางการวิจัยสำหรับครูและบุคลากรประจำการ. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- นพดล เจนอักษร. (2544). แก่นวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ดวงกลมสมัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2543). พรหมแดนความรู้ด้านการวิจัยและสถิติ. ชลบุรี : วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงพงา พิชัย. (2543). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการวิจัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กำแพงเพชร : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร. อุดສຳເນາ.
- นันทวัน สวัสดิ์ภูมิ. (2540). เส้นทางพัฒนาครุฑนักวิจัย : การวิจัยรายกรณีศึกษาของครูดีเด่นระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดສຳເນາ.

- บัญชา อึ้งสกุล. (2537). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัย
ในชั้นเรียน สังกัดกรมสามัญ เขตการศึกษา 12. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหาร
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- . (2541, มกราคม). “ยุทธศาสตร์การนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา,”
วารสารวิชาการ. 1(1) : 58-61.
- . (2544, พฤษภาคม). “การวิจัยกับจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในการ
ปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน,” วารสารวิชาการ. 4(5) : 45 – 47.
- บุปผา เป็ดทิพย์. (2543). ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอก
ชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ประเทือง พลเสนา. (2545). ปัญหาและความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูแกนนำใน
โรงเรียนสังกัดกรมสามัญ จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการ
ศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.
- ประภารัตน์ มีเหลือ. (2540). การศึกษาสมรรถภาพของครุฑวิจัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัย
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ประวัติ เอรารวรรณ์. (2542). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : บริษัทยูแพค จำกัด.
- ปราณี นุ่นน้อย. (2540). การพัฒนาองค์ประกอบการประเมินงานวิจัยปฏิบัติการวิจัยใน
ชั้นเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- พันธณี วิทโคโด. (2536). สภาพปัญหาแนวทางการพัฒนาและการใช้วัดกรรมในการจัดการ
เรียนการสอนของครูมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. และคณะ. (2544). วิจัยในชั้นเรียน : หลักการสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
บริษัทเดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์ จำกัด.
- พีรวัฒน์ วงษ์พรหม. (2533). สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พจน์ สะเพียรชัย. (2529). การศึกษาเอกชนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : พัฒนา.
- เพียงใจ พรหมทัศน์นันท. (2541). บทบาทผู้บริหารโรงเรียนสาธิตที่มีต่อการส่งเสริมการ
วิจัยในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดม
ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

- มานิดา เพชรรัตน์. (2529). การศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคใต้. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ยุทธนา ปฐุมวราชาติ. (2544, ตุลาคม). "การวิจัยในชั้นเรียน : แนวคิดการปฏิบัติสู่การพัฒนาผู้เรียนที่แท้จริง," วารสารวิชาการ. 4(10) : 59-68
- เยาวภา เจริญบุญ. (2538). การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- รวิวรรณ ชินะตระกูล. (2536). วิธีการวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง.
- รุ่ง เจริญจิต และกนก จันทร์ขจร. (2534). การสร้างและการรายงานเพื่อขอเลื่อนสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.
- ลัดดา กองคำ. (2541). การศึกษาสภาพการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.
- ลิปพนนท์ เกตุทัต. (2536). "การวิจัย การพัฒนานโยบายและการวางแผนการศึกษา," ใน รวบรวมบทความที่เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์. (2542). เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาวิชาการระดับ"หัวหน้าหมวดวิชา". กลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. อัดสำเนา.
- วัลลภ กันทรพย. (2537). แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยพัฒนาการเรียนการสอน แนวคิดในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อการขยายโอกาสทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา
- วิรัช วรรณรัตน์. (2537, กันยายน - ธันวาคม). "การวิจัยในโรงเรียนและชั้นเรียน," วารสารการวัดผลการศึกษา. 16(47) : 44 - 49.
- วิไลลักษณ์ อัครีวงศ์. (2541, ตุลาคม). "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง," วารสารพระจอมเกล้าลาดกระบัง. 6(1) : 14 - 15.
- วิไลวรรณ สมบูรณ์. (2543). ปัญหาและความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.

- วีระพล ฉลาดแย้ม. (2543 : บทคัดย่อ) การวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
งานการประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อุดສຳເນາ.
- วุฒิชัย มุลศิลป์ และลดาวัลย์ พวงนิล. (2532). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาการสอนของ
การศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- วรวิทย์ วตินสรการ. (2535). "โรงเรียนเอกชน," ในสารานุกรมศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ :
บริษัทวิสิทพัฒนาจำกัด.
- ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง. (2541). ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วย
วิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- ศุภโชค ปิยะสันต์. (2539). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูประถมศึกษาสังกัดสำนัก
งานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา).
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. อุดສຳເນາ.
- สจิวรรณ ทรรพวสุ. (2540). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางด้านการศึกษาของอาจารย์ใน
สถาบันราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- สารี ชำรงค์วัฒน์. (2534). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านการวิจัยของอาจารย์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์-กศ.ด. (การอุดมศึกษา).
สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. อุดສຳເນາ.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2538). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2539). เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องการทำวิจัยปฏิบัติการ. ม.ป.พ.
- สุศักดิ์ พิบูลย์ และคณะ. (2539). การวิจัยในชั้นเรียน. ม.ป.พ.
- สุรณี พิพัฒน์โรจนกุล. (2538). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลผลิตการวิจัยของผู้ผ่านโปรแกรมการ
ฝึกอบรมการวิจัยจากกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดສຳເນາ.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2534). รูปแบบการปฏิรูปโรงเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักงานปฏิรูปวิชาชีพ
ครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สุนทร สุนันท์ชัย. (2527). "การส่งเสริมความรู้อย่างครู," ในคู่มือครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (2539). เส้นทางสู่การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : บริษัทบพิ
การพิมพ์.

สุวิมล ว่องวาณิช. (2544). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมใจ จิตพิทักษ์. (2532). ปัจจัยที่เกี่ยวกับผลผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ด. (พัฒนาศึกษาศาสตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2543). กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2534). วัตถุประสงค์ นโยบาย และมาตรการของ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539). กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.

สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ. (2536). การประเมินผลโครงการฝึกอบรมครูผู้สอน ชั้น ป. 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปีงบประมาณ 2536. กรุงเทพฯ : โครงการติดตามการ ประเมินผลและพัฒนาระบบการฝึกอบรมครูประจำการ ก.ค. ส่งเสริมวิทยฐานะ.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. กองวิชาการ. (2530 ก). สรุปปัญหาการ ดำเนินงานโครงการวิจัยของจังหวัด. (อัดสำเนา).

———. (2530 ข). รายงานการวิจัยโครงการทดลองเสริมสร้างลักษณะนิสัยในการทำงานเพื่อ พัฒนา ค่านิยมของเอกชน. อัดสำเนา.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2536). สภาพการวิจัยทางการศึกษาใน ประเทศไทย. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินติ้ง.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2535). คู่มือการประเมินมาตรฐานคุณภาพการ ศึกษาของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ชูรสภา.

———. (2541). คู่มือปฏิบัติงานของโรงเรียนเรื่องการประกันคุณภาพและการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : การศาสนา.

———. (2542). สภาพและผลการดำเนินงานที่คาดหวังว่าจะปรากฏอยู่ในโรงเรียนที่มีคุณภาพ. กรุงเทพฯ : การศาสนา.

———. (2544 ก). แผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปและส่งเสริมการศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ : การศาสนา.

———. (2544 ข). คู่มือปฏิบัติงานโรงเรียนเอกชนจังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพฯ : กระทรวง ศึกษาธิการ

อัสนีย์ อัจฉริยบุตร. (2546). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

อรัญญา สุชาลีโนบล. (2544, มิถุนายน). "การวิจัยเชิงปฏิบัติ," *วารสารวิชาการ*.

4(6) : 66 - 69.

อุทัย ดุลยเกษม. (2533, กุมภาพันธ์). "ว่าด้วยการวิจัย," *ข่าวสารการวิจัยทางการศึกษา*.

13(6) : 3 - 9.

Fiderer Adele. (1989). *Teacher a researchers : A different way of Knowngo*. New York : Columbia University.

Glickman and others. (1988). *Supervision of Instruction*. 4th ed. Boston : Allyn and Bacon.

Harris, Ben M. (1969). *In- Service Education : A Guide to Better Praticce*. New Jersey Englewood cliffs : Prentice Hall Inc.

Kenneth Michael. (1992). *Developing teacher researchers in high school : A case Study of a planned in tervention*. Pennsylvania : University Pennsylvania.

Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. (Autumjn, 1970). "Determining Sample Size for Resrarch Activities," *Education and Psychology Measurement*. 30(3) : 607 - 610.

Lyle, Guy. (1967). *The Administration of College Library*. New York : H.W.Wilson Company.

Rui, Chen. (1994, summer). "The Special Libraries' and Information Services in China," *Special Libraries*. 85 (3) : 139 - 141.

Schempp. P.G. (1995, summer). "Learning on the Job : An Analysis of the Acquisition of a Teachers Knowledge," *Journal of Research and Development in Education*. 28 (4) : 237 - 244.

Shaeffer , Sheldon F. (1979). *Increasing National Capacity for Educational Research : Issur Dynamic and Alternatives Prepared for the Research Review and Advisory Group*. Ottawa : International Development Research Center.

Smulyan, Lisa. (1988, Summer). "The Collaboration Process in Action Research," *Educational Research Quarterly*. 12(1) : 233 - 240.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

**ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำสารนิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตเรื่อง **ปัญหา และความ ต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี** โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพปัญหา และความ ต้องการในการทำวิจัยของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ใน 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2. สภาพปัญหา และความ ต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ใน 4 ด้าน

ขอความกรุณาท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง และโปรดตอบทุกข้อ

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

นายปัญญา โรจนวิภาต

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง (....) ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1 วุฒิการศึกษา

- (....) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- (....) ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

2. ประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

- (....) ไม่เคยเข้ารับการอบรม
- (....) เคยเข้ารับการอบรม จำนวน.....ครั้ง
 - ครั้งที่ 1 เมื่อ พ.ศ.....
 - ครั้งที่ 2 เมื่อ พ.ศ.....
 - ครั้งที่ 3 เมื่อ พ.ศ.....
 - ครั้งที่ 4 เมื่อ พ.ศ.....
 - ครั้งที่ 5 เมื่อ พ.ศ.....

3. ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

- (....) ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน
- (....) เคยทำวิจัยในชั้นเรียน 1 เรื่อง
- (....) เคยทำวิจัยในชั้นเรียนตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไป

4. ขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอน

- (....) โรงเรียนขนาดเล็ก (มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 270 คน)
- (....) โรงเรียนขนาดกลาง (มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 271 – 540 คน)
- (....) โรงเรียนขนาดใหญ่ (มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 540 คน)

ตอนที่ 2 ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง 1) โปรดอ่านข้อความซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ซึ่งแยกออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร

2) โปรดพิจารณาว่าในการทำวิจัยในชั้นเรียนในแต่ละประเด็นนั้น ท่านประสบปัญหาและมีความต้องการในเรื่องนั้นมากหรือน้อยเพียงใดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของระดับปัญหาและระดับความต้องการ

3) การพิจารณาระดับปัญหาและความต้องการ มีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ท่านมีปัญหา / มีความต้องการในเรื่องนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ท่านมีปัญหา / มีความต้องการในเรื่องนั้นอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ท่านมีปัญหา / มีความต้องการในเรื่องนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ท่านมีปัญหา / มีความต้องการในเรื่องนั้นอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ท่านมีปัญหา / มีความต้องการในเรื่องนั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

[illegible]

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงวงศ์ดี
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์สุพีพรรณ พัฒนพานิชย์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ปิยพร นวรัตน์ ณ อยู่ธยา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. นายพนนต์ สุวรรณทรัพย์
ศึกษาธิการอำเภอธัญบุรี
5. นายอิทธิพร พูนสวัสดิ์
นักวิชาการศึกษา 8 ว.เขตพื้นที่การศึกษา2 สมุทรปราการ

ภาคผนวก ค
หนังสือราชการ

ที่ ศร 0519.12/ 5443

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๘ สิงหาคม 2546

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ครูใหญ่โรงเรียนคริสต์สงเคราะห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายปัญญา โรจนวิภาต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี” โดยมี อาจารย์มารศรี สุธานี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดนครนายก เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจังหวัดปทุมธานี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาต ได้โปรดพิจารณาให้ นายปัญญา โรจนวิภาต ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์อภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5012323 มือถือ 01-2982123

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 57/5

วันที่ ๔.๖ กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายปัญญา โรจนวิภาต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี” โดยมี อาจารย์มารศรี สุธานี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ทัศนาศ แสงศักดิ์ อาจารย์สุพิพรรณ พัฒนพานิชย์ และ อาจารย์ปิยพร นวรัตน์ ณ อยุธยา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจังหวัดปทุมธานี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นายปัญญา โรจนวิภาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์ทัศนาศ แสงศักดิ์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 5 7/6

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๔3 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ศึกษาธิการอำเภอธัญบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายปัญญา โรจนวิภาต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี” โดยมี อาจารย์มารศรี สุรานธิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายพจน สุวรรณทรัพย์ ศึกษาธิการอำเภอ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจังหวัดปทุมธานี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นายปัญญา โรจนวิภาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5012323 มือถือ 01-2982123

ที่ ศธ 0519.12/ 5 717

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๔3 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา 2

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายปัญญา โรจนวิภาต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี” โดยมี อาจารย์มารศรี สุธานี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายอริวัชร พูนสวัสดิ์ นักวิชาการศึกษา 8 ว. เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจังหวัดปทุมธานี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นายปัญญา โรจนวิภาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5012323 มือถือ 01-2982123

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 สิงหาคม 2546

ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียน _____

ที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายปัญญา โรจนวิภาค นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี” โดยมี อาจารย์มารศรี สุธานี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ครูผู้สอน ตอบแบบสอบถามปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายปัญญา โรจนวิภาค ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731, 5618

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5012323 มือถือ 01-2982123

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นายปัญญา โรจนวิภาต
วันเดือนปีเกิด	16 พฤษภาคม 2498
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	43/11 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12000
ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน	ผู้ช่วยผู้รับใบอนุญาต
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านใหม่พัฒนา จังหวัดปทุมธานี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ 2515	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนปทุมวิไล อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ 2517	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นต้น (ป.กศ.ต้น) จาก วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ 2519	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) จาก วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ 2524	ค.บ. (ครุศาสตรบัณฑิต) จากวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
พ.ศ 2546	กศ.ม. (บริหารการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ